

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ, ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

Ἐκδίδεται δις ἡ
ἑκάστου μηνός.

Τιμὴ ἑτησία Ἀρ. 24
ἑξαμηνιαία 12

(Πενίαν καὶ ἀτιμίαν ἀφαιρεῖται παιδεία. Σελ. ΓΓ. 18.)

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Μαρτίου 1836.

ΤΜΗΜΑ Α΄.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ.

Ἐφημεριδογραφικῶς θεωρουμένη.

Τῶν καλαιῶν αἰ γνώσεις εὐρίσκοντο τεθησαυρισμέναι μόνον εἰς σπάνιά τινα χειρόγραφα, τῶν ὁποίων ὀλίγοι εἶχον εἶτε καιρὸν νὰ μεταγράψωσιν, εἶτε χρηματικὴν κατάστασιν νὰ ἀγοράζωσιν ὅσα ἤθελον. Διὰ τοῦτο ἡ παιδεία ἦτο πολὺ ἄλλοτε περὶωρισμένη. Ἀφ' οὗ ὅμως ἀνεκαλύφθη ὁ τύπος, ἐκτός τοῦ πλήθους τῶν διαφόρων βιβλίων, αἱ ἐφημερίδες περιλαμβάνουσαι μὲν εἰς στενὸν ὀρίζοντα διάφορον καὶ παντοδαπὴν ὕλην, μὴ ὑπερβαίνουσαι δὲ οὔτε τῶν νοητικῶν δυνάμεων, οὔτε τῆς δαπάνης τὸ κοινὸν μέτρον ἔρχονται, οὕτως εἰπεῖν, αὐτόκλητοι καὶ τακτικῶς, πολλάκις δὲ καὶ μακρόθεν, νὰ εὔρωσι τὸν περίεργον καὶ φιλομαθῆ ἄνθρωπον. Ὅθεν ἡ ἀνάγνωσις αὐτῶν κατάντησεν εἰς ὅλας τὰς τάξεις τῆς Εὐρωπαϊκῆς κοινωνίας ἀναγκασιότατη καὶ ἐπιούσιος εἰς τὸν βίον ὅσον ὁ ἄρτος εἰς τὴν ζωὴν.

Όταν ενθουσιάζομεν πόση μελέτη ζητείται, οποιοι καταβάλλονται κόποι και κόσον διαφθίρεται η πολυτιμος υγεια, καταμαρτυρεται δε η ανθηρα νεοτης ολη εις την συνταξιν των τοιούτων περιοδικών συγγραμμάτων, μόλις δυνάμεθα να εκτιμήσωμεν αυτών την ωφέλειαν.

"Όλη, ως ειπεῖν, η φιλολογία της Αγγλίας φέρεται την σημερινον εις τας εφημερίδας. Άνδρες γόντι μεγαλόνοος παραδίδουσιν εις τα πτερόεντα ταυτα φύλλα πολλάς εμβριθεις μελέτας. Και ἄλλοτε μὲν δικαίως, ο Βίκων ὠνόμαζε πλοῖα τοῦ χρόνου τὰ φιλολογικὰ συγγράμματα, ἐπὶ δὲ τοῦ παρόντος αἰῶνος ἀντὶ τῆς ἐγκυκλοπαιδείας τοῦ Δαλαμβέρτου, ἡ ὁποία ὁμοίως μὲ δικρότους καὶ τρικρότους πολεμικὰς ναῦς, ὡ, ἑλαφρά καὶ ταχύπλοα ἀκάτια αἱ εφημερίδες μεταφέρουσιν ἀπὸ τόπου εις τόπον τὰ τιμικτῆ τῆς σοφίας φορτία. Ἡ τυχοδιωκτικὴ οὐσία τῆς φιλοτιμίου φαντασίας περιπλάνησις φέρει βέβαια ἡδονὴν μεγάλην, ἀλλὰ γίνεσθαι ὀλέθριος εἰς τὸν φιλόλογον, καθότι συχνάκις διακινδυνεύει τὴν βεβαίαν δόξαν καὶ τὴν ἀληθῆ ἐνδομιονίαν ἀξίων καὶ εὐφυῶν ἀνδρῶν.

Ἐκ τῶν περιοδικῶν συγγρμμάτων ὅσα ἐκδίδονται εἰς τὴν Ἀγγλίαν οἱ μὲν δημοκρατικοὶ ἀρέσκονται μάλιστα εἰς τὴν Ἀναθεώρησιν τοῦ Βεστμενστέρου, οἱ δὲ ἀριστοκρατικοὶ ἀναγινώσκουσιν εὐχαρίστως τὴν Τριμηνιαίαν (quarterly reviev) οἱ δὲ μετριόφρονες προκρίνουσιν ἐξαίρετως τὴν Ἐδεμβουργικὴν.

Ἡ πρώτη συνταττομένη ἀπὸ τοὺς μαθητὰς τοῦ Βιθμ ἔχει μάλιστα σκοπὸν τὴν πρόδον τῶν ιδεῶν τῆς φυσικῆς καὶ ἠθικῆς βελτιώσεως, ἐνασχολεῖται δὲ ἰδιαιτέρως εἰς τῆς πολιτικῆς οἰκονομίας τὰ ζητήματα. Ἡ δευτέρα ἔχουσα συγγραφέα πάλαι μὲν ποτε τὸν δοκιμώτατον κατὰ τοὺς λόγους Γεφφὸρ, ἣδη δὲ τὸν γαιθρόν τοῦ Βιλτερσκότ Λωκάρτον ὑπερασπίζεται τὰ πλαικὰ ἔθιμα καὶ πολὺ μὲν ἀσπόνδως τὴν νέαν πολιτικὴν τῆ Γαλλίας. Ἡ τρίτη ἄλλ' ἀραιοτάτη τῶν ἄλλων, ἐνταυτῷ δὲ τῶν λοιπῶν ὄλων ἀξιοπρεπεστάτη διὰ τῶν διατριβῶν αὐτῆς τὴν σπουδαιολογίαν καυχᾶται μάλιστα εἰς

τὸ ὄνομα τοῦ Γεφφρῦ, τοῦ Μικεινός καὶ τοῦ Ἀΐρου Βουάμ ἀγγίνοος, διακρόου, σκωπτικῷ καὶ εὐφραδιστατου ῥητορικῶ, ἐγκυκλοπαιδικῷ δὲ ἀνδρός καὶ ἀκαμάτου κατὰ πάντα ἐφημερδ γράφου.

Ἡ Τριμηνιαία τῶν ἐξωτερικῶν ἐπιθεώρησις πολυτραγμονεῖ μάλιστα τὰ τῶν ξένων τόπων καὶ ἐπιανεῖται κατ' ἐξοχὴν διὰ τὴν φιλοκκλίαν ἐνταυτῷ καὶ πολυμάθειαν. Συνήθως δὲ μεταωρίζεται εἰς τὰ ὕψη τῆς μεταφυσικῆς, τῆς πολιτικῆς φιλοσοφίας, καὶ καταστατικῆς. Ἀλλὰ πολλάκις ἡ μούσα τῆς ποιήσεως καὶ τῶν περιηγήσεων ἡ περιγραφὴ συγκιρνώσι τὸ σύντονον τῶν τοιούτων θεωρημάτων.

Ἐρχονται δὲ μετὰ ταῦτα ἡ Παιδαγωγικὴ τριμηνιος ἐπιθεώρησις ἐκδίδουσα ἐλευθεροφρόνως πολλὰ περὶ ἀγωγῆς στρατιωτικῆς, ναυτικῆς καὶ πολιτικῆς. Ἡ γεωργικὴ ἡ Ἰατρικὴ, ἡ Ἰατροχειρουργικὴ, ἡ χειρουργικὴ καὶ ἡ νομοθετικὴ ἀποθήκη. Ἐπαινοῦνται δὲ μάλιστα καὶ τὰ ὑπομήματα τῆς Βασιλ. ἐταιρείας τοῦ Λονδίνου εἰσε φιλοσοφικὰ συμβόλαια transactions philosophiques.

Μεταξὺ δὲ τῶν κατὰ μῆνα φαινομένων ἡ Ἀποθήκη τοῦ Βλακβοῦδ συνηγορεῖ τὴν ἀριστοκρατίαν, περιέχουσα διεξοδικὰ σχεδὸν πάντοτε ἄρθρα καὶ συνταττομένη ἀπὸ τῶν ποιητῶν Οὐίλσονα. Ἡ Μητροπολιτικὴ παριστάνει ἰδιαιτέρως τὰς πολιτικὰς δόξας τοῦ πρῶην ὑπουργοῦ Ροδέρτου Πήλ καὶ τοῦ Στάνλεϋ, περιορίζεται δὲ κυρίως εἰς τὴν ἑλαφρὰν φιλολογίαν. Ἡ Μηνιαία ἐπιθεώρησις καταγίνεται ἐν συντομίᾳ εἰς τὴν κριτικὴν, ἐκδίδει δὲ ἰδιαιτέρως στίχους καὶ διηγήματα διάφορα.

Εἰς δὲ τὴν Ἀσιατικὴν ἐφημερίδα ἀποταμιεύονται σοφῶς καὶ εὐμερόδως ὅσα δύνανται νὰ εὐχαριστήσωσι τοὺς Εὐρωπαϊοὺς κατὰ τὰς Ἰνδίας, τὴν Κίναν κτλ. καὶ διάφορα ἄρθρα Ἀσιατικῶν Ἐφημερίδων τοῦ Κεντῶν, τοῦ Δελϋ, τοῦ ταχυδρόμου τῆς Καλκούτας, τῆς ἐφημερίδος τοῦ Μαδράς, τοῦ Βομβαὶ καὶ Βλλων τοιούτων τόπων.

Διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἐπικρατουσῶν εἰς τὴν Ἀγγλίαν αἰρέσεων ποῦποτε δὲν ἐκδίδονται πλεονεκτήρια θρησκευτικαὶ ἐφημερίδες. Γνωστόταται δὲ μάλιστα τούτων ὑπάρχουσιν ἡ Βρεττανικὴ ἀποθήκη, ἡ Μηνιαία ἀνάπαυσις, ἡ Ἐφημερίς τῶν Φραγγισμῶν αἰ τῶ Κουακέρων. Ἐνταῦθα πρέπει νὰ ὀνομάσωμεν καὶ τὰς τῶν διαφόρων ἐπαγγελματῶν δηλ τῶν ναυτικῶν, τῶν κυνηγῶν τῶν στρατιωτικῶν, τῶν ἀρχιτεκτόνων, τῶν φυσικοῖστορικῶν καὶ ἄλλων· μάλιστα δὲ τὴν τῆς Λένδρας καὶ τοῦ Ἐδιμβούργου φιλοσοφικὴν ἀποθήκην.

Ἐκτὸς τῶν εἰρημίων ὑπάρχουσι πάμπολλαι ἄλλαι ἐφημερίδες ἢ ἄπαξ, καθὼς ἡ Βρεττανικὴ κυκλοπαίδεια καὶ τὸ Ἀθηναίων ἢ δις καὶ τρεῖς τῆς ἐβδομάδος οἷον τὸ Records, S. James chronicle ἐκδιδόμεναι ἐνίοτε καὶ ἀπ' αὐτοῦς τῶν καθημερινῶν τοὺς ἐκδότης.

Ἐκ δὲ τῶν πολιτικῶν κυρίως λεγομένων φαίνονται πᾶσαν ἡμέραν πρωίας μὲν 13 (Times, Morning herald, Morning Chronicle, Morning advertiser, Morning Journal, Morning post and public ledger· ἑσπέρας δὲ 6, δηλ. Ὁ Globe Courier, Sun, British traveller, Standard, Star. Κερδαίνει δὲ τὸ ταμίον εἴτε διὰ τοῦ χαρτοσήμου εἴτε διὰ τῶν διαφόρων τελῶν, τὰ ὅποια ἀποδίδουσιν οἱ συντελοῦντες εἰς τὴν ἐκδοσιν βιομήχανοι 722 τοῦλάχιστον λίτ. στερλ. (18,050 φράγ). Παραλείπονται δὲ εἰς τὸν ὧς ἔγγιστα τοῦτον ὑπολογισμὸν τὰ 3 σιλιγγια, τὰ ὅποια λαμβάνει ἡ Κυβέρνησις καθ' ἑκάστην εἰδησιν περιεχομένην εἰς τὰς ἐφημερίδας συμποσούμενα καὶ αὐταίς 157 λίτ. στερλ. ἢ 3937 φρ. καθ' ἡμέραν.

Ἐκ τῶν ὀνομαστῶν ἐφημερίδων διαδίδονται πᾶσαν ἡμέραν ὡς 15 καὶ 20 χιλ. φύλλα τοῦ Times, 8 δὲ ἢ 10 τοῦ Morning Herald, 4 δὲ ὡς 5 τοῦ Morning Chronicle καὶ καθεξῆς ἀναλόγως.

Ὁ Morning advertiser περιθάλπων καὶ ἐνπαιδευὼν τὰ τέκνα γηραιῶν κατῆλων καὶ ἄλλων τινῶν τοιοῦτων

εἰς σχολεῖον ἰδιαίτερον, βοηθῶν δὲ πολλὰς χήρας λαμβάνει μάλιστα μεγάλην ὑποδοχὴν εἰς τὰ καφενεῖα, τὰ οἰνοπωλεῖα κτλ. Ὁ Public Ledger διευθύνεται μερικώτερον εἰς τοὺς ἐμπόρους· Ὁ δὲ Morning post ἔχει ἀνγκηώστας ὄλους τοὺς κομφοῦς καὶ καλλωπιστὰς νέους κτλ.

Ἄλλὰ μεταξὺ τῶν ἐφημερίδων τούτων κατέχει τὸν πρῶτον τόπον ὁ Times διὰ τὴν ἀγγίον αὐτοῦ ἐτοιμογραφίαν κατὰ τὰς συμπεπτοῦσας πολιτικὰς περιστάσεις ἐκδιδόμενος εἰς τεσσάρων μὲν κοδῶν τὸ μῆκος, ἔξ δὲ τὸ πλάτος χαρτίον, καὶ περιέχων 43 στήλας καὶ ὡς 150,000 λέξεις, ὕλην δηλ. ἰκανὴν ὀκταπεύχου βιβλίου εἰς τοῦ τεραστίου δὲ τούτου ἔργου τὴν διεκπεραίωσιν δὲν ἐργάζονται δι' ὅλης νυκτὸς ὀλιγώτεροι παρά 100 χεῖρας, οὔτε δακτυλῶνται δι' ὄλου τοῦ ἔτους ὀλιγότερα παρά τὰ 2,500,000 ἢ 3,000,000 φρ. Ὅλοι δὲ ὁμοῦ αἰ ἐνοῦναι 7 ἐφημερίδες 250,000, λίτρ. στερλ. ἢ 6,250,000 φραγ. Ὁ Globe μεταξὺ τῶν ἑσπερινῶν ἐφημερίδων ἔχει τοὺς πλείστους ἀναγνώστας διὰ τὰς ἐλευθέραις ἀρχαίς, τὰς ὅποιας ὑπερασπίζεται, καθὼς καὶ ὁ Sun, ὁ δὲ Standard προστατεύεται μάλιστα ἀπὸ τῶν ἐπισκοπικῶν κλήρον. Δαπανῶσι δὲ ὅλοι αἰ ἑσπεριναὶ ἐφημ. αὐταὶ ὡς 3,750,000 φρ. (150,000 λ. στερ.). 600 τοῦλάχιστον ἄνθρωποι ἐργάζονται εἰς τὰς ἐπιθινὰς καὶ ἑσπερινὰς, 500 δὲ σχεδὸν εἰς τὰς ἄλλαις, τρεῖς δὲ χιλιάδες καθ' ὄλον τὸ Βασίλειον (Σκωτίαν Ἴρλανδοῦν, Ἀγγλίαν) τῶν ὁποίων οἱ μὲν δι' ὅλης τῆς ἡμέρας ἀσχολούμενοι λαμβάνουσι 2 λίτρ. καὶ 8 σιλιγγ. οἱ δὲ ἐν μέρει 1 λίτ. 3 σιλ. καὶ περὶ τῶν ἄλλων δὲ συνεργατῶν ὁμοίως.

Ἐνταῦθα πρέπει νὰ σημειώσωμεν πρὸς δόξαν τῆς Ἀγγλίας ὅτι καθὼς δι' ἀτμοκίνητου μηχανῆς μεταβάλλονται τὰ ῥυπαρὰ τοῦ ἐπαίτου βράχη εἰς λευκότερον καὶ διαφανὲς χαρτίον, δι' ἀτμοκίνητου πάλιν τυπογραφικοῦ πιεστηρίου ἀποτίθενται εἰς κὰτὸ ὄλα τῆς καρδίας καὶ τοῦ πνεύματος τὰ ἄπειρα καὶ πολυποίκιλα πάθη καὶ νοήματα.

Εἰς δὲ τὴν Γαλλίαν ἐκδίδονται ὁμοίως ἀνάπολλα περίοδικα καὶ καθημερινὰ συγγράμματα, ὅπου ὁ γεωργός, ὁ τεχνίτης, ὁ φιλόσοφος, ὁ πολιτικός, ὁ νομοθέτης, ὁ κληρικός, ὁ κοσμικός, ὁ νέος, ὁ γέρον, αἱ γυναῖκες, οἱ ἄνδρες, εἰς τὰς πόλεις, εἰς τὰ χωρία εὐρίσκουσιν ἐξίτου διδασκαλίας, συμβουλίας, εἰδήσεις, ἐφευρέσεις, διάφορα ἐπιστημῶν ἢ φιλολογίας μαθήματα, ὠφέλειαν ἐνταύτῳ καὶ δικαίωσιν. Ἡ Ἐπιθεώρησις τῶν δύο κόσμων π. χ. (Revue des deux mondes) διακρίνεται κατὰ τὴν ἐκλογὴν τῆς ὕλης τὴν χρίσιν τοῦ λόγου καὶ τῶν αἰσθημάτων τὴν ζωηρότητα, δημοσιεύεται δὲ πάντοτε ἀπαξ τοῦ μηνός. Ἡ Παρισιανὴ περιέχει πολιτικῆς καὶ ἐλαφρᾶς φιλολογίας πολλὰ ἀξιόλογα καὶ τερπνά. Ἡ Βρεττανικὴ ἀντανάκλας εἰς τὴν Γαλλίαν ὅ,τι καλὸν ἐκδίδεται εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἐπὶ πολιτικῆς, νομοθεσίας, ἐπιστημῶν καὶ βιομηχανίας. Ἡ Γερμανικὴ κοινοποιεῖ ἀναλύσεις καὶ περισκοπὰς Γερμανικῶν συγγραμμάτων. Ἡ Ἐγκυκλοπαιδικὴ πραγματεύεται εὐμεθόδως, ἀλλὰ διεξοδικώτατα, ὅλους τοὺς κλάδους τῶν ἀνθρωπίνων γώσεων. Τὸ Φιλολογικὸν πανόραμα συγκεντρῶνται ὅ,τι φαίνεται καθ' ὅλην τὴν Εὐρώπην ἀξιοθέατον. Ἐκτὸς δὲ τῶν πολυποικίλων καὶ περιοδικῶν συλλογῶν τούτων ἐκδίδονται πολλὰ ἄλλα εἰδικὰ καὶ οἷον τὰ Χρονικά τῆς φυσικῆς καὶ χημείας, ἡ Ἐφημερίς τῶν σχολείων, τῆς Ὀρυκτολογίας, τῆς Φυσικῆς ἱστορίας, τῆς Γεωγραφίας, τῆς Ναυτικῆς, τῶν Περιηγήσεων, τῆς Ἰατρικῆς, τῆς Βιομηχανίας, τῶν Ἀγγελιῶν κτλ.

Ἀπὸ δὲ τὰς καθημερινὰς ἐφημερίδας ἡ Συζητητικὴ *Les Débats* ἀκολουθεῖ τὸ ὑπουργεῖον, ὁ Συνταγματικός καὶ ὁ Χρόνος δὲν ἔχουσι πολλὰ εὐκρινῆ τὴν πολιτικὴν φυσιογνωμίαν, ὁ Ταχυδρόμος ὑπερσπῖζεται λογικῶς τὰ συμφέροντα τῆς ἐλευθερίας καὶ τὴν ἀξίαν τῶν νόμων, ἡ Ἐθνικὴ ἀγωνίζεται θερμῶς ὑπὲρ τῆς δημοκρατίας, ἡ Καθημερινὴ *quotidienne* προστατεύει τὸν κληρὸν, ἡ Γαλλικὴ *gazette* παριστάνει τῆς θρησκείας τὰ δέκατα καὶ τῆς ἐκπτώτου δυναστείας, εἴτε τῶν Καρλιστῶν τὰς ἀντιποι-

ήσιας· τὸ δὲ Παρισιανὸν ἡμερολόγιον ἐκθειάζει τὴν καθεστῶσαν Κυβέρνησιν. Ὑπάρχουσι δὲ καὶ ἄλλαι πολλαὶ ἐφημ. μικροτέρου λόγου ἀξία οἷον ἡ τῶν νεοζηλιῶν, τῶν ἀγγελιῶν κτλ. ἔκτος τῶν ἐκδιδόμενων εἰς τὰς διαφόρους πόλεις τῆς ἐπικρατείας.

Ἄν ἀπὸ τὴν Γαλλίαν μεταβῶμεν εἰς τὴν Ἰταλίαν εὐρίσκουμεν εἰς τὴν Μόδεναν τὸν πιστότατον μιμητὴν τῆς *gazette de France* καὶ τῆς *quotidienne* τὸν Φίλον τῆς νεολαίας (*L'amico de la gioventù*) — Εἰς δὲ τὰ Μεδιόλανα τὴν Ἰταλικὴν βιβλιοθήκην *biblioteca Italiana*, καθιερωμένην εἰς ἐμβριθῆ πράγματα καὶ εἰς τὴν κριτικὴν: — τὴν Προνομιοῦχον *gazetta privilegiata* πολιτικὴν καὶ φιλολογικὴν ἐνταύτῳ κτλ. Εἰς τὴν Ῥώμην Ἀρχαιολογικὰς μάλιστα ἐφημερίδας. Εἰς τὴν Φλωρεντίαν τὴν Ἀθολογίαν. Εἰς τὴν Νεάπολιν τὰ Πολιτικὰ χρονικά τοῦ βασιλείου τούτου, τὸν Θεατὴν τοῦ Οὐεσουβίου *Spectatore del Vesuvio* εἰς δὲ τὴν Βενετιάν τὸν Νέον συλλέκτορα (*Nuovo Ricoglitore*).

Ἡ Γερμανία ἔχει καὶ αὐτὴ πλῆθος ἐφημερίδων ἀλλ' ἡ πολιτικὴ εὐρίσκειται αὐστηρῶς ἀπηγορευμένη. Ὀνομαστὶ δὲ ὁ διδ. Berghaus ἐκδίδει εἰς τὸ Βερολίνον τὸ *Annalen der erd und vvoelker stalenkunde* εἴτε χρονικά γεωγραφίας, ἐθνολογίας καὶ καταστατικῆς. Εἰς τὴν Ἰέναν φαίνεται τὸ *ethnographische archiv*, εἰς τὸ Στουτγάρδ ὁ *Hesperus encyclopedische zeitschrift* κτλ. Εἰς τὴν Δανίαν ἐκδίδονται 12 τῶν ὁποίων αἱ ἀξιολογώταται ὑπάρχουσιν, ὁ Πτερωτός ταχυδρόμος τῆς Κοπεγχάγη: συνταττόμενος ἀπὸ τὸν διδασκαλὸν *Frithberg*, ἡ ἑβδομαδικὴ, ἡ φιλολογικὴ, ὁ Φιλευταξίας κτλ. Ἡ Ἐλβετία ἔχει μάλιστα θαυμαζομένην τὴν Γενικὴν βιβλιοθήκην τῆς Γενεύης.

Ἄλλ' εἰς κἀνενα τῆς γῆς τόπον δὲν ἐκδίδονται ἀναλόγως τόσαι ἐφημερίδες ὅσαι εἰς τὰς ὁμοσπόνδους ἐπαρχίας τῆς Ἀμερικῆς, ἐπειδὴ ὑπερβαίνουσι τὰς 1200 (εἰς τῶν 60 τουλάχιστον θρησκευτικαί) καὶ περὶ τὸ 1833 μόνῃ ἡ πόλις τοῦ Νεοσέ-

ρχίκου εἶχεν ὡς 70 ἡμερίδας ἢ περιόδ. συγγράμ. ὁ δὲ νομὸς ὅλος κατοικούμενος ἀπὸ 2 ἑκατομμ. ἀνθρώπων εἶχεν ὡς 260. Τὸ δὲ Βοστών 90. Διαπρέπει δὲ μάλιστα τούτων ἡ Ἐπιστημονικὴ ἡμερίς τοῦ Σιλμάνου, ὁ Τρίμηνος παρατηρητής, καὶ τὸ Κάτοπτρον τοῦ Νεοβοράκου.

Τέλος εἰς τὴν Ῥωσσίαν ἐκτός τῶν ἄλλων ἐκδίδεται καὶ ἀποθήκη τιμωμένη δύο μόνον σολδ. κατὰ φύλλον. Ἀλλὰ καὶ ὁ Σουλτάνος αὐτὸς τοῦ Ὀθωμανικοῦ ἔθους ὁ ἀναμορφωτῆς προστατεύει ἀπὸ τινος μὲ ἀξιεπαινον ζήλον τὴν ἡμεριδογραφίαν.

Ὁ πολλαπλασιασμὸς τῶν ἡμεριδῶν καὶ περιοδικῶν συγγραμμάτων ὑπάρχει τὸ ἀληθέστατον θερμόμετρον τοῦ πολιτισμοῦ τῶν ἐθνῶν. Ὅθεν αὐτὸν πρέπει καὶ ἡμεῖς ὁμοθυμαδὸν νὰ ἐνθαρρύνωμεν, ἂν ἐπιθυμῶμεν εὐκρινῶς τὴν πρόοδον τῶν λόγων καὶ τῆς σοφίας εἰς τὴν παλαιὰν αὐτῶν μητροπόλιν.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ.

Τίς δ' οἶδεν εἰ ζῆν τουθ', ὃ κέκλήται θανάτις;
Τὸ ζῆν δὲ θνήσκειν ἐστὶ;
Εὐριπ. φρίξος.

Δι' ἄλλους μορμολύκειον ἐπιφοβὸν ἂν εἶσαι,
μετάθασις, ἐξόντωσις, ἢ ὅπως ἂν καλῆσαι,
σ' ἐπικαλοῦμαι, χαῖρε!

Οὐδὲ τρομάξω, θάνατε, τὴν ἀχαριν σου θίαν.
Τὸ μελανόν σου κάλυμμα μὲ χεῖρα θαρράλειαν
νὰ διασχίσω φέρε.

Ἦ πλάστα, ὅταν μ' ἔδωσες παλμούς καρδίας ζωῆς,
τὴν εὐτυχίαν ἔπρεπε συγχρόνως νὰ μὲ δώσῃς
τροσὴν τῆς ἐπισύσειον.

Ἄφ' οὗ δὲν μὲ τὴν ἔφερον ὁ κόσμος πρὶν τὸν φύγω,
ἀπὸ τοῦ τάφου τὴν ζητῶ, καὶ μὲ ἐλπιδ' ἀνοιγῶ
τὸν κόλπωντῶν τὸν πλοῦσιον.

Εἰς τοῦτον τὸν ἀπέραντον καὶ ἀφλοισβὸν λιμένα;
ἔπου ὁ ναύτης ἔρχεται, τ' ἀνεμοξεσχισμένα,
ἰστία περιστέλλων.

Καὶ πᾶν ἢ πολυκύμαντος τοῦ βίου ναυτιλία;
πυθμὴν ὑπάρχει σταθερὸς; ὑπάρχει παραλία;
ὑπάρχει ἄλλο μέλλον;

Σπουδάζων τὸ ἡμέτερον φαινόμενον τοῦ βίου,
ἴδα τὸν μέγαν θεριστὴν ὡς στάχεις τοῦ πεδίου
τὰς γενεὰς θερίζοντα,

Καὶ ἴδα τάφους χαίνοντας ὅπου πατῶ τὸν πόδα,
καὶ ἴδα τῆς νεότητος, τῆς καλλονῆς τὰ ῥόδα
πρωίμως ἀπανθίζοντα,

Καὶ εἶπα: πάντα πρόσκαιρα, παντοῦ ἀβεβαιότητος
ἢ γῆ παρόδου σκῆνωμα, ὁ κόσμος ματαιότητος,
καὶ ὄνειρον ὁ βίος!

Πλὴν τὴν τρισην τῶν τὴν νεκρῶν χωνεύσαντες οἱ τάρφαι
ἐκλείσθησαν, ἐρώτησα, καὶ ἐπ' αὐτῶν ἐγράφη
τὸ μαῦρον αὐτῶν ἰώωσ;

Τ' ὁμολογῶ! τοῦ τέλους μου ἡ ζαφερά ἰδέα.
καὶ τῆς ζωῆς μου ὁ σκοπὸς, καὶ τῆς φθορᾶς ἡ θέα
τὸ πνεῦμα μου ἀπέλπικε.

Πλὴν τῆς καρδίας ἡ φωνή, ἡ φιλαλήθης μουσα,
ἡ μάντις ἡ θεόπνευστος, αὐτὴ παραμυθοῦσα,
αὐτὴ μὲ λέγει α' Ἐλπικε! »

Ζητοῦντα τὸ δυσχερέτερον τῆς ἀληθείας ἔχνοσ,
εἰς τὴν σκοτίαν τῆς νυκτὸς τῆς πίστεως ὁ λύχνος
τὸ βῆμα μου φωτίζει.

Κ' ἡ ἐμπνευσμένη γλῶσσα μου μὲ πρόρρησιν θεβάζει
εἰς τοὺς ἐλπίζοντας θνητοὺς ἀνάστασιν, καὶ νέαν
ζωὴν εὐαγγελίζει.

Ὅταν ἴδαν κατ' ἀρχᾶς οἱ ἄνθρωποι εἰς τὴν δύσιν
τὸν ἥλιον κρυπτόμενον, τὴν σκοτισθεῖσαν φύσιν
ὡς νῆπια ἐθόνησαν.

Ἄλλὰ ἰδόντες τὸν λαμπρὸν εἰς τῆς αἰγῆς τὰς πύλας
νὰ πυρπολῇ τοὺς οὐρανοὺς ἐκ νέου ἀνατείλας,
πρηνεῖς τὸν προσεκύνησαν.

Ἦ, μὴν ἐχάθ' εἰς τὸ μηδὲν ὁ πύρινος κομήτης
ἀφου' ἐξέπληξε τὴν γῆν, διότ' οἱ κάτοικοί της
τὴν λάμψιν του δὲν βλέπουν;

Ἄν ἐπλανῆθ' εἰς τὸ κενὸν τὴν τροχιάν του χάσας,
θὰ ἔλθῃ, καὶ τὰ ἔχνη του ἐκ νέου καὶ θαλάσσης
καὶ ὄρη θ' ἀνατρέπουν.

Ἦ πλάσις στίλβει καθαρὰ ἐμπρὸς μας ὡς ἀδάμας,
οὐδ' εἰς ὀμίχλην κρύπτεται, καὶ εἰς τὰ βλέμματά μας
ἀνοίγει τὸ βιβλίον της.

Ἄμβλυωπεὶ τὸ ὄμμα μας κ' ἡ ἀμυδρά μας κρίσις;
ἄλλ' ἂν ζητήσωμεν τὸ φῶς, ἐμπρὸς μας κεῖται λύσις
σαφὴς τῶν μυστηρίων της.

Ἦτον ἐσπέρα κατηφής, ἐσπέρα φθινοπώρου;
Ἦταν εἰς ἐράχον ἔρημον κοιλάδος δενδροφόρου
ὠνειροπόλου μόνος;

Καὶ ἔβλεπα πῶς ἔσυρε τὰ φύλλ' ἀπὸ τῶν κλάδων;
κ' ἐμάρανε τὴν ἀνθηρὰν στολὴν τῶν πεδιάδων
τὸ πνεῦμα τοῦ χειμῶνος;

Καὶ παρετήρουν τὰς γλωμὰς ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου,
καὶ ἤκουα μαστίζοντας τὰ δένδρα τοῦ πεδίου
τὸν ὕμβρον καὶ τὴν γάλαζαν.

Κ' ἐνῶ ἡ φύσις ἐκλαιεν, ἀπὸ τὰ βλέφάρά μου
θεβαρυμένα ὡς αὐτὴ, θέρια ἐπὶ τῆς ἄμμου
τὰ δάκρυα ἐστάλαζαν.

Ἐκεῖ ἀπὸ τὰς σκέψεις μου ὡς μαγικὸς μαγνήτης
ἐξείφνης ἀποσπώσα με ἡ μουσικὴ φωνὴ τῆς
μ' ἐρώτησε τί κλαίω.

— « Τὴν φύσιν βλέπω θήσκουσαν, ὡς κόρην ἐρασίαν,
κ' εἰς τὸ νεκρὸν τῆς λείψανον χορὴν ἐπιτηδύριαν
δακρύων ἐπιχέω. »

Καὶ δειγνὼν τὰ συρόμενα εἰς τοὺς χειμάρρους φύλλα,
ἀποῦ, εἶπα, αἱ τερπναὶ σκιαὶ καὶ τ' ἄνθη τὰ ποικίλα;
πῶς ἔχνοσ τῶν δὲν φαίνεται;

Ἦ καλλογὴ τῆς φύσεως, ἰδέ την, ἐμαράνθη,
καὶ τ' ἄνθη ἐμαράνθησαν. Ὡ φίλη μου! ὡς τ' ἄνθη
καὶ ἡ ζωὴ μαραίνεται! »

— « Τῆς γῆς, μὲ εἶπε, πίστευσε, δὲν βλέπεις τὴν κηδείαν,
κειμᾶται ἀπαυδήσασα, καὶ τὴν κρατεῖ δεσμῶν
ὁ χιονώδης γέρον. »

Ἄλλὰ ἐκ νέου μὲ στολὴν θ' ἀναστηθῇ χαρίτων,
τὸ ἔαρ πάλιν θὰ ἰδῆς στεφάνους μαργαρίτων
καὶ ἀδάμαντων φέρον.

Φθῆρὸν ποῦ ἴδεις; Ὁ χειμὼν τὸ ῥόδον ἂν μαράνη,
ῥίπτει τὸν σπῆρον κατὰ γῆς, καὶ ἀπ' αὐτοῦ βλαστάνει
τὸ ῥόδον τῆν ἀπρίλιον.

Ὁ σκόλης εἰς μεταξωτὸν ἰάν ἐτάφη μνήμα,
θά τὸ ἀνοῖξ' ὑπὸ χρυσοῦν ὥραιας νύμφης σχῆμα,
πετώσης πρὸς τὸν ἥλιον. » —

Τὸ εἶπε, καὶ μετ' οὐ πολὺ ἡ οὐρανία νέα
πρὸς τοὺς αἰθέρας ἐλέπυσα, ἀπέθανεν ὥραια,
ὡς ἡ σελήνη δύει.

Ἐτάφ' εἰς ἀκρωτήριον τῆς παραλίας ἄμμου,
καὶ εἰς τὴν ἄμμον ποτισθὲν ἀπὸ τὰ δάκρυά μου
ἐν ἄνθος ἀνεφύη.

Ναί! δέχομαι τὸν οἰωνόν! Ὡς ἄνθος ἀνακύπτει
ὑπὲρ τὸν τάφον θάλλουσα, καὶ εἰς τὸν τάφον ῥίπτει
τὸ κάλυμμα τὸ δάνειον.

Ὅπότεν ἔλθω μετὰ σέ, ἡ καθαρὰ ψυχή σου
θεὰ κοσμηῖ τοὺς οὐρανοὺς ἐντὸς τοῦ παραδείσου
ὡς ἄνθος ἐπουράνιον.

Συκοφαντοῦν τὸν θάνατον. Μὲ φοινικὴν ὀδόντα
δὲν πνίγει ὄ,τι ζωντανόν, οὐδὲ ῥοφᾷ τὰ ὄντα
οὐδὲ τὴν ὕλην φθείρει.

Ἄπο τὴν φύσιν ἀπαιτεῖ τὸν τακτικὸν τῆς φύρον.
δρέπει τοὺς στάχεις τοὺς ξηροὺς, καὶ ἀπ' αὐτῶν, τὸν σπόρον
πρὸς νέον θερὸς σπείρει.

Μὲ τὴν πνοὴν τοῦ τῆς ζωῆς τὰ ὕδατα ταραττει,
τὴν φύσιν σπρώχν' εἰς τὰ ἔμπροσ, καὶ τὴν ὁδὸν τῆς φράττει
ἐξόπισθεν μὲ μνήματα.

Συλλέγει μετ' ἐπιμονῆς τὰ ῥάκη τῶν αἰώνων,
καὶ ὕλην δίδει πρόχειρον εἰς τὸν τεχνίτην χρένον
πρὸς νέα τεχνουργήματα.

Ἄλλὰ πρὸς τ' αὔλα πετοῦν οἱ αὔλοι σπινθῆρες.
τοὺς σάβονται θρησκευτικῶς αἱ θάναυσαί του χεῖρες
κ' ἐγγίζου μόνον χῶμα,

Διότι αὔλος ψυχή τὰ σώματα συνδέει,
διότ' εἰς τὸ ναυάγιον τῶν ὄντων, ἐπιπλέει
αὐτὴ μετὰ τὸ σῶμα.

Εἰς τὸ ψυχρὸν σου μάρμαρον, ὦ νέα! τί μ' ἐλκύει,
ἂν ἐπ' αὐτοῦ πλανώμενον τὰς πτέρυγας δὲν σείη
τὸ πνεῦμά σου ἀθάνατον;

Ἡ ποῖον ἔχει θέλητρον ὡς πρὸς ἐμὲ ἡ κάλπη,
ἂν μὲ τὴν τέφραν μέρος σου ὁ κόλπος τῆς δὲν θάλλῃ
περιφρογῶν τὸν θάνατον;

Καὶ ἂν δὲν περιφέρεσαι τὰς οὐρανίους σφαίρας,
καὶ ἂν, ὡς ψάλλω πεποῖθῶς, εἰς τοὺς χρυσοὺς ἀστέρας
δὲν ἔχῃς κατοικίαν,

Οὐχ' ἤττον ζῆς εἰς ἱερά καὶ εὐλαβῆ τεμένη,
διότι ζῆς δεσπόζουσα καὶ ζῆς λατρευομένη
εἰς ταύτην τὴν καρδίαν.

Τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος περιέβλεπτοι κοιμῆται,
ὅσοι τὸ φῶς ἐχύσατε εἰς τοὺς ἀνθρώπους, ζῆτε,
διότι μᾶς ἐμπνέετε.

Διότι σῶμα καὶ ψυχὴν οἱ τάφοι σας ἂν θάπτουν,
πῶς ἐτι αἰ ἰδέαι σας πυρκαϊᾶς ἀνάπτουν;
καὶ πῶς σθυσθίνετε καίετε;

Ὁ διαβάς τὰ ἔρη μας τὴν νύκτα ὀδοιπύρος,
πολλάκις ἔκουσα φωνὰς κρυφίας εἰς τὸ ἔρος
καὶ ἀποκρίσεις ξένας,

Κ' αἰσθάνθ' εἰς τὴν καρδίαν του τὰ αἵμά του παγόνον,
καὶ ἴδε φρίττων μεταξὺ τῶν βράχων καὶ τῶν κλώνων
σκιάς κατερχομένας.

Καὶ ἐλέπων λάκκους καὶ σωροὺς ὀστέων καὶ κρανίων
ἔγνώρισεν ὅτι μαχῶν ἐπέρασε πεδίον,
κ' ἐκεῖνοι ὅτι τάφοι μας,

Καὶ πῦρ ἐχύθη καυστικὸν εἰς τὰς ψυχράς του φλέβας,
κ' ἐστάθη μὲ θρησκευτικὸν νὰ προσκυνήσῃ σέβας
τὰ ἱερά ἐδάφη μας.

Σεῖς εἶσθαι τῶν πραγμάτων μας σκιαί! συχνὰ σᾶς ἴδα
Ἐπαμινώνδα, Βότσαρη, Ἡλία, Λεωνίδα,
ἀθάνατοι, σεῖς εἶσθε!

Ζωὴν εἰς τῆς πατρίδος σὰς τὸ πτόμα ἐμφυσᾶτε,
πρὸς νέα κατορθώματα, πρὸς μάχας μᾶς κεντᾶτε,
καὶ χαίροντες ἠγεῖσθε.

Εἰς τοὺς ἰχθυοὺς ἐρρίπτεσθε ὡς στρόβιλος ἀνέμων,
καὶ ὑπὸ τῆν ἀνδρείαν σας ἢ πλάστιγξ τῶν πολέμων
ἢ σιδιρὰ ἐλύγισεν.

Ἄλλ' ὅταν ἦλθε διὰ σᾶς τὸ πλήρωμα τῶν χρόνων,
τὰς ἀθανάτους σας ψυχὰς εἰς σκῆνωμα δαφνίωνων
ὁ θάνατος ὠδήγησεν.

Ἐρώτησε τὸν πάσχοντα καὶ τὸν ἀγωνιῶντα
ὁ θάνατος κατέρχεται μὲ χεῖλη μεδῶντα
ὑπο ἀγγέλου σχῆμα,

Καὶ κάθηται παραμυθῶν εἰς τῶν κλαυθμῶν τὴν κλίνην,
καὶ ἡ θρησκεία μετ' αὐτοῦ κρατοῦσα τὴν εἰρήνην,
διακοσμοῦν τὸ μνήμα.

Ὁ χειμασθεὶς ἐπὶ πολὺ ὡς ξύλον ναυαγίου
εἰς τρικυμίας, εἰς δεινοὺς περιπασμούς τοῦ βίου,
εἰς ἔρωτα ἐπίγειον,

Εἰς θεμελλώδη ὄκειρα, εἰς ψυχοφθόρα πάθη,
τὸ βλέμμα στρέφει πρὸς αὐτὸν, κ' εἰς τ' ἄσουλά του βάθη
εὐρίσκει καταφύγιον.

Εἰς τὴν σκοτίαν τῆς εἰρηκτῆς πολλάκις παρεσθύει,
καὶ τοὺς τυράνους ἀπατῶν, τοὺς κρίκους διαλύει
τῶν δουλικῶν σιδηρῶν.

Ἐσχατος σύμμαχος ψυχῶν μεγάλων κ' ἐλευθέρων,
εἰς τὰ γενναῖα θύματα κατέρχεται, προσφέρων
τὸ στίμμα τῶν μαρτύρων.

Κ' ἐγὼ ἀφ' ὅτου εἰς τῆς γῆς τὴν φυλακὴν ἐκλείσθην,
εἰς λύπας περιφέρομαι, εἰς σκότη ἐβουθίσθην
τὸ πνεῦμά μου φοβίζοντα.

Καθ' ὅσον ζῶ μοι φαίνεται ἡ νύξ ζοφερωτέρα.
ἀνακαλύπτω δὲ μακρὰν ὡς ἄγνωστον ἀστέρα
εἰς ἄγνωστον ὀρίζοντα.

Εἰς σέ, ἀστὴρ γλυκύφωτε, μὲ ὀδηγεῖ ὁ τάφος,
εἰς τοῦ θανάτου ἐπίσας τὸ ταχυπόρον σκαφος
εἰς νῆγεμον ἐσπέραν

Ἐλπίζω τὰ αἰθέρια πελαγη διασχίσας,
σικαι τῶν προπατόρων μου νὰ εὐρεθῶ μαζ' ἡ σας
εἰς γῆν ἐνταλαεστέραν.

Ἐκεῖ ὦ φίλοι, μεθ' ὑμῶν καὶ μετὰ τῶν ἀγγέλων,
πραῦνας τὴν καρδίαν μου, ἀδάκρυτον τὸ μέλλον
θά ζῶω τὸ αἰώνιον.

Ἐκεῖ αἱ δύο μετ' ἐμοῦ ψυχὰς ὑπὸ σικίας ἀνθῶνων
θενὰ πετοῦν, ὦ φίλη μου, πρὸς τοῦ θεοῦ τὸν θρόνον
ὡς μέλλος ἐναρμόνιον.

Ὅταν χειμῶνος ἀνεμος εἰς τὰ βουνὰ σφυρίζῃ,
τὴν παλαιὰν τῆς φωλεᾶν ἢ χελιδῶν κρημνίζει,
καὶ μὲ πτερ' ἀνοιγμένα,

Μὲ τὴν ἐλπίδα πῶς ἀλλοῦ θεν' ἀπάντησθ θέρως,
πλανᾶται, καὶ μὲ τὴν πνοὴν πηγαινέει τοῦ ἀέρος
εἰς ἔρημα καὶ ξένα.

Κ' ἐγὼ ἀφ' οὗ ἐμάρανον χειμῶνες τὴν χερᾶν μου
ὡς χελιδῶν ἐκρημνίσα τὴν πρώτην φωλεᾶν μου,
τὴν γῆν ἀπεγαίρησα,

Τοῦ μέλλοντος διέτρεξα τὰ ἄγνωστα ἐδάφη
βυθῶσα ἢ καρδία μου πρὸς οὐρανοὺς ἐστράφη
τοὺς τάφους ἐμελέτησα.

ΤΜΗΜΑ Β'

ΦΥΣΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ.

Αἱ τέχναι εἰδοποιοῦσι τῆς φύσεως τὰ προϊόντα διὰ τὰ κατασχέσωσιν εὐχρηστέτερα ἀνάγκη ἄρα πᾶσα τὰ γνωρίσωμεν. Ἄλλ' εἰς τὴν σπουδὴν ταύτην ὑπάρχει ἀδύνατον νὰ διακρίνωμεν ἕλην τὴν ἀπειρον τῶν ὄντων πληθύν, μεῖν ἰδιαίτερα ὀνόματα τὰ ὅποια καὶ ἡ μνήμη αὐτὴ δὲν ἐξαρκεῖ νὰ χωρέσῃ. Διὰ τοῦτο τῆς φυσικῆς ἱστορίας οἱ κανονισταὶ καὶ διδάσκαλοι συντομίας χάριν λέγουσιν εἰδος μὲν τὸ συνάθροισμα ὅλων τῶν ἀντικειμένων ὄντων ἔχουσι τοιαύτην καθ' ὅλην αὐτῶν τὰ μέρη ὁμοιότητα ὡς ἂν προῆλθον ἀπὸ ἄτομα ὅμοια μεῖν αὐτὰ· τὰς δὲ μικρὰς παραλλαγὰς τοῦ ὕψους, τοῦ πάχους κτλ. ὡς ἂν ἀπλᾶ συμβεβηκότα καὶ ἀποτελεσμα εἶτε τοῦ τόπου, εἶτε τοῦ κλίματος, εἶτε τῆς γεωργικῆς ἐπιμελείας ὠνόμασαν διαφόρητα ἢ ποικιλίας. Ἄλλ' ἐξετάζοντες μεταξὺ αὐτῶν τὰ εἶδη εὐρήκαν πάλιν τινὰ τόσον ὅμοια κατὰ τὰ ὠσιώδη εἰς τὴν ὑπαρξίν αὐτῶν μέρη, ὥστε τὰ συμπεριέλαβον εἰς ἓν κοινὸν νομα, τὸ ὅποῖον σημαίνει τὸ γένος. Διὰ τοῦτο εἰς τὴν λέξιν ἣτις σημαίνει τὸ γένος προστίθεται καὶ δευτέρον ἄλλη δηλωτικὴ τοῦ εἴδους. Οὕτω π. χ. τὸ γένος ἄνθρωπος διαιρεῖται εἰς εἶδη αἰὼν ἄνθρωπος λευκός, ἄνθρωπος μέλας, ἄνθρωπος χαλκόχρους. Καὶ ἐπειδὴ ὁ κύων, ὁ λύκος, ἢ ἀλώπηξ, ὁ ὄσας ὁμοιάζουσι συνήθησαν ὅλα εἰς ἓν γένος τὸν κύων συντιθέμενον ἀπὸ διάφορα εἶδη. Ὅθεν λέγομεν κύων κατοικίδιος, κύων λύκος, κύων ἀλώπηξ, κύων αἰθὺς, κτλ. ὁμοίως δὲ λέγομεν καὶ ῥόδον λευκόν, ῥόδον ἑκατονταπέταλον, ῥόδον βράτειον κτλ. Ἴον εὐσομον Ἴον ἀγνώδες, Ἴον τρίχρον, Ἴον ὄρειον κτλ.

Ἐκ τούτου βλέπομεν ὅτι τὰ γένη συνάπτουσι τεχνητῶς πολλὰ πράγματα διὰ τὴν εὐκολίαν τῆς ὀνομασίας, ὡσαύτως

δὲ συνάγοντες πολλὰ γένη ὅμοια μάλιστα κατὰ τὰ καρπογόννα ὄργανα ἢ τοὺς κυριωτάτους χαρακτῆρας συνισθόμεν τὸ τάγμα.

Ἄλλὰ τὰ ὄντα διαφέρουσι τὸ ἐν τοῦ ἄλλου πολλαίς· τὸ δένδρον π. χ. ἢ καρβίς, ὁ φρῦνος, ἢ βδέλλα, ἢ πέτρα, ὁ κοχλίας δὲν ἔχουσι τίποτε σχεδὸν κοινόν, διὰ τοῦτο διηρέθησαν ὅλα τὰ φαινόμενα εἰς πέντε μεγάλα συστήματα.

1. Ζῶα, ἔπλ. ὄντα ἐμφυχα, κινούμενα καὶ αἰσθανόμενα, αἰστανόμενα διὰ τροφῆς, τὴν ὁποίαν λαμβάνουσι, χωνεύουσι καὶ χυλοποιοῦσιν, ἔχοντα κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἦττον τῆς ἰδίας αὐτῶν ὑπάρξεως τὴν συναισθησίν, δυνάμενα νὰ μεταβῶσιν ἀπὸ τόπου εἰς τόπον κτλ.

2. Τὰ Ζωόφυτα αὐξοντα μὲν ὡς τὰ φυτὰ, ἀλλ' ἀμετακίνητα καὶ ἀναίσθητα, καθὼς οἱ σπόγγοι, τὰ πολυπόδια, τὰ κοράλλια, τὸ φῦκος κτλ.

3. Τὰ Φυτὰ ζῶντα ἀμετάβατα καὶ ἀναίσθητα, ἀλλ' ἐκμυζῶντα τὴν τροφήν διὰ μὲν τῆς ρίζης ἀπὸ τὸ ἔδαφος, διὰ δὲ τῶν φύλλων ἀπὸ τὸν ἀέρα, ἔχοντα ὀργανισμόν τινα ἰδιαίτερον, ὅστις μεταβάλλει εἰς φυτικὴν ἕλην τὰς ἀπορροφωμένας ἐξωτερικὰς οὐσίας κτλ.

4. Τὰ Ὀρυκτὰ μεγεθυνόμενα διὰ προσθήκης εἰς τὴν ἐξωτερικὴν αὐτῶν ἐπιφάνειαν ὁμοιοφύτων ἀτόμων, ἀδιάφθορα δὲ καὶ μὴ μεταβαλλόμενα ἄνευ χημικῆς τινος ἐνεργείας.

5. Τὰ Αἰθέρεια σώματα, τῶν ὁποίων τὰ μόρια οὔτε φαίνονται, οὔτε βάρος ἔχουσι οἷον τὸ εἶος, ἢ θερμότης, ἢ ἠλεκτρικὴ κτλ.

Ζωολογία εἶτε διαίρεσις τῶν ζώων.

A. Μαστοπόρα ὠνομάσθησαν ὅσα ζῶα γεννῶσι τέκνα ἢ δὴ ζῶντα καὶ εἰλεία, τὰ ὅποια τρέφουσι διὰ τοῦ ἰδίου αὐτῶν γάλακτος καὶ ἔχουσι τέσσαρα μέλη, ὅθεν λέγονται καὶ τετραπόδα. Ἄλλὰ τὸ ὄνομα τοῦτο ἀπεδείχθη ἀκατάλληλον Ἐπειδὴ πολλὰ ἐξ αὐτῶν ζῶων εἰς τὸ ὕδωρ καὶ πλεύουσι μάλιστα ὡς

τὰ ὄψαρια οἷον ἡ φώκη, ἡ φάλαινα, ὁ δελφίν' ἄλλα δέ, οἷον αἱ νυκτερίδες, πέτονται εἰς τὸν ἀέρα ὡς τὰ πτηνά.

B. Τὰ Πτηνά γεννῶνται διὰ τῶν ὤων, καθὼς καὶ τὰ εἰς τὰς ἀκολούθους τάξεις ζῶα. Ἐχουσι δὲ τέσσαρα μέλη ἐξ ὧν τὰ δύο κατασκαπα ἀπὸ πτερᾶ, μὲ τοὺς θραχίονας σχηματισμένους εἰς ρυγας καὶ θέρμὸν αἷμα. Πέτονται δὲ εἰς τὸν ἀέρα διὰ τὴν ἄκραν τῶν ὀστέων κουφότητα, τὴν εὐκίνησιον ἐν ταύτῳ καὶ στερότητα τῆς βράχως καὶ τὴν δύναμιν τῶν κινήτικων μυῶων. Ἀλλὰ τινὰ κολυμβῶσι καὶ εἰς τὸ ὕδωρ ἔχοντα συνημμένους τοὺς δακτύλους μὲ δέρμα, ὥστε τοὺς μεταχειρίζονται ὡς νηκτῆριον pageoire. Ἐξ αὐτῶν δὲ τὰ μὲν τρέφονται μὲ ζῶα, τὰ δὲ μὲ φυτά. Τὸ ῥύγχος ἀναπληροῖ τὴν ἔλλειψιν τῶν χειλέων καὶ τῶν ὀδόντων συγκείμενόν ἀπὸ δύο κνητὰς σιαγόνας.

Γ. Τὰ Ἐρπετὰ κείμενα μεταξὺ πτηνῶν καὶ ἰχθύων ἔχουσι ψυχρὸν αἷμα, πολλὰ στεροῦνται μελῶν, ὅθεν σφύρονται κατὰ γῆς κινουῦντα πολυειδῶς τὴν βράχιν. Οἱ φρόνοι, οἱ βάτραχοι, τὰ ὄφειδια, οἱ σαῦροι ὑπάγονται εἰς τὴν τάξιν ταύτην.

Δ. Οἱ Ἰχθύες εἴτε τὰ ὄψαρια ζῶσιν ἐν ὕδρῳ. Ἀντὶ μελῶν ἔχουσι πτερύγια (pageiores). Ἀναπνεύουσι δὲ ἀποχωρίζοντα διὰ τῶν θραγγίων (σπαράγγων) τὸν ἀναλυμένον εἰς τὸ ὕδωρ ἀέρα. Ἐχουσι δὲ αἷμα ψυχρὸν, ὁστὲ ἀκάνθα λεγόμενα, καὶ ἐν καιρῷ ὀχθείας τὰ ἀρσενικά ζωογονοῦσι τῶν θηλυκῶν τὰ ὠὰ διὰ σπερματικῆς τινος ὕλης, τὴν ὁποίαν χύκουσιν εἰς αὐτά. Τέλος ἡ φύσις τὰ ἐφωδίασε μὲ κῶσιν τινὰ γεμάτην ἀέρος, ἥτις θλιβομένη μὲν ἀπὸ τοῦ μυῶνα εἰς τοῦτο ἢ ἐκεῖνο τὸ μέρος βιάζει τὴν κεφαλὴν νὰ στραφῇ εἰς τὰ ἄνω ἢ εἰς τὰ κάτω, ἐμφυσωμένη δὲ αἰξάνει τὸν ὄγκον τοῦ σώματος καὶ καθιστᾷ αὐτὸ ἐλαφρότερον ὥστε νὰ πλέη εἰς τὴν ἐπιφάνειαν.

Ε. Τὰ Ἔντομα ὁποῖον ἡ μέλισσα, ἡ μύμη, ἡ ἀκρίς καὶ ὁ τέττιξ σύγκεινται ἀπὸ μέρη συναρθρούμενα, μεταβαίνουσι δὲ ἀπὸ καταστάσεως εἰς κατάστασιν καθὼς ὁ πασιδῆλος βόμβυξ ἢ τὸ σκολήκιον τῆς μετάξης. Ἐπειδὴ συνιστάμενα τὸ πρῶτον εἰς ὠὰ

γίνονται μετέπειτα κάμπαι ἢ σκόληκες, ἀκολούθως δὲ σχαδῶδες ἢ ὑμφοι (χρυσάλιδες) καὶ τέλος ἔντομα. Τὸ αἷμα αὐτῶν ὑπάρχει λευκὸν καὶ χυλῶδες, καθὼς καὶ τὸ τῶν ἀκολούθων.

Ζ'. Τὰ Μαλάκια φέροντα καρδίαν μυώδη δὲν ἔχουσι σκελετὸν ὀστέωδες, ἀλλὰ μόνον ἐνίοτε ὄστρακον ἢ κόγχην σπερσοποιούσαν καὶ συνέχουσαν τὸ ὄλοσκαρον αὐτῶν σῶμα. Παράδειγμα δὲ τούτων, ἡ σηκία, τὰ σελάχη, οἱ σέσιλοι (σαλιαγκοί) τὰ μύδια, τὰ ὄστρεα ἢ ὄστρεϊδια, οἱ καρκῖνοι, αἱ καρὰιδες κτλ.

Η'. Τὰ Σκολήκια συντίθενται ἀπὸ ἀλληλοῦχους καὶ διακεκριμένους δάκτυλους, στεροῦνται καρδίας, ἔρπουσι κατὰ γῆς συστελλόμενα καὶ δὲν μεταμορφοῦνται διόλου. Αἱ βδέλλαι, αἱ ταινίαι, αἱ ἔλμινθες ὑπάρχουσιν ἀληθεῖς σκόληκες.

Θ. Τὰ Ζωόφυτα ἢ ἔχουσιν ὄστρεῶδες σκέπαστρον διατροπήμενον, ἢ ὑπάρχοντα μαλακὰ ἐπιπολάζουσι καὶ κυμαίνονται εἰς τὰ ὕδατα. αἷον τὰ κοράλλια, οἱ σπῆγγοι καὶ τὰ πολυπόδια.

Φυτολογία

Σκοπὸς τῆς ἐπιστήμης ταύτης ὑπάρχει ἡ ἔρευνα τῶν φυτῶν. Καὶ ἐνταῦθα δὲ καθὼς ἐπὶ τῆς ζωολογίας, διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀντικειμένων ἐπενοήθησαν, χάριν ευκολίας, εἰς τὴν σπουδὴν διάφοροι μέθοδοι, περὶ τῶν ὑποίων ἰσοκ εἴπωμεν ἄλλοτε τὰ εἰκότα. Κατὰ τὸ παρὸν δὲ ἀρκεῖ νὰ ἀκριβοποιήσωμεν τοῦλάχιστον τὰ διαφορά τοῦ ἄνθους μέρη· ἐπειδὴ αὐτὰ ἔχει βάσιν κυρίαν ἢ διαίρεσις τῶν φυτῶν, καὶ διότι τὰ ὁμογενῆ φυτὰ ἔχουσι καὶ ἄλλα ἀνάλογα.

Εἰς τὸ κέντρον τοῦ ἄνθους κεῖται τὸ θηλυκὸν ὄργανον οὐαίρεξ ἢ ὠοθήκη, ἀπὸ τὴν ὁποίαν γίνονται ὁ καρπός. Περιέχει δὲ αὐτὴ στοιχειώδεις σπόρους περιμένοντας τὴν ἐνέργειαν τοῦ ἀρσενικοῦ. Ἐπάνωθεν αὐτοῦ εὐρίσκομεν τὰ στίγματα εἴτε πόρους διατῶν ὁποίων γίνονται ὁ συνδυασμὸς καὶ τὰ ὁποῖα φαίνονται πολλάκις εἰς τὴν ἄκραν ὄργανου τινος λεγομένου στόλου. Παλλάκις

ὑπάρχουσι πολλοὶ στύλοι καὶ πολλὰ στίγματα εἰς τὴν αὐτὴν ὠοθήκην, μάλιστα δὲ πολλαὶ ὠοθήκαι εἰς τὸ κέντρον τοῦ ἀνθους.

Τὸ ἀρσενικὸν ὄργανον λέγεται στήμων· τοιοῦτοι δὲ ὑπάρχουσι πολλοὶ περικυκλοῦντες τὸ θηλυκὸν συνίστανται δὲ εἰς νημάτια ἔχοντα κατὰ κορυφὴν στρογγύλωμα ἀνθῆρα λεγόμενον, ἀπὸ τὸ ὄργανον, ὅταν σχισθῆ, ἐξέρχεται ἡ καρπιογόνος κόνις.

Ἡ κορώνη περιστεφεῖ τὰ γεννητικὰ ταῦτα μόρια, καὶ ἀνοίγει διὰ τὴν ἀφήσιν ἑλευθέραν τοῦ φωτός καὶ τοῦ ἀέρος τὴν δίοδον. Εἰς αὐτὴν μάλιστα προσέχουσι κοινῶς διὰ τὴν ποικιλίαν τῶν χρωμάτων καὶ τῆς εὐωδίας τὸ ἄρωμα. Σὺγκριται δὲ συγνάκις ἀπὸ διακεκριμένα πέταλα· ἀλλ' ὅλαι αἱ κορώναι δὲν ἔχουσι πολλὰ τοιαῦτα· ὑπάρχουσι ἐξ ἐναντίας πολλαὶ μονοπέταλοι (ἢ μονόφυλλοι.)

Ὁ κάλυξ χλοερὸς κατὰ τὸ χρῶμα περικυκλοῖ ἐξωτερικῶς τὸ ἄνθος. Εὐρίσκονται δὲ ἄνθη χωρὶς κορώνης καὶ κάλυκα τὰ δὲ ἀρσενικὰ δὲν ἔχουσι ὠοθήκην, οὔτε τὰ θηλυκὰ στήμονας. Ἀλλὰ καθὼς πολλὰ ζῶα καὶ μάλιστα τὰ ἀσύμμετρα οἷον τὰ στρομβώδη καὶ αὐτὰ δὲ τὰ δίθυρα, τὰ πλειότερα ἄνθη ὑπάρχουσι ἐνμαφροδίτα ἔχοντα ὁμοῦ στήμονας καὶ ὠοθήκην, τὸ ὅποιον οἱ παλαιοὶ δὲν ἐγνώρισαν· ἐπειδὴ ὁ Ἀριστοτέλης λέγει ρητῶς « οὐχ' εὐρίσκεται ἀρρένότης καὶ θηλυτικὴ ἐν τινὶ τῶν φυτῶν » (περὶ φυτῶν Β. Ι. 2) Πολλάκις μάλιστα, πρῶγμα παράδοξον, τὰ αὐτὰ φυτὰ γίνονται τοῦτον μὲν τὸν χρόνον ἀρσενικὰ, τὸν ἀκόλουθον δὲ θηλυκὰ, καθὼς ἡ ἰτέα καὶ ἡ ἄρκευθος.

Τὰ γένη τῶν φυτῶν διακρίνονται ἀπὸ τὸ σχῆμα τῶν ἀνθῶν καὶ ἄλλους τινὰς χαρακτήρας

Ὅρυκτολογία.

Ἡ ἐπιστήμη αὕτη κατατάττει τὰ ἄψυχα ὄντα ἀφορῶσα εἰς τὸ ἐξωτερικὸν αὐτῶν σχῆμα καὶ τὴν χημικὴν σύνθεσιν. Ὁνομάζονται δὲ αὐτὰ τὴν σήμερον ὄχι πλέον κατὰ τὴν διάφο-

ρον αὐτῶν χρυστάλλωσιν, ἀλλὰ μὲ ἀπλοῦν μὲν ὄνομα, ὅταν τῷ ὄντι ἀπλᾶ οἷον θεῖον, ἀνθραξ (ἀδάμας), ἄργυρος, χρυσοῦς, χαλκός κτλ. μὲ διπλοῦν δὲ ἐάν ὑπάρχωσι σύνθετα οἷον ὑδρογόνος ἀνθρακοῦχος, ἄργυρος χλωροῦχος κτλ. τοῦτέστιν ὑδρογόνος σύνθετος μὲ ἀνθρακα, καὶ ἄργυρος μὲ χλωρον. Τέλος ὁσάκις σὺγκριται ἀπὸ ὀξὺ (σῶμα ἀπλοῦν ἐνωμένον μὲ ὀξυγόνον κοκκίζον τὸ κυανοῦν ἔμβλημα τοῦ ἠλιοσκοπίου) καὶ θάσιν ἢ ὀξυδιον (σῶμα ἀπλοῦν ἐνωμένον μὲ ὀξυγόνον, τὸ ὅποιον μεταβάλλει εἰς κυανοῦν τὸ κοκκισμένον ἔμβλημα τοῦ ἠλιοσκοπίου) ἐκφέρονται μὲ νέαν κατάληξιν οἷον μόλυθος θειικός. Ἐπειδὴ δὲ τὰ ὀξυδία ἔχουσι διαφόρους ὀξυγόνου ποσότητας ἕως τριῶν καὶ τεσσάρων βαθμῶν πρὸς πλειότεραν διάκρισιν καὶ σαφῆνειαν λέγομεν μόλυθος πρωτόξυδος θειικός κτλ.

Ἀλλὰ περὶ τῆς ὀνοματολογίας ταύτης σκοπεύομεν νᾶ εἶπωμεν ἄλλοτε τὰ ἐρμῶδια.

Σημειωτέον μόνον ἐνταῦθα ὅτι ὅλα τὰ φυτικὰ σώματα συστοιχειοῦνται ἀπὸ ἀνθρακα, ἄζωτον ὀξυγόνον καὶ ὑδρογόνον. Ἐκ τούτων δὲ ὁ μὲν ὀξυγόνος λείπει πολλάκις, ὁ δὲ ἄζωτος εὐρίσκεται μάλιστα εἰς τὰ ζῶα, ἐνίοτε δὲ καὶ εἰς τὰ φυτὰ. Αἱ οὐσίαι αὐταὶ ὑπάρχουσι συνημμένα μὲ ἄλλας εἰς τὴν σύνθεσιν τῶν ζωϊκῶν καὶ φυτικῶν σωμάτων καὶ εἰς ποσότητα διάφορον. Οὕτω π. χ. τὸ ἔλαιον, τὸ οἰνόπνευμα, τὸ σάκχαρ, τὸ κόμμι καὶ ὅλα τὰ φυτικὰ προϊόντα ἔχουσι τὰ αὐτὰ συνθετικὰ μέρη, ἀλλὰ τὸ μὲν πλειότερον, τὰ δὲ ὀλιγότερον.

ΦΥΣΙΚΗ.

Θερμότης

Ἄν ἡ θερμότης προήρχετο ἀμέσως ἀπὸ τοῦ ἡλίου, ἢ ποσότης οὗτης εἰς τὴν ἐπιφάνειαν ἑκάστου πλανήτου ἤθελεν ὑπάρχειν

κατ' ἐναντίον λόγον τοῦ τετραγώνου τῆς ἀποστάσεως, ἢ περιφραστικώτερον ὅσῳ πλησιάζομεν εἰς τὸν ἥλιον, τόσῳ μᾶλλον ἔπρεπε νὰ θερμαινώμεθα. Ἀλλὰ πειράματα πολλὰ ἀπέδειξαν ἐσφαλμένην τὴν δόξαν ταύτην. Ἐπειδὴ εἰς μὲν τοὺς πρόποδας τῶν Ἀνδῶν καὶ παρ' αὐτὸν τοῦ ζωδιακόν, ἢ εἰς τὸ ὄρος τῆς Τενερίφης οἱ ἄνθρωποι ὑποφέρουσι 80 ὡς 90 βαθμῶν θερμότητα. Ὄταν δὲ ἀναβαίνοσι καὶ πρὶν μάλιστα κατανήσωσιν εἰς δύο ἢ τριῶν σταδίων ὕψος, εὐρίσκουσι στοιβάδας αἰωνίως ἀδιελύτων χιόνων καὶ κινδυνεύουσιν ἀπὸ τὸ ῥίγος. Ποία ἀρὰ γὰρ τοῦ φαινόμενου τούτου ἢ ἀληθῆς αἰτία; Δὲν ἐπληρίασαν πλειότερον εἰς τὸν ἥλιον; Δὲν δέχονται πλειότερας ἀκτῖνας, καὶ ἀκολούθως δὲν ἔπρεπε πλειότερον νὰ θερμαίνωνται; Τοῦτο μὲν φαίνεται κατὰ πρώτην ὄψιν ἀλλὰ πρέπει νὰ ἐνθυμηθῶμεν ὅτι εὐρίσκονται ἐν μέσῳ λεπτοτέρου ἀέρος. Ὡς διὰ τοῦτον τὸν λόγον ἂν ἦτο δυνατόν νὰ ὑψωθῶσιν δύο ἔτι ἢ τρεῖς σταδίους ἀνωτέρω ἀπέθνησκον ἀναμφιβόλως ἀπὸ τὸ φύχος. Ἐκ τούτου δὲ συμπερινομεν ὅτι ἡ ποσότης τῆς θερμότητος εἰς πάντα πλανήτην ἀναλογεῖ μὲ τὸ βάρος τῆς ἀτμοσφαιρας αὐτοῦ κατὰ τὴν διάφορον τοῦ ἡλίου ἀπόστασιν. Ὄταν οἱ κάτοικοι τῶν ἄλλων πλανητῶν δὲν δύνανται νὰ ἔχωσι τὴν αὐτὴν θερμότητα, ἐκτὸς μόνον ἂν τὸ βάρος τῆς ἀτμοσφαιρας αὐτῶν αὐξάνει ἐφ' ὅσον πλησιάζει εἰς τὸν ἥλιον. Διὰ τὴν ἐλαφρότητα δὲ τοῦ ἀέρος καὶ ἡμεῖς ὅταν ἀναβαίνομεν εἰς ὑψηλοὺς τόπους αἰσθανόμεθα ὀλιγοτέραν θερμότητα καὶ τὸ ὕδωρ βράζει πολὺ σπυρύτερον. (Scientific tracts and family Lyceum. Vol. II. n. 7.)

Περὶ ἀτμῶν συστάσεως.

Ἡ εὐρισκομένη εἰς τὸν ἀέρα ἀόρατος ὑγρασία προέρχεται ἀπὸ τὴν ἐξάτμισιν τῆς γῆς καὶ τῶν ἐπ' αὐτῆς σωμάτων, μάλιστα δὲ ἀπὸ τὰς πεδιάδας, τὰ λῆλα (σπαρτά) τὰ δάση καὶ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης. Αὐξάνει δὲ ἀπὸ τὴν ξηρασίαν καὶ τὴν βιαίαν κίνησιν τοῦ ἀέρος εἴτε τοὺς σφοδρούς ἀνέ-

μοις. Ὁ γεωργημένος τόπος ἀναδίδει τόσους σχιδόν ἀτμούς, ὅσους ὁμοία ὑδάτων ἕκτασις· ἀλλ' ἡ σκληρὰ καὶ αὐχμώδης γῆ ἐμπροδίζει τὴν δίοδον αὐτῶν εἰς τὰ ἔξω. Καθὼς δὲ, ὅταν βράζωμεν ὕδωρ ἐπὶ τοῦ πυρᾶς, βλέπομεν ὅτι μεταβάλλεται εἰς ἀτμούς καὶ βαθμηδὸν ἐλαττοῦται, ὁμοίως καὶ ἡ θερμότης τοῦ ἡλίου μετεωρίζει κατὰ συνέχειαν μέρος τοῦ ὕδατος μεταβληθὲν εἰς ἀέρος κατάστασιν. Ἀλλ' ὅταν περισσευῇ ἡ ἀφανῆς αὐτῆ νοτὶς καὶ γεμίση τὸ περιέχον, ἢ γίνεται ὄρατὴ μεταβαλλομένη εἰς ομίχλην, ἢ πίπτει εὐθέως εἰς σχῆμα βροχῆς, ἢ τέλος ἐξακολουθεῖ νὰ σχηματίζεται, ἂν ὁ ἀνεμος τὴν σκορπίζη μακρὰν, ἢ πολλὴ θερμότης βάλλῃ εἰς κυκλοφορικὴν τινὰ κίνησιν τὸν ἀέρα. Ὄταν εἰς ποτήριον ψυχρὸν ὕδατος βάλωμεν ἄλας κοινόν, ψυχραίνομεν τόσον τὸν ἀέρα ὥστε μέρος τῶν ἀφανῶν ἀτμῶν μεταβαλλόμενον εἰς ὕδωρ σκεπάζει εὐθὺς τὰ ἔξω τοῦ ποτηρίου. Βεηθοῦμενοι ἀπὸ διάφορα τοιαῦτα πειράματα καὶ μαθηματικούς συλλογισμούς οἱ σοφοὶ εὐρήκαν ὅτι ἡ μετεωριζομένη καθ' ὅλην τὴν γῆν ποσότης τοῦ ἀτμώδους ὕδατος ἀναλογεῖ μὲ 94450 τετραγωνικὰ μίλια. Κατέχει δὲ ὁ ἀτμός εἰς τοὺς 100 βαθμούς τοῦ θερμομέτρου καὶ 28 τοῦ βαρομέτρου 1700κις μεγαλύτερον διάστημα παρὰ τὸ ὕδωρ, καὶ διὰ τὸ νὰ μὲν εἰς τὴν τοιαύτην ἀερώδη κατάστασιν ἀπὸ βροχῆς τόσον θερμότητα, ὅση δύναται νὰ ὑψώσῃ τὸ ὕδωρ εἰς 550 βαθμούς. Ἡ ὑπερβολικὴ δὲ, ἀλλὰ λαθραία καὶ ἀνεπαίσθητος αὐτῆ θερμότης ἀπολύεται καὶ μένει ἐλευθέρω ὅταν ὁ ἀτμός μεταβάλλῃ εἰς ὕδωρ. Ἐκ τούτου δὲ συνάγομεν ὅτι ἡ βροχὴ αὐξάνει συνήθως τὸν ἀέρα, τὴν θερμότητα

Φαντασθῶμεν μίγα καὶ κυλινδροειδὲς δοχεῖον, ἀνάλογον μὲ κλυστήριον κατὰ τὸ σχῆμα, ἔχον δὲ εἰς τὴν μίαν ἄκρην ἔμβολον, τὸ ὁποῖον ἀναβαίνει καὶ καταβαίνει εἰς αὐτὸ, καθὼς ἀπαραλλάτως τὸ τοῦ κλυστήριου. Ἄν τὸ δοχεῖον τοῦτο γεμίσωμεν ὕδατος, καὶ ἀνάψωμεν μίγα πῦρ ὑποκάτωθεν, τὸ ὕδωρ ζεσταζόμενον μεταβάλλεται εἰς ἀτμόν, ὅστις ἔχει 1700κις

πλειότερον παρ' εκείνο ὄγκον, δηλ. μία φιάλη ὕδατος μεταβαλλομένη εἰς ἀτμούς γεμίζει 1700 τοιαύτας. Ἄλλα τὸ μεταβληθέν εἰς τόσον ἀτμὸν τοῦτο ὑγρὸν θέλει ἐνεργήσῃ, μεγάλην βίαν διὰ τὴν ἐκταθῆ πανταχοῦ. Ὅθεν θέλει κίνησῃ εἰς τὰ ἄνω τὸ ἔμβολον, ἂν δὲν ἐμποδίζηται ἀπὸ καμμίαν δύναμιν ἢ θάρος ἀντίπαλον. Διὰ τοῦτο ἐν ᾧ τὸ ἔμβολον ἀναβαίνει πλησιάζει σχεδὸν ὡς τὴν ἀκρὰν, ἂν ψυχρὸν ὕδωρ χυθῆ ἀπὸ κανέν μέρος εἰς τὸ μέσον τοῦ διαζομένου ἀτμοῦ, εὐθὺς οὗτος μεταβάλλεται εἰς ὕδωρ καὶ καταβαίνει τὸ ἔμβολον κινούμενον ἀπὸ τὴν ἀνταγωνιστικὴν δύναμιν ἢ τὸν αἶρα. Ἄλλ' ἂν τὸ πῦρ καίη πάντοτε ὑπὸ τὸν πυθμένα τοῦ κυλινδρικοῦ λέβητος, ὁ νέος ἀτμὸς θέλει μῶρφωθῆν καὶ ἐκ νέου πάλιν θέλει ὑψωθῆν τὸ ἔμβολον. Ἰπὸθεε δὲ ὅτι ἡ κάθετος αὐτὴ καὶ ἀλληλοδιόδχος κίνησις μετεσχηματίσθη μὲ ἀπλῆν μηχανὴν εἰς ὑριζόντειον ἢ κυκλοτερῆ, τότε θέλει χρησιμεύσῃ ὡς μεγάλη καὶ φοβερά δύναμις εἰς τὸν μηχανικὸν ἄνθρωπον.

Ἡ ἀπλῆ θεωρία αὕτη ὑπάρχει εἰς ὅλων τῶν ἀτμοκίνητων μηχανῶν, τὰς ὁποίας μεταχειρίζονται σήμερον εἰς διαφορὰς χρείας. Ἄλλ' ὁ Ἄγγλος Θὺτ μεταξὺ ἄλλων πολλῶν καὶ ἀξιολόγων βελτιώσεων, διὰ τὴν μὴ σκορπίζηται ἡ θερμότης καὶ καταδραπανᾶται πολλὴ καύσιμος ὕλη, ἔνδυσσε μὲν ἐξωτερικῶς μὲ ξύλον τὸν κύλινδρον, τὸ δὲ ὕδωρ, τὸ ὅποῖον τὸν ἐψύχραινεν ἐκ διαλειμμάτων ἐκένθησε νὰ γίνεταί εἰς λέβητα παρακείμενον καὶ συγκοινωνοῦντα μὲ αὐτόν. Ἀντλία δὲ κινουμένη ἀπ' αὐτὴν τὴν μηχανὴν ἀναφέρει διηλεκτικῶς τὸ ὕδωρ τοῦτο, τὸ ὅποῖον ἤδη ἰκανῶς ζεστόν βάλλεται εἰς τὸν κύριον λέβητα, ἐπὶ τοῦ ἵποιου κεῖται ὁ κύλινδρος. Ἐνεργεῖ δὲ ἡ ἀτμοκίνητος αὕτη μηχανὴ μὲ τὴν ἀκρίβειαν τοῦ ὀρολογίου, καὶ τὴν σήμερον κατεστάθη ἡ ψυχὴ τῆς Ἑυρωπαϊκῆς βιομηχανίας.

ΧΗΜΕΙΑ.

Σαλσαπαρίνη.

Ὁ Θουβεῖος, Γάλλος, διὰ τὴν παρασκευασθῆ τὴν ἐνεργητικὴν οὐσίαν τῆς σαλσαπαρίλης, ἐχύρισε πρῶτον ταύτην ἀπὸ τὴν πικρὰν ὕλην διὰ θερμοῦ ἀλκοολίου, τὸ ὅποῖον ἐπειτα διεστάλαξεν εἰς ζεσθὸν ὕδωρ, ἕως οὗ συνᾶξη τὰ 7|8. τὸ δὲ λειπόμενον μιχθὲν μὲ ζωϊκῶν ἀνθρακα καὶ διηθισμένον κατεκάθισε μετὰ 24 ὧρας τὴν Σμιλακίην ἢ Σαλπαπαρίνην ὡς κόνιν, ἣτις κρυσταλλοῦται, ἀφοῦ ἀναλυθῆ εἰς τὸ ἀλκοόλιον. Ἄλλὰ καὶ τὸ διασταλαχθέν ἐκ τούτου ἐξατμίζεται ὅλον, ἡ δὲ διαμένουσα ὕλη διηθίζομένη, ἀφίνει νέα θηλοειδῆ καὶ ἀκτινωτὰ κρυστάλλα. Τὸ φυτικὸν τοῦτο ἄλκαλι ὑπάρχει εὐδιέτερον καὶ ἄνοσμον, μεταδίδει εἰς τὸ ὕδωρ στυφτικὸν γέυσιν, καὶ πομφολυγῶδη ιδιότητα, ὅταν κινήθῃ, διαλεεται δὲ ψυχρῶς εἰς τὰ ὀξεῖα θεικόν, ὑδροχλωρικόν καὶ ντρικόν. συνίσταται δὲ κατὰ τὸν K. Henry ἀπὸ

ἀνθρακα	62, 84
ὑδρογόνον	10, 22
ὄξυγόνον	27, 60

100, 66

Ἐναλλοχρῶσις:

ἡ πολύχρωμα.

Ἦτο ἤδη παρατηρημένον ὅτι τὰ ἀφεψήματα ἢ διαβρέγματα ὑδάτινα ἢ ἀλκοολικά φυτικῶν τιμῶν, ὁποῖα ἡ Ἰνδικὴ κασταία καὶ τὸ ξύλον τῆς κουασσίας ἐκτεθειμένα εἰς ἀντανεκλαστικὸν φῶς, ἢ συνημμένα μὲ ἄλκαλι ἐλάμβανον ἀλληλοδιαδόχως κυανοῦν, πράσινον καὶ κίτρινον χρῶμα. Προέρχεται δὲ τοῦτο ἀπὸ ἰδιαιτέραν εἰνὰ ὕλην, τὸ πολύχρωμα, τὸ ὅποῖον πρῶτοι παρασκευάσαν ὁ Βούνερος καὶ Ἐρβέγερος [Γάλλοι]. Ἐλαβον δὲ οὗτοι τὸ ὑδατικὸν ἐκχύλισμα τοῦ φλοιοῦ τῆς Ἰνδικῆς κασταίας, τὸ ἀνέλυσαν εἰς ὕδωρ καὶ τὸ κατεκάθισαν μὲ ὀξικὸν μό-

λυθον· ἔπειτα διήθισαν τὸ ὑπερβάλλον τοῦ ἄλατος τούτου με ρεῦμα θεϊκοῦ ὑδρογόνου καὶ ἐξάτμισαν μέχρι πολτώδους συστάσεως. Μεθ' ἡμέρας δὲ ἴτινας τὸ ἐναλλόχρωμα κατεκλήθησεν εἰς σχῆμα κόκκων, τοὺς ὁποίους ἐκαθάρισαν με ἀλλεπαλλήλους πλύσεις· τὰ κρυστάλλα ὑπάρχουσι λευκὰ, πικρὰ, ἀναλύσιμα εἰς 300 μέρη ψυχροῦ ὕδατος, 100 ἀλκοολίου ἐπὶ τῶν 32 καὶ εἰς τὸ ὑπόζυνον ἢ ἀλκοολικὸν ὕδωρ. Εἰς τὰ δύο δὲ πρῶτα ὑγρὰ διαλυθῆναι παριστάνει ἀλληλοδιαδόχως τὰ διάφορα χρώματα, τὰ ὁποῖα ἤδη ὠνομάσαμεν. Ἄρκει μάλιστα ὀλίγον μόνον χαρτίον θαμμένον με ρανίδας ἐναλλοχροίας νὰ ἐμβάλωμεν εἰς ποτήριον ὕδατος, ὅταν θέλωμεν νὰ παράξωμεν τὸ κυανοῦν χρῶμα. Ἡ κινερίνη κίνα καὶ αὐτὴ δὲ ἡ θεϊκὴ κινερίνη φαίνονται ὅτι περιέχουσιν οὐσίαν ἀνάλογον μετὰ τὴν ἐναλλόχροϊαν, ἐπειδὴ ἡ τελευταία αὕτη, ὅταν μάλιστα ὑπάρχη μετὰ ὑπερβάλλον ὄξύ, ἀναλυομένη παρουσιάζει κυανοειδέεα χρώμα.

(Ἐφημερὶς Χημικῆς, Ἰατρικῆς καὶ Φαρμακολογίας.)

Ἀκονίτου Ἐκχύλισμα.

Ἐπειδὴ ἡ ζητούμενη ἐνεργητικὴ οὐσία τοῦ βοτάνου τούτου ἀφανίζεται διὰ τοῦ πυρός, ὁ χημικὸς Σουβέϊραν συμβουλεύει ἀφ' οὗ καλῶς κοπανίσωμεν 10 μέρη ἀκονίτου νὰ τὰ ἐνώσωμεν μετὰ 8 ἀλκοολίου 36 βαθμῶν, νὰ τὰ ἀφήσωμεν νὰ διαβραχῶσιν 8 ὥς 10 ἡμέρας, ἔπειτα δὲ νὰ τὰ διηθίσωμεν καὶ νὰ τὰ περῶσωμεν ἀπὸ τοῦ συνηθεῖς στραγγιστήριον.

ΙΑΤΡΙΚΗ.

Περὶ ὑδροφοβίας διατριβὴ ἀναγνωσθεῖσα εἰς τὴν ἰατρικὴν τῶν Ἀθηνῶν Ἐταιρείαν ὑπὸ Ν. Δεβαδιέως.

Ἡ Δόκτωρ Βουϊσῶν, Κύριοι! φαίνεται τῶσπι περισσοτέρως

πίσεως ἄξιας ὅσῳ αὐτὸς περιέπεσον εἰς τὸ πάθος, περὶ τοῦ ὁποίου τρῶκεται λόγος. Τὸν προσκάλεσάν ποτε νὰ ἐπισκεφθῆ Ἰουσοῦν γυναικὰ πνεύσαν ἤδη τὰ λοιθία. Ὅθεν ἐλθὼν τὴν φλεβοτόμησεν καὶ ἀφ' οὗ ἐνίψε τὰς χεῖρας του ἐσπογγισθῆ κατὰ δυστυχίαν μετὰ ρινόμακτρον μολυσμένον ἀπὸ τὸν σίελον τῆς ψυχρορραγίσεως. Ἄλλ' εἰς τὸν λιχανὸν δάκτυλον τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς συνέβη νὰ ἔχη μικρὸν ἔλκος καὶ αἱ σάρκες ἦσαν χωρὶς ἐπιδερμίδα. Ἄμέσως ὁ ταλαίπωρος ἐνόησε τὴν ἀνοησίαν του· ἀλλ' εἶχε πεποιθήσιν εἰς τὸν θεραπευτικὸν τρόπον, τὸν ὁποῖον μετεχειρίσθη ἄλλοτε εἰς πολλοὺς ὑδροφόβους· ὅθεν ἐπλήθη ἀμέσως. Νομίζων δὲ ὅτι ἡ ἀρρώστια δὲν ἤθελε φανερωθῆν πρὸ τῆς τετάρτης ἡμέρας καὶ βεβαρυμένος τότε μετὰ πολλὰς ἐπισκέψεις ἐπέβαλε τὴν θεραπείαν καὶ δὲν ἐμβόηκεν εἰς πυρσιπτήριον εἴτε bain de vapeur. Ἄλλὰ τὴν 9 ἡμέραν περιτρέχων τὴν πόλιν τῶν Παρισίων ἐπ' ὄχληματος ἠσθάνθη ἐξαίφνης καὶ διὰ μιᾶς πόνον μὲν εἰς τὸν φάρυγγα καὶ πολὺ περισσότερον εἰς τὰ ἔμμάτια, τὸ δὲ σῶμά του τῶσπι ἔλαφρον ὥστε ἐνόμισεν ὅτι ἀνέπιδά ἤθελε φθάσειν εἰς ἄμετρον ὕψος καὶ ἀνέπιπτεν ἀπὸ τοῦ παραθύριου ἤθελε δυνηθῆν νὰ μείνῃ πολλὴν ὥραν εἰς τὸν αἰεραμετώρος. Αἱ δὲ τρίχες τῆς κεφαλῆς του ἔγειναν τῶσπι εὐαίσθητοι ὥστ' ἐνόμιζεν ὅτι ἐδύνατο νὰ τὰς ἀριθμήσῃ χωρὶς νὰ τὰς βλέπῃ. Ὁ σίελος ἔτρεχεν ἀπὸ τὸ στόμα του, ὁ ἀήρ προξένει εἰς αὐτὸν φρικτοὺς πόνους, ἀπέφυγε νὰ βλέπῃ τὰ λαμπρὰ σώματα, εἶχε παντοτινὴν ἐπιθυμίαν νὰ τρέγῃ καὶ νὰ δαγκάνῃ, δὲν ὑπέφερε νὰ πῆ, παρατήρησε μάλιστα ὅτι τοῦ ὕδατος τὸ χρῶμα τὸν ἐπείραζε πλεῖστον παρὰ τὸν πόνον αὐτὸν τοῦ λαίμου· Οἱ παροξυσμοὶ δὲ αὐτοῖ τῶσπι ἐπαυήρχοντο ἀπὸ 5 εἰς 6 λεπτά, καὶ πάντοτε ἐπόνος ἀρχίζεν εἰς τὸν λιχανὸν δάκτυλον καὶ ἔφθανεν ὡς εἰς τοὺς ὤμους.

Ὁ θεραπευτικὸς τρόπος, τὸν ὁποῖον εἶχε μεταχειρισμένον κατὰ τῆς ὑδροφοβίας ἦτο, καθὼς εἶπα πρότερον, τὰ ἰδρωτικὰ ποτὰ καὶ μάλιστα ὁ θερμὸς ἀτμὸς τοῦ ὕδατος ἀπὸ 30 τὸ πρῶ-

των ως 50 βαθ. Ρεωμάτου και η εκ τούτων προερχομένη διαφόρησις. Ἄλλ' εἰς τὴν κατάστασιν ὅπου εὐρίσκετο ὁ ἴδιος ἔχασε διὰ μιᾶς ἕλην τὴν πίστιν εἰς τὴν δύναμιν τοῦ θεραπευτικοῦ τούτου τρόπου. Ὅθεν ἀπεφάσισε νὰ ἐμῶν εἰς πυριατήριον ἔχει πλέον μὲ ἐλπίδα νὰ ἰατρευθῆ, ἀλλὰ μὲ σκοπὸν νὰ ἀποθάνῃ ἀπὸ ἀσφυξίαν. Πρῶγμα ὅμως παράδοξον και μελέτης ἔξιν, ὅτε ὁ ἀτμός ἐφθασεν εἰς 42 βαθμούς, ὅλα τὰ συμπτώματα ἐξέλιπον ὡς ἐκ θαύματος. Ἐκτοτε δὲν ἠσθάνθη πλέον τίποτε και μετὰ ταῦτα ἐθεράπευσεν ὡς 40 ἀνθρώπους, δαγκασμένους ἀπὸ λυσσώδεις κύνας, και κἀναίς δὲν ἔπαθε τίποτε.

Ἐνθαρρυνόμενος ἀπὸ τόσῳ πολῷ πλήθος παραδειγμάτων ὁ Δόκτωρ Βουϊσὼν ἐκοινοποίησεν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῶν ἐπιστημῶν τὰς θαυμασίας ταύτας και φιλανθρώπους παρατηρήσεις. Μεταξὺ δὲ τῶν περιέργων ὅσα διηγήθη εἰς τὴν σεβασμίαν ταύτην δηγήσιν τῶν σοφῶν Γάλλων, εἰς τὴν ὁποίαν ὡς εἰς ἀνεκκλήτον και ὑπέρτατον κριτήριον, ἢ ἂν θέλετε ὡς εἰς ἄριστον Πάγον ἀναφέρονται οἱ σοφοὶ ὅλοι τῶν πολιτισμένων ἐθνῶν, ὁ Κ. Βουϊσὼν εἶπεν ὅτι Ἀμερικανός τις ἦτο δαγκασμένος ἀπὸ κροταλίαν ὄφιν [serpent à sonnette] 8 λεύγκας μακρὰν τῆς κατοικίας του. Προθυμούμενος δὲ νὰ ἀποθάνῃ εἰς τοὺς κάλπους τῆς οἰκογενείας του ἔδραμῃ σκουδαίος εἰς αὐτὴν, ἔπεσεν εἰς τὴν κλίνην, ἔπιε πολλήν διαφορητικῶν ποτῶν ποσότητα, και ἡ πληγὴ ἰατρευθῆ ἐν τῷ ὀλίγῳ ἡμερῶν.

Πῶς ἄραγε, Κύριοι! δυνάμεθα νὰ ἐξηγήσωμὲν τὴν ἰατρείαν ταύτην; Ὅλοι γνωρίζομεν ὅτι ὑπάρχουσι διάφοροι ἐνδημικαὶ ἀρρώστιαί εἰς διαφόρους τῆς γῆς τόπους, εἰς τὰς φάραγγας τῶν ἄλπεων (Valais) π. χ. ἐμφωλεύουσιν ἐνταυτῷ ἡ βρογχικήλη και ἡ φοξοκεφαλίτις crétinisme. Εἰς τὴν Ἑτρούριαν ἡ ἐπιληψία και οἱ ἀσπασμοί, εἰς τὴν Σικελίαν ἡ ὑποχονδρία, εἰς τὴν Πολλωνίαν τὸ τρίχωμα, εἰς δὲ τὴν Καλαβρίαν ὁ φαλαγγισμός (tarantulisme). Ἄλλὰ παρατηρήθη ὅτι τὸ τελευταῖον τούτο πάθος ἰατρεύεται μὲ τὸν χορὸν. Πῶς δὲ ἐνεργεῖ ἡ κίνησις αὕτη, ἂν ὄχι διὰ τῶν ἰδρώτων; Διὰ τί δὲ κατὰ τὸν Σαβαρῶ,

Λαρρέβυ και Βόλνεν εἰς τὴν Αἴγυπτον και τὴν Συρίαν, κατὰ δὲ τὸν Βαρρόδου εἰς τὴν Καφεριαν και τὸ Ἐὐλεπι ἀκρωτήριον, κατὰ δὲ τὸν Λουὶ Βαλεντέν εἰς ὅλα τὰ θερμὰ κλίματα τῆς Ἀμερικῆς ἡ ὑδροφοβία δὲν ἀκούεται; Διὰ τί ὁ ἐμβολιασμός τῆς δαμαλίδος ὕλης δὲν εὐδοκίμει ὁσάκις βάλλομεν τὸ ἐμβολιασμένον παιδίον εἰς θερμὸν λουτρόν και μάλιστα εἰς πυριατήριον; Ὅλοι θέβαια συμφώνως ἀποδίδοτε ὅλα τὰ φαινόμενα ταῦτα εἰς τὴν θαυματουργὸν τῆς διαφορήσεως δύναμιν, ἥτις φέρει εἰς τὰ ἔξω τὸ κυκλοφοροῦν εἰς τὸ αἷμα δηλητήριον μίασμα τῆς λύσσης, τοῦ φαλαγγίου και τῆς εὐφλογίας.

ΙΑΤΡΙΚΟΙ ΕΡΑΝΙΣΜΟΙ.

Βελονουξία acupuncture.

Ὁ Ναρδοῦκος ἀπὸ Μιραβέλλας ἰάτρυσεν διὰ τῆς βελονουξίας δύο ρευματισμούς δεινούς. Ἐμπηξε δὲ τὰς βελόνας 6 γραμμῶν ἀπεχούσας τὴν μίαν τῆς ἄλλης, και τὰς ἔκβαλεν μετὰ 6 ὥρας.

Παραλυσία τῶν κάτω μελῶν.

Ἐθεραπεύθη διὰ τοῦ ἀλκοολικοῦ ἐκχυλίσματος τοῦ ἱμετικῶν καρούου (1/2 κοκ. ὡς 8.)

Ἄλλ' ὅσον τὸ ἰατρικὸν τούτο παρατηρήθη ὠφέλιμον εἰς τὴν παραπληγίαν, τῶσον ἔβλαψεν εἰς τὴν ἡμιπληγίαν (Ἐφημ. Ἰατρ. τοῦ Δουγδούνου.)

Ἐρυσίπελας.

Ὁ Φερρίερος ἰατρὸς λοιμοκαθαρτηρίου τυγὸς τῶν δυτικομεσημβρινῶν παραλίῶν τῆς Γαλλίας μετεχειρίσθη ἐπιτυχῶς ὑδραργυρικῆς ἀλοιφῆς τρίψεις εἰς τὸ πρῶσιμα τοῦ προσώπου ἀποτελέσμα ἐρυσιπέλατος και εἰς αὐτὸ τῶν βλεφάρων προερχόμενον ἀπὸ τὴν εὐφλογίαν.

Ἡπατικὴ κωλίτις.

Ἰατρεύθη διὰ φλεβοτομίας, λουδαγενιστάτων κατα-

πλασμάτων, σιναπισμών εις τους πόδας, μαλακτικών και άκασωδώνω ποτών. Ο δὲ Δουράντης εὐρήκεν ὠφέλιμον ὡς προφυλακτικὸν μίαν δραχμὴν τοῦ ἀκολούθου μίγματος λαμβανομένην κατὰ πᾶσαν πρωΐαν.

ἔλ. τερεβινθίνης, δρ. 6

αἰθέρας θειικοῦ δρ. γ.

Προστιθεμένων τῶν λουτρῶν, τῶν κλισμάτων κτλ.

Ἐπίσχεσις κατὰ μηνίω.

Ἡ ὁ βράνιδες ἀμμωνίου εις 3 οὐγγίας διασταλακτοῦ ὕδατος ἔφερον διὰ τῆς ἐνέσεως πολλάκις τὰ ἐπίσχεθέντα ἔμμηνα καὶ κατέπαυσαν ἰχωρώδη τινα καὶ πυόμικτον ῥοήν, ἣτις τὰ ἀνεπλήρωσεν. Εἰς τὴν θεραπείαν ταύτην συμβαίνουσι ἐνίοτε τινεὶ πόνοι κατὰ τοὺς λαγῶνας καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τόπον τῆς μήτρας, ἀλλὰ διὰ τῆς ἐπιθέσεως δύο ἢ τριῶν ἐδαλλῶν εὐκόλως διαλύονται.
(Repertorio medicochirurgico del Piemonte)

ἈΨήσεις τοῦ σώματος.

Ὁ Βουφὼν παρετήρησεν ὅτι κατὰ τὸ θέρος μάλιστα ἐκτείνεται τὸ σῶμα διὰ τὴν θερμότητα, ἣτις ἀναπτύσσει ὅλα τὰ μέρη. Τὸ παιδίον αὐξάνει ὀλιγότερον ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἕως τῆς ἐφηβικῆς ἡλικίας, ὅτε τὸ σῶμα αὐτοῦ ὑψοῦται σχεδὸν διὰ μιᾶς, καὶ ἔρχεται ἐντὸς ὀλίγου εἰς τὸ ἀνάστημα, τὸ ὁποῖον θέλει ἔχειν διὰ παντός. Ἐν ᾧ δὲ γεννῶμενον ἔχει 18 περίπου δακτύλων μῆκος, αὐξάνει 6 ὡς 7 κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος, 3 κατὰ τὸ δεύτερον, 2 ὡς 3 κατὰ τὸ τρίτον, μετὰ δὲ ταῦτα ἕνα καὶ ἥμισυ σχεδὸν κατ' ἔτος ἕως τῆς ἐφηβικῆς ἡλικίας.

Κυοφορία ἔξω τῆς μήτρας

Ἡ ἐφημερίς τοῦ Οὐφλάνδ περιέχει τὴν ἀκόλουθον παθολογικὴν Ἱστορίαν τὴν ὁποίαν ἔλαβεν ἀπὸ τὸν Δ. Hanius κάτοικον τοῦ Strelitz.

Δευτέρα κυοφορία κατὰ τὸ 1830, κώλικες ἀνησυχία, αἵμορραγία, ἀλλεπάλληλος τεινεσμός, δυσκολία εἰς τὴν οὐρσιν

σφοδρὰί πόνοι εἰς τὸ ὑπογάστριον. Ἡ ψηλάφῃσι εὐρήκεν ὄγκον τινα ὡσεὶδὴ σχεδὸν ἀμετακίνητον, ἡ κεφαλὴ τοῦ ἔμβρυου εὐρέθη ἐκ δεξιῶν τοῦ ὑπογαστρίου. Τὰ ἀνωτέρω κακὰ ἐκλιπόντα μέχρι τινός, ἀνεφάνησαν πάλιν. Ἐξαιφνης ἔπειτα ὠλιγόστευσε τῆς κοιλίας τὸ μέγεθος. Ἡ κόπρος ἀνέειδε βαρυτάτην δυσωδίαν, καὶ μεταξὺ τῶν ἄλλων παρετηρήθη μία φάλαγξ, κατόπιν δὲ δύο ἀλληλοδιαδύχως σκέλη, ἐν ὅσῳ τῆς λεκάνης, μία ὠμοπλάτη, πέντε πλευραὶ καὶ τεμάχιά τινα τοῦ κρανίου. Ἡ γενομένη εἰς τὸ εὐθὺ ἔνταρον τρύπα ἐκυλώθη μετὰ δύο ἔτη, ἡ πάσχουσα ἀνέλαβεν, καὶ ἡ μήτρα ἐπανήλθεν εἰς τὴν πρώτην αὐτῆς κατάστασιν.

Ὁ Ρουδὸλφῃς εὐρήκεν ἀνάλογον πάθος εἰς πτώμα, ἀλλ' ἐκεῖ τὰ μαλακὰ μέρη διαλυμένα ἀπερρόφηθησαν καὶ ἐχωνεύθησαν. Ὁ περίφημος τῶν παραφρόνων ἰατρός Ἐσχιρὸλ ἔχει τὸ σκελετὸν ἔμβρυου, τὸ ὁποῖον εὐρήκεν εἰς τὸν νεκρὸν φρενοβλαβοῦς γυναικός. Ὁ δὲ Λαλεμάνδ Ἰατρός τοῦ εὐρυχωροτάτου νοσοκομείου τῶν Παρισίων τῆς Σαλπετρίερας εὐρήκεν καὶ αὐτὸς ἔμβρυον ὅλον ἀποσεωμένον ἐντὸς τῆς κοιλίας.

ΤΜΗΜΑ Γ΄.

ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΗ

Σύνοψις τῶν προσόδων τοῦ Ἑλληνικοῦ ταμείου

Μία τῶν ἀναγκασιότατων εἰς τοὺς ἀνθρώπους γνώσεων διὰ τὴν ἀναντιρρήτως ἡ γνῶσις τοῦ τόπου ὅπου ἐγεννήθησαν ἢ διαμένουσι. Τὴν ἄλλο τῶντι πρέπει νὰ γνωρίζωμεν λεπτομερέστερον παρ' ὅσα ἀφορῶσι τὴν φυσικὴν καὶ ἠθικὴν κατάστασιν τῆς πατρίδος, ὅσα ἔχομεν πάντοτε πρόχειρα καὶ ὅσα προσβάλλουσι διηγετικῶς τὰς αἰσθήσεις.

Εἰς τοῦτο μάλιστα καὶ ἡ φύσις αὐτῆ ὁδηγεῖ τὸν ἀνθρώπον ἀπὸ

τάς πρώτας ἤδη στιγμάς τῆς ἀκαλῆς αὐτοῦ ὑπάρξεως. Ἐπειδὴ τὸ θρέφος ἅμα ἀρχίσῃ καὶ αἰσθάνηται, πρῶτον τὰ προσβάλλοντα συνεχέστερον τὰς ἀδυνατάς ὄψει του ἐξετάζει καὶ ψηλαφᾷ ὑπὸ ἀνάγκη, πρῶτον εἰς τὴν γλυκεῖαν τῆς μητρὸς καὶ τῆς τροφῆς του φωνῆν προσέχει. Ἀλλὰ καὶ ὅταν φθάσῃ τὴν ἐντέλειαν τῶν αἰσθήσεων, ἐρευνᾷ μᾶλλον τὰ παρὰ πόδα παρὰ τὰ ἀφεστῶτα, καὶ ἐπιθυμᾷ προκριτότερον νὰ μάθῃ τὸν ἀριθμὸν, τὴν ιδιότητα καὶ τὴν ὠφέλειαν τῶν αὐτοφυῶν παρὰ τῶν ξένων προϊόντων. Τέλος ἐρευνᾷ τὰ ἦθη, τὰ ἔθιμα, καὶ τὰς διαθέσεις τῶν περιστοιχοῦντων αὐτὸν καθ' ἡμέραν ἀτόμων, τῶν συμπολιτῶν αὐτοῦ, τῶν κατοικοῦντων τὴν αὐτὴν κοινότητα, τὴν αὐτὴν ἐπαρχίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἐπικράτειαν, πρὶν μεταβῆ εἰς τῶν ἀλλοδαπῶν τὴν ἐξέτασιν.

Κατὰ δυστυχίαν ὅμως δὲν εὐρίσκομεν πάντοτε καὶ παντοῦ τὴν αὐτὴν τάξιν. Ἐπειδὴ εἴτε ἐκ τῆς ἐμφύτου ἀδρανείας, εἴτε ἐκ τῆς πρὸς τὰ καινὰ καὶ ἀσυνήθη φυσικῆς κλίσεως ὁ ἄνθρωπος ὀρέγεται νὰ μανθάνῃ πρότερον τὰ εἰς μεγάλην ἀπόστασιν ἀντικείμενα καὶ μμυόμενος τὸν ἀστρονόμον τοῦ μυθογράφου, ἐξετάζει μὲν τὰ οὐράνια, ἐνῶ ἀγνοῖ τὰ ἐπίγεια, καταβάλλει δὲ πολλοὺς πόνους εἰς τὸ νὰ σπουδάσῃ τὰς θεσμοθεσίας καὶ τοὺς νόμους ἄλλων ἐθνῶν χωρὶς πολλακίς νὰ φροντίσῃ περὶ τῶν τῆς ἰδίας αὐτοῦ πατρίδος, εἰμὴ καθ' ὅσον ἡ περίστασις τῷ δόσῃ αἰτίαν. Ὅθεν πολλοὶ καὶ τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν δύνανται ἐπιδεικτικῶς νὰ περιγράψωσι τὴν στολὴν, τὰς διατριβὰς, τὰ παίγνια καὶ τὰς εἰκιακὰς συνηθείας τῶν κατοικῶν τῆς Καμτζάτκας ἢ τῶν νήσων Ἰοσάκιτι, ἐν ᾧ δὲν ἔχουσιν οὔτε ἀμυδρὰν ἰδέαν τῶν χωρικῶν τῆς Ἑλλάδος πραγμάτων.

Μεταξὺ τῶν προόδων, τὰς ὁποίας χρεωστοῦμεν εἰς τοὺς νεωτέρους, πρέπει νὰ θεωρῶμεν καὶ τὴν ἐρευναν τῶν ἀφορώντων τὰς τοπικὰς περιστάσεις ἐκάστου ἔθνους· ὡς ἐπιστήμην κατ' ἐξοχὴν ὠφέλιμον εἰς πᾶν ἀνθρώπινον βίον.

ὡς ἐπιστήμην κατ' ἐξοχὴν ὠφέλιμον εἰς τὸν κοινωνικὸν βίον καὶ βάσιν τῆς τῶν ἐθνῶν πολιτικῆς οἰκονομίας.

Ἡ γνῶσις τοῦ οἰκονομικοῦ τύπου πολιτείας φαίνεται μάλιστα ἀξία νὰ ἐλκύσῃ τὴν προσοχὴν τοῦ πολίτου· ὅθεν νομιζομεν ἀσυγχώρητον εἰς τὸν Ἕλληνα νὰ γνωρίζῃ μὲ τὸ οἰκονομικὸν σύστημα τῆς Ἀμερικῆς, νὰ ἀγνοῇ δὲ τὸ τῆς πατρίδος του. Εἰς τὴν εἰδήσιν τῆς τοπογραφίας, τῶν θεσμοθεσιῶν, νόμων, ἐθίμων, καὶ τῆς πολιτικῆς διοικήσεως πρέπει νὰ προσθέσῃ καὶ τὴν τῶν προϊόντων, τῶν τε καταναλισκομένων πρὸς ἰδίαν τῶν κατοίκων χρῆσιν καὶ τῶν εξαγομένων πρὸς ἀνταλλαγὴν ἄλλων ἀναγκαιῶν, πρὸς δὲ καὶ τῶν εἰσαγομένων ἐξωθεν. Ἀφ' οὗ δὲ γνωρίσῃ τὴν οἰκιακὴν οἰκονομίαν, συμφέρει νὰ μάθῃ ὁμοίως σχεδὸν καὶ τὴν γενικὴν, ὥστε νὰ ἐννοῇ ποῖαι ὑπάρχουσιν αἱ πηγαι, ἐξ ὧν κορίζεται τὸ Κράτος τὰ εἰς συντήρησιν χρήσιμα, καὶ κατὰ πόσον συνεισφέρει ἕκαστος πολίτης. Δίδοντες ἐνταῦθα σύντομον ἔκθεσιν τοῦ οἰκονομικοῦ τῆς Ἑλλάδος, δὲν ἐπιχειροῦμεν τὴν κρίσιν τοῦ συστήματος, ἐπειδὴ τοῦτο ἀνήκει εἰς πολιτικὸν δημοσιογράφον· ἀλλ' ὡς ἀπλῶς φιλολόγοι περιοριζόμεθα νὰ ἐξιστορήσωμεν τὰ πράγματα· σκοπὸν δὲ ἔχομεν νὰ φανερώσωμεν ἐν συνόψει Ἀ' ὁποία ἦτο ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ Τουρκοκρατίας· Β' ὁποία μετὰ τὴν ἐπανάστασιν μέχρι τῆς συστάσεως τῆς Μοναρχίας, καὶ ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1833 μέχρι τῆς σήμερον.

Νομιζομεν ἔργον μακρὸν καὶ ἐξω μάλιστα τοῦ προκειμένου τὴν ἔκθεσιν τοῦ οἰκονομικοῦ συστήματος τῆς Τουρκίας, τῆς ὁποίας μέρος ἀπατελεῖ ἡ Ἑλλάς πρὸ τῆς Ἑλλ. ἐπαναστάσεως, τόσῳ μᾶλλον ὅσῳ δὲν ὑπάρχουσιν ἀκριβεῖς περὶ τούτου πληροφορίαι· ἐπειδὴ πᾶσα σχεδὸν ἐπαρχία τοῦ μεγάλου τοῦτου Κράτους διοικεῖται χωριστὰ κατὰ τὴν αὐθαίρετον θέλησιν τοῦ διοικητοῦ ἢ Σιγράπου, καὶ ἐν ᾧ οἱ κάτοικοι, καὶ μάλιστα τῶν χωρίων, ἐπιβαρύνονται μὲ ἀφόρητα βάρη, τὸ ταμεῖον δὲν

ἀπολαμβάνει οὔτε τὸ πολλοστημόριον τῶν φόρων.

Μόνος ὁ κεφαλικὸς λεγόμενος ἢ χαράτσι ἐμβαινεν εἰς αὐτὸ ἀπὸ τὸ ἤδη ἐλευθέρου τῆς Ἑλλάδος μέρος. Τὸ εἰσόδημα τοῦτο ἐμισθοῦτο κατ' ἔτος ἀπὸ τὸ θησαυροφυλάκιον ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον ὀλιγῶς καθ' ἕκαστον τμήμα τῆς Σατραπείας, διενέμετο δὲ ἀπὸ τοῦς μισθωταῖς εἰς ὄλας τὰς ἐπαρχίας καὶ κοινότητας, κατὰ τοὺς παλαιούς καταλόγους, καὶ εἰσεπράττετο ἀνίσως χαρὶς διακρίσεως τῆς ἐλαττώσεως, ἢ τῆς αὐξήσεως τοῦ πληθυσμοῦ τινος χώρας ἢ πόλεως, ὥστε ποῦ μὲν ἦτο ἐλαφρὸς, ποῦ δὲ ἐπαχθέστατος ὁ τοιοῦτος δασμὸς.

Δεύτερος ἦτο ὁ τῆς δεκάτης ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς. Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς οὔτε ὁμοιόμορφος πανταχοῦ, οὔτε ἐπίσης διενέμετο, ἀλλ' ὡς μὲν πρὸς τοὺς χριστιανούς κατοίκους ἐπεβάλλετο κατ' ἀναλογίαν ἐνὸς πρὸς τὰ ἑπτὰ, ὡς δὲ πρὸς τοὺς Ὀθωμανούς ἐνδὲ πρὸς τὰ ὀκτώ, πλησίον δὲ μόνον τῆς μητροπόλεως περιωρίζετο εἰς τὸ δέκατον. Ἀλλ' ὅπου ἡ γῆ ἀνήκεν εἰς τὴν ἐξουσίαν, (καὶ κατὰ τοὺς νόμους τῶν Ὀθωμανῶν ὅλης τῆς γῆς κύριος γνωρίζεται ὁ Σουλτάνος) ἢ ὅπου Ὀθωμανοὶ εἶχον τὴν ἐπικρατίαν, οἱ γεωργοῦντες αὐτὴν χριστιανοὶ ἐμερίζοντο κολλάκις ἐξίσου μὲν τοὺς κυρίους τῆς γῆς τοὺς καρποὺς τῶν ἐργασιῶν.

Τρίτος τὸ τελώνιον διὰ τὸ ὅποιον οἱ μὲν χριστιανοὶ ἔδιδον 7 ο|ο, οἱ δὲ Ὀθωμανοὶ ἢ καὶ οἱ ὑπῆκοι τῶν ξένων δυνάμειον 3 ο|ο· κολλαχοῦ ὅμως καὶ μάλιστα ὅπου ἐξετείνετο ἡ ἐξουσία τοῦ Ἀλῆ Πασᾶ τῶν Ἰωαννίνων ἐπεβάλλοντο καὶ ἄλλα ἑκτακτα τελώνια ἢ αὐθαίρετοι δασμοὶ κατὰ πόλεις ἢ κατ' ἐπαρχίας εἰς τὴν ἐξαγωγήν τῶν προϊόντων.

Τέταρτος τὰ νόμιστρα ἦτοι ὁ φόρος ἐπὶ τῶν προβάτων καὶ αἰγῶν ἀναβαίνων εἰς 1 καὶ 2 ἢ 3 παράδες κατὰ κεφαλὴν καὶ ἡ μίσθωσις τῶν λειβαδίων.

Πρόσθεσις εἰς ταῦτα διαφόρους ἄλλους δασμοὺς εἰσπραττόμενους πρὸς ὕψος τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν, τῶν ὑπαλλήλων

καὶ τῶν εἰσπρακτόρων. Ἐξ αἰτίας τούτων τὸ μὲν θησαυροφυλάκιον ἀπελάμβανε πολλὰ ὀλίγα ἀναλόγως πρὸς τὴν ἔκτασιν καὶ τὴν εὐφορίαν τοῦ τόπου, οἱ δὲ ὑπῆκοι ἐπεβαρύνοντο τόσον, ὥστε πολλάκις συνέβαινον ἐρημώσεις καὶ μεταναστάσεις ὀλοκλήρων χωρίων εἰς ἄλλους τόπους, ὅπου ἤλπιζον πρὸς κερδὸν ἀνακοῦφισιν τῶν δεινῶν.

Εἰς τὰ πρῶτα τῆς Ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας ἔτη ἐννοεῖται ὅτι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ τακτοποιηθῶσι ὁ τρόπος τῆς φορολογίας οὔτε τὰ δημόσια ἀναλώματα. Ἐν ᾧ δὲ τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος ἦτο πάντοτε στάδιον φονικωτάτου πολέμου, καὶ διάφοροι ἐπαρχίαι μετέβαινον ἀλληλοδιαδόχως ἀπὸ τὴν κυριότητα τῶν ἐχθρῶν εἰς τὴν τῶν Ἑλλήνων καὶ ἀνάγκην, αἱ πλείοταραι διατάξεις καὶ ἀποφάσεις τῶν κατὰ καιροῦς συνελεύσεων καὶ Κυβερνήσεων ἔμειναν ἀνεκτέλεστοι. Ἡ φαντασία τῶν ἀπελευθερουμένων Ἑλλήνων, οἱ ὅποιοι ἤλπιζον ὅτι παύοντις τυραννοῦμενοὶ ἔμελλον νὰ παύσωσι καὶ συνεισφέροντες, οἱ ἐμφυλίοι πόλεμοι, αἱ ἀπαιτήσεις καὶ πολλάκις αἱ καταθλίψεις τῶν στρατευμάτων ἐμπόδιζον τὴν τακτοποίησιν ὅποιουδήποτε κλάδου τῆς ἐσωτερικῆς διοικήσεως. Ἀλλ' ἐν τοσοῦτῳ ἐγίνοντο πολλάκις ἑκτακτοὶ καὶ ἐκούσιοι ἢ ὑποχρεωτικοὶ ἔρανοι κατὰ τὸ κατεπεῖγον τῶν περιστάσεων. Αἱ ἐποχὴ ἐκεῖναι δεῖκνυσιν ἀρχαῖκὸν πατριωτισμὸν, ἀξιοθαύμαστον ἀφιλοκέρδειαν, ἐνταυτῷ ὅμως καὶ αἰσχιστὰ ἰδιοτελείας πάθη. Ἐπὶ τὰς δεινοτέρους περιστάσεις τῆς πατρίδος βλέπομεν τοὺς κερδοσκοποῦντας καὶ σφετεριζομένους τὰ δημόσια κτήματα, τὰς κυβερνήσεις ἐνδιδούσας εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῶν δυνατῶν τῆς ἡμέρας καὶ εὐρισκομένας εἰς ἀμνηγανίαν ἀπαντήσωσι τὰς καταχρήσεις.

Καὶ εἰς τὴν τοιαύτην ὅμως τῶν πραγμάτων κατάστασιν βλέπομεν πρόοδον τοῦ πολιτισμοῦ, καὶ ῥοπήν τινα εἰς τὴν εὐταξίαν ἕως τότε ἀγνωστον. Εἰς τὴν ἐν Ἀστρεί συνελθούσιν καὶ εἰς Τριπολιτζάν 1822 καὶ 1823 παρουσιάσθησαν προῦκολογισμοὶ ἐξόδων καὶ προσόδων, ἐξεδόθησαν διάφορα οἰ-

κονομικοί νόμοι, τῶν ὁποίων ὅμως ἡ προσαρμογὴ διεκλύπτετο ἀπὸ τὰ ἤδη ἐκτεθεμένα αἷτια, ὥστε αὐτοὶ ἔμειναν ὡς μνημεῖα τῆς τεχνικῆς προόδου τοῦ ἔθνους εἰς τὴν ὁδὸν τῶν βελτιώσεων ἀναμέσον τῶν ἀκανθῶν καὶ τριβύλων, τὰς ὁποίας παρέσυρον οἱ καθ' ἡμέραν ἀναγεννώμενοι ἐμφύλιοι καὶ ἐχθρικοὶ πόλεμοι.

Ἐλθόντος τοῦ Κυβερνήτου, μετὰ τὴν βαθμηδὸν εὐταξίαν αἱ δυνάμεις ἐγγυήθησαν τὴν ἐξωτερικὴν ἡσυχίαν, ὅθεν ἡ πρόοδος αὐτῆ ἐυρίσκουσα ὀλιγώτερα προσκόμματα ἄρχισε νὰ γίνηται ἐπαισητοτέρα.

Διὰ τὸ προσωρινὸν ὅμως τῆς ὀλιγότητος τῶν πόρων καὶ τοῦ πλήθους τῶν ἀναγκῶν ὁ Καποδίστριας μὴ δυνάμενος νὰ μεταβρῦθῃς τὸ οἰκονομικὸν σύστημα, περιωρίσθη εἰς τὸ νὰ βελτιώσῃ ὅπως οὖν τὸ ἤδη ὑπάρχον. Εἰς τὸ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐν Ἑθν. Συναλεύσεως διάστημα δὲν φαίνονται ἄλλαι λόγου ἄξια οἰκονομικαὶ διατάξεις παρὰ τὸ ἀπὸ 2 φεβρουαρίου Ζ. ψήφισμα περὶ τῆς συστάσεως τῆς χρηματικῆς τραπεζῆς, ἡ διὰ μισθώσεως εἰσπραξίαν τῶν δημοσίων φόρων, τῶν δεκατῶν, τῶν ἰχθυοστρατείων καὶ ἀλυκῶν, ἡ ἀπώδοσις τῶν δασμῶν ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων ἐμπορικῶν εἰδῶν εἰς ἓν μόνον μέρος τοῦ Κράτους, εἰς τὸν τόπον τῆς εἰσαγωγῆς, καὶ ἡ κώλυσις τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ ξένου ἁλατος.

Εἰς τὴν ἐν Ἑθν. συνέλευσιν παρουσιάσθη ὁ ἰσολογισμὸς τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων διὰ 15 μῆνας ἀπὸ τοῦ Φεβρουαρίου 1828 μέχρι τέλους Ἀπριλίου 1829, ἀναθεκίων εἰς γρ. τουρκ. 25,618,664 ἦτοι κατὰ τὴν τότε διάθεσιν τοῦ γρ. δρ. περίπου 10 ἑκατομμύρια. Ὁ παρουσιασθεὶς ἐπίσης προϋπολογισμὸς δι' ἓν ἔτος ἀπὸ 1. Μαΐου 1829 μέχρι τέλους Ἀπριλίου 1830

παρίστανε δαπάνην	31,589,705
πρόσοδον	18,996,696
ἦτοι ἔλλειψιν	12,598,014

τὴν 7 Μαρτίου 1830 ἐξεδόθη περὶ ἀποδειατώσεως ψήφισμα, τὸ ὁποῖον διετήρησε τὸ τῆς μισθώσεως.

τὴν 31 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἐξεδόθη ὁ τελωνιακὸς νόμος ὅστις διερρίξει τὴν εἰσπραξίαν 10 0|0 ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων καὶ 6 0|0 ἐπὶ τῶν ἐξαγομένων εἰδῶν, κανονίζει δὲ καὶ τὸ διαγώγιον (transit καὶ entrepôt) εἰς τὸν λιμένα Σύρας· μετὰ διαγωγικὸν τέλος 1 0|0 εἰς τὰ ἑλαφρὰ εἶδη, καὶ 2 0|0 εἰς τὰ βάρη. Μετ' οὗ πολὺ ὅμως εἰσῆχθη πάλιν ἡ διὰ τοῦ εἰρημένου ψηφίσματος καταργηθεὶς δασμὸς ἐπὶ τῶν ἐντὸς τοῦ Κράτους μεταφερομένων πραγματειῶν, ὅστις ἀποτίνεται δι' ὅλας τὰς ἐγχωρίους πραγματείας μετακομιζομένας ἀφ' ἑνὸς λιμένος τῆς ἐπικρατείας εἰς ἄλλον, κατὰ τὸν τρόπον τῆς ἐξαγωγῆς.

Περὶ τὴν αὐτὴν σχεδὸν ἔποχὴν ἐφάνησαν καὶ διαφοραὶ ἄλλοι οἰκονομικοὶ νόμοι περὶ ἰχθυοστρατείων, ἀλυκῶν, καὶ ἄλλων πόρων τοῦ Κράτους. Ἐχαράχθη δὲ ἐθνικὸν νόμισμα πρῶτον εἰς τὴν Ἑλλάδα. Διωρίσθησαν ἔπειτα ἐπιτροπαὶ διὰ τὴν κατὰ τῆς τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν ἐπικρατείαν κτημάτων, ἀλλὰ τὸ προσωρινὸν τῆς Κυβ. καὶ αἱ συμβᾶσαι ταραχαὶ δὲν ἔδωκαν κερὸν ν' ἀναπτυχθῶσι τὰ διάφορα οἰκονομικὰ συτήματα.

Περὶ τὰ μέσα τοῦ 1831 ἔτους αἱ χρηματικαὶ ἀνάγκαι τῆς Κυβερνήσεως ἐγένησαν τὴν ἰδίαν ἐκδόσεως χαρτονομισμάτων. Ἄλλ' ἡ ἔλλειψις ἀσφαλείας περιώρισε τὴν κυκλοφορίαν αὐτῶν εἰς 500 περίπου χιλιάδας φοινίκων ἀντὶ τριῶν ἑκατομμυρίων, τῶν ὁποίων ἦτο ἀποφασισμένη ἡ ἐκδοσις, καὶ μετ' ὀλίγον ἠλαττώθη πολὺ ἡ ἀξία των.

Ἐκτοτε μέχρι τῆς 24 Ἰαν. 1832 ὅσα διέταξαν αἱ ἄλλοι ἀποδοκίμοι Κυβερνήσεις ὡς πρὸς τὸ οἰκονομικὸν σύστημα ἦσαν ἔργον τῶν προσπιπτουσῶν περιστάσεων· ἀλλὰ τὰ μεταξὺ τούτων ἐκφελέηε τὸ ἔθνος δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἐκτιμηθῶσι διὰ τὰς ἐπικρατούσας τότε τῶν πραγμάτων ἀνωμλίαις, τὰς διαρίσεις, τὴν χρηματικὴν ἔνδειαν τῆς Κυβερνήσεως, καὶ τὴν ἐκ τούτου μάλιστα ἀδυναμίαν.

Μετὰ τὴν σύστασιν τῆς μοναρχίας εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἡ Ἀντιβασιλεία περιωρίσθη σχεδὸν εἰς ἴσην τακτοποίησιν μόνον τοῦ ὑπάρχοντος οἰκονομικοῦ συστήματος. Πρὶν ἐπιβλεῖν νέους φόρους πρὸς ἐξίσωσιν τῶν προσόδων καὶ ἀναλωμάτων, ἐνόμισε προκριτώτερον νὰ ρυθμίσῃ τὴν εἰσπραξίν καὶ τὴν ἐναποταμίευσιν αὐτῶν. ἠθέλησε τρόπον τινὰ νὰ γνωρίσῃ βαθμηδὸν τὸν ἀνώτατον ὅρον τῶν πόρων τῆς ἐπικρατείας, διὰ τῶν ἐνεργειᾶν φόρων καὶ κατὰ τοῦτο νὰ ὀρίσῃ τὸν τρόπον τῆς ἀναπληρώσεως τοῦ ἐλλείματος. Τοῦτο τοῦλάχιστον παρατηροῦμεν εἰς ὅλα τὰ οἰκονομικὰ διατάγματα κατὰ τὸ διάστημα δύο καὶ ἡμίσεως ἐτῶν τῆς ἀηλικίας, κατὰ τὸ ὁποῖον δὲν βλέπομεν ἄλλην αὐξήσιν φόρου παρὰ τὴν ἐπὶ τοῦ ἄλατος, τῆς τιμῆς τοῦ ὁποίου ὁ διορισμὸς πρέπει νὰ θεωρῆται ὡς ἔμμεσος φόρος ἐπὶ τούτου τοῦ εἴδους ἴσος μὲ τὴν διαφορὰν τοῦ ἐτησίου ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος κατ' ἔτος πρὸς τὸ ποσὸν τῶν ἐξόδων τῆς ἐξοριζέως τῶν ἀλυκῶν, τῆς μετακομίσεως καὶ τῆς πωλήσεως τοῦ ἄλατος.

Κατὰ τὸ 1835 βλέπομεν μόνον εἰς τὸν φόρον τῶν ζώων αὐξήσιν, ἣτις ἔγινε μᾶλλον αἰσθητὴ διότι ἦτο τρόπον τινὰ αἰφνιδίως, καὶ διότι ὁ νόμος τοῦ 1833 τὸν εἶχεν ἐλαττωμένον

Καὶ ὅμως ἡ ἐπάνοδος τῆς ἰσυχίας καὶ ἡ εὐταξία ἐνήργησα ἰσχυρῶς εἰς τὸ ν' αὐξήσῃ τὸν δημόσιον πλοῦτον καὶ τὰς ἐτησίους προσόδους τῆς ἐπικρατείας· ἡ δὲ σύστασις κανονικοῦ λογικοῦ συστήματος κατὰ τὸν Γαλλικὸν σχεδὸν τύπον, τῶν ταμείων καὶ τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου συνετέλεσαν εἰς τὴν τακτοποίησιν τῆς εἰσπραξέως τῶν εἰσοδημάτων.

Οἱ ἐξῆς δύο πίνακες δεικνύουσι τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τῶν δύο πρώτων ἐτῶν αὐτῆς τῆς ἐποχῆς καὶ ἐκ παραθέσεως δηλοποιοῦσι τὴν βαθμιαίαν πρόοδον τῶν ἐτησίων πόρων.

Περιοριζόμενοι κατὰ τὸ παρὸν εἰς τὴν γενικὴν ταύτην καὶ συνοπτικὴν ἔκθεσιν τοῦ οἰκονομικοῦ τῆς Ἑλλάδος, ἐπεθυμοῦμεν, εἰ δυνατόν, νὰ ἀναπτύσωμεν εἰς τὸ ἐξῆς ἕκαστον κλάδον

ἰδιαιτέρως, πεπεισμένοι ὅτι γινόμεθα χρήσιμοι εἰς τοὺς συμπολίτας ἐνῶ βάλλομεν ὑπ' ὄψιν αὐτῶν τὴν κίνησιν τοῦ ἐμπορίου, τὴν αὐξήσιν καὶ ἀνάπτυξιν τῆς βιομηχανίας, τὴν πρόοδον τῆς γεωργίας, τῶν ὁποίων ὡς Λυδία λίθος ὁμολογεῖται ἡ οἰκονομικὴ τοῦ Κράτους κατάστασις.

Κατάστασις τῶν προσόδων τοῦ ἔτους 1833.

A. Ἄμεσοι φόροι.

α. Ἐγγειος καὶ ἐπικαρπίας·	4,105,983 : 59
β. Ποιμενικὸς καὶ βοσκῆς	508,034 : 62
	<hr/>
	4,614,018 : 21

B. Ἐμμεσοί.

α. Τελωνιακὸς καὶ διαμετακομίσεως·	2,038,873 : 76
β. Ἐγγειονομικὰ, λιμενικὰ καὶ ναυτικὰ·	193,004 : 35
γ. Ἀδειαὶ ὀπλοφορ. καὶ δικαίωμ. διάφορα.	43,677 : 12
	<hr/>
	2,275,555 : 23

Γ. Βασιλικὰ δικαίωμ. καὶ καταστήματα.

α. Ἀλυκαί·	157,829 : 94
β. Ἰχθυοτροφεῖα καὶ ὕδατα.	103,475 : 80
γ. Ὀρυκτά.	5,906 : 34
δ. Ταχυδρομεῖον, τυπογραφεῖον κτλ.	19,297 : 50
	<hr/>
	286,509 : 58

Δ. Δημόσια κτήματα.

α. Δάση, ἐλαιῶνες, σαφίδαμπελώνες κτλ.	163,480 : 31
β. Διαφόρων κτιρίων καὶ κτημάτων ἐνοικιάσεις.	134,401 : 30
	<hr/>
	297,881 : 61

Ε. Ἐπιτόπιοι πόροι καὶ διάφορα

ἀπρόβλεπτα εἰσοδήματα.	58,277 : 65
------------------------	-------------

σολον· 7,532,242 : 28

Κατάστασις τῶν προσόδων τοῦ 1834.

Α'. Ἄμεισοι φόροι.	
Ἐγγειος καὶ ὁ τῆς ἐπικαρπίας.	Δρ. 4,557,876: 56
β'. Ποιμεικὸς καὶ βοσκῆς.	548,257: 73
Β'. Ἐμμεσοὶ φόροι	
α'. Τελωνιακός	!2,612,321: 77
β'. Ναυτιλιακὰ, οἶον ὑγειονομικὰ, κτλ.	209,253: 80
γ'. Δικαιώματα διάφορα, οἶον ἀστυνομικὰ, διαβατηρίων, ἀδειῶν ὄπλοφορίας κτλ.	96,295: 06
Γ'. Βασιλικὰ, régaliens	
α'. Ἄλυσκαί.	373,791: 18
β'. Ἰχθυοτροφεία καὶ ὕδατα.	186,752: 62
γ'. Ταχυδρομείον, τυπογραφεῖον κτλ.	41,052
Δ'. Δημόσια κτήματα.	
Ἐλαιῶνες σταφιδαμπελώνες, δάση κτλ.	330,617: 80
Ε'. Ἐπιτόπιοι πόροι	52,434: 33
Στ. Τόκοι καὶ διάφορα ἀπρόβλεπτα ἔσοδα.	29,765: 63
	<hr/>
Ὅλον.	Δρ. 9,068,618: 48

ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ.

Ἀκολουθία.

Ἰπουργοί.

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς, περὶ τοῦ ὁποῦ εἶπομεν, ὁ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν, ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν, ὁ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν καὶ ἀποικιῶν. Θεωροῦνται ὅμως ὡς μέρη τοῦ ὑπουργείου, καὶ ὁ ἐπὶ τῆς σκευῆς τοῦ Βασιλέως, ὁ εἰσαγγελεὺς, ὁ διευθυντὴς τῶν ταχυδρομείων κτλ.

Μισθοὶ ὑπουργῶν.

Οἱ μεγάλοι τῆς Ἀγγλίας ἀξιωματοῦχοι ἀνταμείβονται γεν-

ναίως διὰ τοὺς πολλοὺς αὐτῶν κόπους. Ὁ λεγόμενος ῥήτωρ εἶχει καθ' ὅλον τὸ βουλευτήριον τῶν δημοπαιρέτων. Ὅθεν λαμβάνει 18 χιλιάδ. λίτρας στερλ. κατ' ἔτος δηλ. 504 χιλ. δρχ. καὶ χιλιάς ἄλλας (εἴτε 28 χιλιάδας δρχ.) ὡς καταστάσεως δαπάνη (Equipment money) εὐθύς δὲ ἐκλεγόμενος δίδεται 2 χιλιάδας ουγγίας ἀργύρου εἰς διάφορα σκεύη, δύο μεγάλους πίθους βορδιγαλλικοῦ οἴνου (vin de Bordeaux) καὶ χιλ. λίτ. στερλ. [28 χ. δραχμὰς] διὰ τὰ ἀναγκαῖα τοῦ γραφείου, ἐκτὸς τῆς λαμπροτάτης κατοικίας. Λαμβάνουσι δὲ

Ὁ ἐπὶ τῆς οἰκονομίας γραμματεὺς	λίτ. 5,000
Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς.	14 000
Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου	2,000
Ὁ ἰδιαιτέρος σφραγιδοφύλαξ.	2,000
Ὁ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν γραμματεὺς	5,000
Ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν.	5,000
Ὁ ἐπὶ τῶν ἀποικιῶν	5,000
Ὁ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν	4 500
Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.	3 500
Ὁ ἄρχων τοῦ ταχυδρομείου	2,500
Ὁ ἀρχιγραμμ. τοῦ Δουκ. Lancaster	3,563
Ὁ Μισθοδότηκτῶν στρατευμάτων	2,000
Ὁ πρῶτος γραμματεὺς τῆς Ἰρλανδίας	5,500

Αἱ κατὰ τοὺς νομοὺς ἀρχαὶ διαφέρουσι καὶ εἰς αὐτὴν τὴν Ἀγγλίαν, πολλῶν δὲ μᾶλλον εἰς τὴν Ἰρλανδίαν καὶ Σκωτίαν. Γενικῶς ἕκαστος νομὸς εἶχει ἓνα ὀπλ. κληρονόμον δυνάμενον πολὺ εἰς τὰ πράγματα. Ὁ νομὸς τοῦ Durham ἄρχεται ἀπὸ τὸν ἐπίσκοπον. Οἱ δὲ τοῦ Lancaster, Cl ester καὶ Cornwall ἔχουσιν ἀρχιγραμματέα ἀντὶ τοῦ ὀπλ. κληρονόμου. Ὁ ἀρχιγραμματεὺς τοῦ Lancaster διορίζεται ἀμίσως ἀπὸ τοῦ θρόνου τὸν διάδοχον, εἰς τὸν ὁποῖον ἀνήκει.

Οἱ Νομάρχαι εἴτε sheriffs ἐκλέγονται κατ' ἔτος μεταξύ ἑξ

υποψηφίων, τοὺς ὁποίους οἱ δικασταὶ τοῦ νομοῦ προβάλλουσιν, ὁ δὲ Ἀρχιγραμματεὺς, ὁ ταμίας, τὸ ἰδιαίτερον συμβούλιον καὶ 12 δικασταὶ περιορίζουσιν εἰς τρεῖς. Αὐτοὶ ἐφορεῦσιν τὰ πάντα, ἐκλέγουσι τοὺς ὀρκωτοὺς, ἐκτελοῦσι τὰς κρίσεις, προστατεύουσι τοὺς καταδίκους, ἀποφασίζουσιν ὁσάκις ἢ ὑπόθεσις δὲν ὑπερβαίνει 50 δραχμὰς περίπου, ἐπιστατοῦσιν εἰς τὰς ἐκλογὰς, ἐκπληροῦσιν ἀστυνομικὰ χρέη ὑπὲρ τῆς ἀσφαλείας τοῦ τόπου ἔχοντες πρὸς καθόρθωσιν ὄλων τοῦτων τῶν ἔργων ὑπαλλήλους διαφόρους.

Οἱ Εἰρηνοδίκαι διορίζονται ἀπὸ τὸν Βασιλέα, ἀρκεῖ μὲνον νὰ ἔχωσιν 100 λιτ. στερλ. πρόσοδον. Ὅλοι δὲ οἱ εὐγενεῖς, κτηματῆται καὶ ἐφημέριοι τῶν ἐκκλησιῶν ἔχουσιν εἰρηνοδίκου δικαιώματα. Αὐτοὶ, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, προστατεύουσι τὴν σύλληψιν καὶ φυλάκισιν τῶν κακούργων ἢ παραχοπιῶν, φροντίζουσι περὶ τῶν ἐκθίτων, συγχωροῦσι τὴν σύστασιν νέων ξενοδοχείων, ἢ καπηλείων, ἐπαγυπνοῦσιν εἰς τὰς συνελεύσεις κτλ.

Ὁ high constable ὑπάρχει ἀρχηγὸς τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων. Οἱ δύο Coroners ἐκλεγόμενοι παρὰ τοῦ λαοῦ ἔρευνῶσι τὰ τῶν φόνων. Ὁ δὲ Clerk of the market ἢ ἀγορὰ νόμος ἐφορεῖ τὰ σταθμά, τὰ μέτρα κτλ.

Ὅλοι δὲ οὗτοι καὶ οἱ προσεχῶς ἀνωτέρω ἀριθμημένοι συνέρχονται κατὰ πᾶσαν τριμηνίαν εἰς προσδιωρισμένον παρὰ τοῦ γραμματεῖος τῆς συνελεύσεως τόπον general quarter session καὶ συμβουλευόμενοι ἀποφασίζοντες τὰ δέοντα περὶ δρόμων, γεφυρῶν, εἰρητῶν, κτλ. διορίζουσι τοὺς ἐνοριακοὺς ἐπιστάτας, δικάζουσι κτλ.

Αἱ πόλεις κατὰ διάφορα παλαιὰ προνόμια ἐκλέγουσι τοὺς ἰδίους αὐτῶν ἄρχοντας δηλ. 12 δημαρχικοὺς συμβούλους (aldermen) ἐξ ὧν εἷς ψηφίζεται δήμαρχος (Mayor). Ἐκαστὸς δὲ σύμβουλος προστατεύει μίαν τινὰ συντεχνίαν εἰς τὴν ἐπιβολὴν μάλιστα τῶν τελῶν.

Ἡ δὲ τῶν χωρῶν καὶ χωρίων διοικήσις δὲν ὑπάρχει ὁμοιῶ-

μέρους. Διὰ τὰ γεωργικὰ ὅμως συμφέροντα ὁ Κόριος τῆς γῆς συνιστᾷ ἅπαξ τοῦ ἔτους συμβούλιον (Barons court) δικαστικόν, ὅπου διευθετοῦνται ὅλαι αἱ ἀγροτικαὶ διαφοραί.

Δύο κατ' ἐνορίαν ἐτήσιοι κειρωὶ (churchwarders) φροντίζουσι περὶ τῶν ἐκκλησιῶν, τῶν κινητῶν ἢ ἀκινήτων ἀναθημάτων, τῆς καταλογῆς τῶν ἐνοριτῶν, καὶ τῆς καθαρότητος τῶν ἡθῶν. Αὐτοὶ δὲ τῶν πτωχῶν κηδεμόνες εἰσπράττοντες διανέμουσιν εἰς αὐτοὺς τὸν τεταγμένον πτωχικὸν φόρον.

Αἱ φιλομαθεῖς, ἐμπορικαὶ τεχνικαὶ ἢ ἱερολαθρικαὶ ἐταιρίαι ἔχουσι διάφορα προνόμια καὶ διέπονται καθ' ἑαυτάς. — Ἡ παιδεία ὑπάρχει ἐλευθέρη καὶ ἀπόλυτος εἰς ὅλην τὴν μεγάλην Βρεττανίαν. Τρία πανεπιστήμια εὐρίσκονται ἰδιαίτερος εἰς τὴν Ἀγγλίαν, τὸ μὲν ἐντὸς τοῦ Λονδίνου κατὰ συνεισφορὰν συσταθὲν ἐσχάτως, τὰ δὲ δύο ἕτερα εἰς τὴν Ὄξωϊαν καὶ Κανταβριγίαν στέλλοντα δικκιοματικῶς ἀνά δύο δημοπροσώπους εἰς τὸ Βουλευτήριον.

Ὁ Βασιλεὺς συγκαλεῖ ἐνίοτε εἰς συνέλευσιν τοὺς ἀρχιερεῖς προεδρευομένους παρὰ τοῦ ἐπισκόπου Κανταβριγίας, καὶ τοὺς δημοπροσώπους ἢ δημοπιτρόπους τῶν ἐπισκοπῶν διὰ νὰ συζητήσωσι κατὰ μέρος συνεδριάζοντες δογματικὰς ὑποθέσεις, τῶν ἐποιωνόμενῃ διεύθυνσις κρέματα κυρίως ἀπὸ τὴν Βουλὴν καὶ μάλιστα τὸν Βασιλέα.

Δύο ἀρχιεπίσκοποι ὁ τῆς Κανταβριγίας καὶ τοῦ Ἑβροράκου, καὶ 26 ἐπίσκοποι ἐκλεγόμενοι παρὰ τῶν κληρικῶν συλλόγων (chapter) καὶ ἐπικυροῦμενοι παρὰ τοῦ Βασιλέως διευθύνουσι τὰ τῆς ἐκκλησίας. Οἱ ἱερεῖς φέροντες διάφορα ὀνόματα ἀξίας καθὼς minister, vicaire, parson κτλ. ὑπόκεινται εἰς αὐτούς.

Εἰς τὸν πρωτότυπον τόπον τῆς ἐλευθερίας δύναται ὁ ἄνθρωπος νὰ ἐκθάψῃ παλαιούς καὶ βαρβάρους νόμους ἐναντίον τοῦ ἀντιδίκου καὶ νὰ ἀποφύγῃ τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ δικαστηρίου μὲ διαφόρους στρεφодиκίας. Κάνει συνήγορος δὲν τολμᾷ νὰ βεβαιώσῃ ὡς ἀδιαφιλογεῖκτον τὴν ἀγορὰν ἢ πώλησιν κτλ.

ματός. Ἐπειδὴ ἔκοψεν ἐν δένδρον, κατεδικάσθη τις εἰς θάνατον· καὶ ἄλλο κινδυνεύει. Ἐν περιπατήσῃ εἰς τὸν δρόμον μὲ προσώπιδά. [Βενθὰμ, Βλακστὼν]. Ἄλλ' ἀγαθὴ τύχη ἀπὸ τοῦ 1828 ἡκεφαλικὴ ποιητὴ δὲν ἐπιφέρειται τόσον συχνά, αἱ δικαστικαὶ θέσεις δὲν παλοῦνται πλέον καὶ ἀπαγορεύεται ἡ δωροδοκία εἰς τοὺς δικαστάς. Οἱ νόμοι ὅμως διφέρουσιν εἰς τὰ τρία βασιλεία, καὶ εἰς ἕκαστον μάλιστα αὐτῶν διαφωνοῦσιν ἔχει ὀλιγώτερον. Συγκρούονται δὲ κατ' ἐξοχὴν ὡς πολλάκις ἀλληλομάχα τὰ βασιλικὰ δόγματα, τὰ δὲ αὐτῶν νόμων ἔχοντα ἔθιμα, οἱ ἐκκλησιαστικοὶ κανόνες, οἱ πολιτικοὶ καὶ ὀρυμολογικοὶ νόμοι κτλ.

Μὴ τολμῶντες· νὰ προχωρήσωμεν περικιτέρω εἰς τὸν ἀδελφίτητον σχεδὸν τοῦτον λαβύρινθον περιρριζόμεθα νὰ σημειώσωμεν τὰ πρῶτα δικαστήρια.

1. Τὴν Βουλὴν τῶν Πατρικίων δικάζουσιν τὰ καθοσιώσεως ἐγκλήματα, 2 τὸ Βασιλικὸν δικαστήριον [King's bench] ὅπου ἀναφέρονται οἱ φόνοι κτλ. καὶ μεταβάλλονται τῶν ἄλλων δικαστηρίων αἱ ἀποφάσεις. — 3 τὸ τοῦ Ἀρχιεπιγραμματίως (High court of chancery) μετριάζον τὰς ποιητάς τῶν ἄλλων καὶ ἐμπιστευμένον ἐξαιρέτως τὴν φυλακὴν τῶν νόμων. 4. τὸ Συνηρικὸν (cour of common pleas) ὅπου δικάζονται αἱ κληνικαὶ καὶ συνήθεις ὑποθέσεις διὰ συνηγόρων. 5. τὸ τῶν Δικαστικῶν ἐπιτρόπων (Exchequer) δικάζοντων περὶ Βασιλικῶν δικαιωμάτων κτλ. 6 τὸ Κυκλοφορικὸν (circuit) συνιστάμενον ἀπὸ 12 δικαστὰς περιεπερμένους δις τοῦ ἔτους καθ' ὅλους τοὺς νομοὺς, καὶ δικάζοντα ἐγκληματικὰς καὶ δασμοφορικὰς ἄλλας ὑποθέσεις. 7. Τὸ τῶν Ὀρκωτῶν προεδρευομένων ἀπὸ ἑνα τοῦ Κυκλοφορικοῦ. 8. Τὸ Τριμηνιαῖον δικάζον περὶ κηκουρημάτων, αἰρέσεων, κωδηθλίας κτλ. καὶ παραπέμπον τοὺς ἐγκαλουμένους εἰς τὸ τῶν Ὀρκωτῶν. 9. Τὸ Νομαρχικὸν (contry court) ὅπου δικάζονται αἱ μὴ ὑπερβαίνουσαι 40 σιλίγγια ὑποθέσεις· προεδρεύεται δὲ τοῦτο ἀπὸ τῶν

Scheriff, ὅς τις ἀναφέρει ὅλας τὰς δίκας εἰς τοὺς Ὀρκωτοὺς. 10. Τὸ Εἰρηνοδικεῖον.

Ἐκτὸς τῶν πολυκρήμων τούτων δικαστηρίων ὑπάρχουσιν ἰδιαίτερα ἄλλα τὸ τοῦ Δουκάτου Lancaster, τὸ τοῦ Ναυστάθμου, τὸ τῶν Μεταλλείων, τὰ μερικὰ τῶν διαφόρων πόλεων, τὰ Ἐκκλησιαστικὰ, τὰ ὅποια ἀφορίζουσι καὶ παιδεύουσι (Σκωτία), τὸ Προνομιακὸν δικάζον τὰς κατὰ θάλασσαν λείας, τὰς κληρονομικὰς ὑποθέσεις κτλ.

Ὡς τελευταῖον δεῖγμα τῆς ἀλλοχότου πολλάκις νομοθεσίας τῶν Ἀγγλῶν συμφέρεται νὰ μάθωσιν οἱ ξένοι ὅτι δύναται μὲν ν' ἀγοράσῃσι κτήματα εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ἀλλ' οὔτε νὰ πωλήσωσιν, οὔτε νὰ κληροδοτήσωσιν αὐτὰ συγχωροῦνται καὶ ὅτι μετὰ τὸν θάνατον αὐτῶν ὅλα δημεύονται.

Δικαιώματα τοῦ Βασιλέως.

Ἐκτὸς τῆς χορηγίας (liste civile) τοῦ λαοῦ, ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ διάδοχος τοῦ θρόνου, πρίγκιψ τοῦ Wales, δούξ δὲ τοῦ Cornwall ἔχουσι τινὰς πατρωνικὰς ἢ πρῶστατευτικὰς (feodales) ἀπολαύσεις (ἀποφράς)· ὁ τελευταῖος ὀνομαστὶ λαμβάνει πρὸς τοὺς ἄλλοις καὶ ἕνα μέρος ἀπὸ ὅλα τὰ μεταλλεῖα.

Δικαιώματα τῶν πολιτῶν.

Οἱ Ἀγγλοὶ ὑπάρχουσιν μὲν ἰσότητι κατὰ νόμους, ἀλλ' οἱ ὑπέρτατοι εὐγενεῖς καὶ οἱ ἐκκλησιαστικοὶ ἔχουσιν εἰσέτι τινὰς προνομία. Οἱ στρατιωτικοὶ βαθμοὶ ἀγοράζονται ἐκτὸς τῶν πυροβολικῶν, τῶν μηχανικῶν καὶ ἐν καιρῷ πολέμου, οἱ δὲ ἀνώτεροι τῆς χιλιάρχιας (colonel) δίδονται εἰς τοὺς εὐγενεῖς.

Ὁ πολίτης δύναται νὰ ἀποκληρώσῃ, ἂν θέλῃ, τὰ τέκνα. Ἄλλ' ὅταν δὲ ὑπάρχῃ διαθήκη· τοῦ μὲν ὀρθότατος, τοῦ δὲ ὀνεύτατος ἀδελφὸς κληρονομοῦσιν, ἀρ' οὐ καταναλώσῃσι καὶ χρήματα πολλὰ καὶ διεξοδικὸν χρόνον. Ἡ ἀτομικὴ ἐλευθερία προστατεύεται ἀπὸ τοὺς Ὀρκωτοὺς, καὶ ὁ κληόμενος ἀποβάλλει ὅτινα ἐκ τούτων θέλῃ ἀποφραστῆσαι ἢ αἰτιολογημένως. Ἐκτὸς τῶν ἄλλων καταφυγίων καὶ μάλιστα τοῦ νόμου περὶ

ἀπολύσει· ὑπεγγύου, τὸν ὁποῖον ἕως ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ καταργήσῃ πρὸς καιρὸν ἀποδίδουσα λόγον εἰς τὸ Βουλευτήριον, ὁ ἄνθρωπος ἐπιτρέπεται νὰ μεταχειρισθῇ καὶ τῶν ὄπλων τὴν δύναμιν πρὸς ἀμυναν αὐτοῦ καὶ ἀσφάλειαν (Bill of rights).

Ἄλλὰ Γενικῶς ὅστις δὲν ἔχει νὰ μισθώσῃ συνήγορον ἢ νὰ μετακαλέσῃ μακρόθεν μάρτυρας κινδυνεύει πάντοτε.

Ἡ ἐλευθεροτυπία εὐρίσκειται καθιερωμένη παρὰ πολλῶν νόμων καὶ ἡ Κυβέρνησις τὴν εὐλαβεῖται.

Ἡ ἐκλογὴ τῶν δημοπετρώπων γίνεται ἀπὸ 950,000 ἐκκλησιαστικῶν, ἀναλογεῖ δὲ ὁ ἀριθμὸς οὗτος μὲ 1 ἐκλεκτορὰ εἰς 5 ἐνῆλικα. Ὁ ἐκλεκτὸς πρέπει νὰ ἔχῃ 21 ἔτων ἡλικίαν καὶ 10 λίτ. στερλ. πρόσθετον. εἰς δὲ τὰς κώμας ἀρκεῖ νὰ λαμβάνῃ ἢ νὰ δίδῃ εἰς μίσθωσιν οἰκίας 10 λίτ. στερλ.

Ὁ κατάλογος τῶν ἐκλεκτῶρων γίνεται ἀπὸ τοὺς ἐνοριακοὺς ἐφόρους. Αἱ ἀντιποιήσεις ἀναφέρονται εἰς τοὺς Barristers διοριζομένους ἀπὸ τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν κτλ.

Τὸ τίμημα τῶν Ὀρκωτῶν καταστᾶ ὡς τὸν ἐλάχιστον φόρον.

Ἡ στρατολογία γίνεται θεληματικῶς. Ὑπάρχουσι δὲ ὀλιγκληρὰ τάγματα κακοῦργων κρατευομένων, ἀφ' οὗ συγχωρηθῆσαν κατὰ μεταβολὴν βαρυτέρας ποινῆς. Ἡ ναυτολογία ἐκτελεῖται βιαίως. Ἡ Ἀγγλικὴ ἐλευθερία δὲν συγχωρεῖ μὲν νὰ ἀφαιρῆ πασθῆδ' ναυτολογοῦμενος ἀπὸ τὸν κύριον, τὸν ὁποῖον ὑπηρετεῖ, ἀλλὰ τὸν χωρίζει ἀθώωτα ἀπὸ γονεῖς καὶ γυναῖκας καὶ τέκνα, ἕως οὗ πυροβοληθῇ βιαζόμενος νὰ λειποναυτήσῃ!

Πεζικὰ καὶ ἵππικὰ τάγματα μισθοφόρα καὶ κατὰ κληρὸν συνιστώμενα ὑπηρετοῦσιν ἔξω τοῦ Βασιλείου καθ' ὅλας τὰς συμπιπτούσας ἀνάγκας.

Οἱ φόροι διαίρουσιν ἄ. εἰς ἰγχείους (Land tax) δι' οἰκίας, παραθέρια κτλ. β'. εἰς τεχνικοὺς ἢ βιομηχανικοὺς (excise) γ'. εἰς χαρτόσημον δ'. εἰς τελώνιον.

Ὑποταλοῦσι δὲ προσέτι οἱ πολῖται καὶ διὰ τοὺς ὑπηρέτας τὰ ἀμάξια, τοὺς ἔππους, τοὺς κώμας, καὶ μάλιστα τοὺς θηρεύ-

τικοὺς, ὅστω εἰς ὄμιλος κυνῶν meute ὑποβάλλεται εἰς 1000 δραχμῶν περίπου φόρον. Οἱ δὲ ἀδικούμενοι ἀπὸ τοῦ ἐισπρακτορᾶς ἀναφέρονται εἰς τὰς κατὰ τριμηναίαν δικαστικὰς συνελεύσεις.

Τὸ ἄθροισμα ὄλων τούτων τῶν φόρων λέγεται στερεὰ ποσότης (Consolidated fund) τὴν ὁποῖαν δὲν συγχωρεῖται νὰ ἐγγίσωσιν οἱ ὑπουργοί, πρὶν ψηφίσωσι τὸν προϋπολογισμὸν τὰ Βουλευτήρια. Ἄν δὲ μείνῃ τι περίσσευμα, μετριάζονται εἰς τὸ ἀκόλουθον ἔτος οἱ βαρύνταται φόροι.

Ἐκτὸς τῶν εἰρημένων, μόνη τῆς Ἀγγλίας ὁ ὑπὲρ πτωχῶν φόρος ἀνέβαιεν εἰς 5,734,216 λίτ. στερλ. ἢ 45 περίπου δραχμῶν ἑκατομμύρια κατὰ τὸ 1824 τῶν ὁποίων τὸ 1/6 ἀποβόρῃσι τὰ δικαστικὰ ἀναλώματα. Εἰς πολλοὺς τόπους 45 εἰς τοὺς 100 ἄνθρωποι ζῶσι μὲ τὸ ἔλεος τοῦτο, εἰς ὀλίγους δὲ τινὰς ἄλλους ὡς 83 εἰς τοὺς 100!!!

Τέλος πάντων ἡ δεκάτη ἢ δεκατία ὑπάρχει προωρισμένη εἰς τὴν οἰκονομίαν τινῶν σχολείων καὶ εἰς πλουτισμὸν τῶν Ἀγγλων ἱερέων, ὅθεν ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς πολλοὺς λόγους καὶ διαφορὰς ἀπὸ τινῶν ἐτῶν ἐντὸς τοῦ βουλευτηρίου, αἰτίαν δὲ γογγυσμοῦ καὶ δημεγεργειῶν εἰς πολλοὺς τύπους, καὶ ἐξαιρέτως εἰς τὴν καθολικὴν Ἴρλανδίαν.

ΤΜΗΜΑ Δ'.

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ.

Περὶ χρήσεως σιδηρῶν καὶ ἀτμοκινήτων πλοίων.

Ἡ χρῆσις τοῦ σιδήρου εἰς τὴν ναυπηγίαν, κατ' ἐξοχὴν δὲ εἰς τὰ ἀτμοκίνητα, ἐνασχολεῖ κατὰ τὸν παρόντα αἰῶνα τὴν γενι-

κὴν προσοχὴν ὅλη: τῆς Εὐρώπης, ὥστε φαίνεται περιέργου ἢ ἐξέτασις τῶν κατὰ τοῦτο προτερημάτων τοῦ μετάλλου τούτου, διὰ τὰ ἴσχυα πρέπει νὰ προτιμᾶται τοῦ ξύλου. Περιττὸν νὰ νὰ ἀναφέρωμεν ὅτι ὑπάρχουσιν εἰς διαφόρους χώρας τῆς Ἀγγλίας, Ἑλβετίας κτλ. σιδηρᾶ πλοῖα καὶ ἐξόχως ἀτυοκίνητα. Ἄλλ' ἐξ ὅλων τῶν παρατηρήσεων δυνάμεθα δικαίως νὰ συμπεράνωμεν ὅτι μετὰ τινὰ ἔτη θέλουσιν ἐμπεῖν εἰς τὴν γενικὴν χρῆσιν τὰ σιδηρᾶ πλοῖα. Προτερήματα δὲ τῆς σιδηροναυπηγίας συγκρινομένης μετὰ τὴν ξυλίνην ὕλην ὑπάρχουσι μάλιστα.

1. Διεξοδικωτέρα διέκκρισις.

Ὁμολογῶ ὅτι ἡ πείρα δὲν ἀπέδειξεν εἰσέτι ἀρκούντως τὸ κεφάλαιον τοῦτο· ἀλλὰ γνωρίζομεν ὅτι τὰ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον σχηματισμένα, ὑποκείμενα δὲ εἰς πολὺ ταχύτεραν ἀλλοίωσιν σιδηρᾶ ἀγγεῖα πρὸς γένεσιν ὑδατώδους ἀτμοῦ μετὰ 20 ἔτων χρῆσιν μόλις διαφθείρονται, ἀν δὲν πάθωσιν ἀπὸ τὰ εἰς τὸ ὕδωρ ἐμπεριεχόμενα καὶ κατακάθητα τιτανοῦχα μόρια· ὅθεν συγχωρεῖται νὰ ἐλπίσωμεν εἰς καλῶς ἐσχαρωμένα πλοῖα διπλὴν τοῦλάχιστον διάρκειαν, ἐνῶ ἐξ ἐναντίας τὰ ἐκ πύκις ξύλου ναυπηγούμενα πλοῖα μετὰ δέκα μόνον ἔτη θεωροῦνται ὡς παλαιὰ, μετὰ δὲ 15 μόλις σχεδὸν χρησιμεύουσι, τὰ δὲ ἐκ πρίνου ἐσχαρωμένα μετὰ 20, προϋποτιθεμένου πάντοτε ὅτι ἢ μεταχειρισθεῖσα ξυλεῖα ἦτο τελείως ζηρά.

2. Οἰκονομία τῆς δαπάνης.

Τὰ κατ' ἀρχὰς ἀναγκαῖα χρήματα ὑπάρχουσιν ὀλιγότερα, πρὶν τῶν ξυλίνων πλοίων· ὅθεν καὶ κατὰ τοῦτο, συμφέρουσι φανερῶς τὰ σιδηροπαγῆ τὸσφ μᾶλλον ὅσφ καὶ μετὰ τὴν φθορὰν τοῦ πλοίου ὁ ἡμίφθορος σίδηρος κρίνεται τῆς ἡμισείας, τοῦλάχιστον τιμῆς ἄξιος, ἐν' ᾧ τὸ σεσαθρωμένον ξύλον μόλις δύναται νὰ χρησιμεύσῃ πρὸς καῦσιν.

3 Μεγαλητέρα ἐλαφρότης καὶ ταχύτης, εὐκολωτέρα δὲ ὁδηγία. Τὰ σιδηρᾶ πλοῖα ἔχουσιν ὀλιγότεραν εἰδικὴν βαρῦτητα (α) ἀπὸ

(α) Σ. Σ. Κατὰ τοῦτο δὲν συμφωνοῦμε μετὰ τὸν συγγραφεῖα.

τὰ ἐκ τοῦ πρίνου, καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἐμβαπτίζονται τόσον βαθία, τοῦτέστιν ἀπαντῶσιν ὀλιγότερον ἐμπόδιον εἰς τὸ ὕδωρ. Δυνάμεθα δὲ νὰ συμπήσωμεν ἐκ πύκις μικρὰ ἀκῆτια ἰσοβαρῆ μετὰ τὰ ἐκ σιδήρου κατασκευασμένα. Ἄλλὰ τὰ μὲν ξυλινὰ ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν αὐξάνουσι κατὰ τὸ βάρος διὰ τὴν ἀκέρροφσιν τοῦ ὕδατος, τὰ δὲ σιδηρᾶ διὰ παντὸς ἰσοσταθμοῦσιν. Ἐπειτα παρατηρήθη ὅτι μεταλλικὴ πλάξ εἰς ὕδωρ βαπτίζομένη τρίβεται βραδύτερον παρὰ τὸ ξύλον. Διὰ τοῦτο πλοῖα μετὰλλων κάτωθεν σκεπασμένα ἀρμενίζουσι ταχύτερον παρὰ τὰ ξύλινα.

4. Μεγαλητέρα χωρητικότης ἀναλόγως τοῦ μεγέθους.

Ἐπειδὴ τὰ πλευρὰ καὶ ἡ τρύπικ (καρίνα) τοῦ ξυλίνου πλοίου ἔχουσι πολὺ ὀλιγότερον πάχος.

5. Πλειότερα ἀσφάλεια.

Ἡ στερέρωσις καὶ ναυτικὴ δύναμις τῶν κοιτῶν πλοίων συνίσταται εἰς τὴν ἀκριβῆ ἀρμονίαν τῶν ξύλων· τὰ σιδηρᾶ ὅμως ἰλάσματα συνάπτονται πολὺ τελειότερον· καὶ τὰ κύματα, μάλιστα δὲ εἰς σύρτικας ἢ ἀμμώδεις τόπους, δὲν δύνανται νὰ ἐπηρεάσωσι τὸν σιδηροῦν τοῦτον τοῦ πλοίου θύρακα καὶ νὰ ἐμπευέσωσι φόβον κινδύνου.

Εἰς τὰ προτερήματα ταῦτα πάντα δυνάμεθα νὰ προσθέσωμεν τὸ ἀτυρολόγητον τῆς ὕλης, τὴν εὐκολωτέραν μετακομιδὴν τοῦ πλοίου διὰ τῆς ξηρῆς κτλ. διὰ τοὺς ὁποίους τοῦτους λόγους ἡ σιδηροναυτιλία ἰδίχεται νὰ κατασταθῇ συνήθης καὶ πάγκοινος καθ' ὅλην τὴν Εὐρώπην.

Δ α ν δ ε ρ ρ .

Ὁ ξ ο π ο ι ῖ α .

Πᾶσα ὕλη, ἥτις περιέχει ἀλκοόλιον (ἢ σπῆρτον τοῦ κρυσταῖου) δίδει ὄξος (οξύδιον). Ὅθεν εἰς τὴν Εὐρώπην κατασκευάζονται ἀπὸ ξύθου (μπέρζ), ἀπὸ στέμφυλα καὶ ἀπὸ διάφορα ἄλλα.

Δ'.

Ἄλλ' ἐνταῦθα σκοπεύομεν νὰ περιγράψωμεν τὸ γινόμενον ἀπὸ ξύλα.

Ὁ Γάλλος Μολλεράνος πρῶτος ἐφεύρε τὸν τρόπον τοῦτον. Τὰ ξύλα κομμένα εἰς μικρὰ τεμάχια βᾶλλονται εἰς μεγάλα σιδηρὰ καὶ καταπακτὰ (κλειστά) ἀγγεῖα, ἐτὸ πῦρ καίει ὑποκάτωθεν, οἱ δὲ ἀτμοὶ τοῦ ὕδρου μεταβαίνουνσι, καθὼς ἡ ῥαχὴ, εἰς ἄλλο παρακευμενον δοχεῖον διὰ τινος σίφωνος, ὅστις βρεχόμενος μὲ ψυχρὸν ὕδωρ τοὺς μεταβάλλει εἰς ὑγρὸν. Ἄλλα τὸ ὕδωρ τοῦτο μολύνεται ἀπὸ ῥητινώδη ἢ κατράνικὴν οὐσίαν, καὶ ἔχει δυσωδιστάτην ἀποφορᾶν. Ὅθεν καθαρίζεται ἔπειτα μὲ διαφόρους χημικὰς μεθόδους καὶ ὁ βιομήχανος λαμβάνει μετὰ τὴν ἐργασίαν τρία διὰ μιᾶς πράγματα Α'. ὕδωρ τόσῳ ὀσμυρῶν, ὥστε χρειάζεται τὸ ἐν ποτήριον π. χ. νὰ ἀδυνατισθῇ μὲ 7 ὕδατος διὰ νὰ κατασταθῇ χρήσιμον, μάλιστα δὲ ἀφ' οὗ ἀρωματισθῇ ὀλίγον. Β'. πιασάσφατον ἢ κατράνιν, τὴν ὁποίαν μεταχειρίζονται εἰς τὴν ζωγραφικὴν, εἰς τὰ πλοῖα, εἰς καύσιμον. Γ'. ἀθρακικὸν ἀρίστης ποιότητος.

ΑΚΑΔΗΜΙΑΚΑ.

Ἀκαδημία τῶν ἐπιστημῶν ἐν Παρισίοις

Εἰς τὴν συνεδρίαν τῆς 20 Φεβρ. ὁ Ἄραβὸν ἀνέφερε φυσικὰς τινὰς παρατηρήσεις τοῦ Δουκὸς τῆς Δαλματίας, κατὰ τὴν εἰς τὴν Ἀσιατικὴν Τουρκίαν αὐτοῦ περιήγησιν. Τὸ θερμὸν λουτρόν τοῦ κατὰ τὴν Βιθυνίαν Κουκουρλί ἔχει 84 βαθμοὺς θερμότητος, ἐν ᾧ ἡ θερμότης τῆς Εὐρώπης πηγὴ *chaudes Aigues* δὲν ἔχει πλέον τῶν 80. Ὁ δὲ Κ. Ἰωαννῖνος (Jouanin) τῷ 1825. εὗρε 87 βαθμοὺς θερμότητος εἰς τὴν πηγὴν τοῦ Κουκουρλί, καθὼς καὶ εἰς τὴν τοῦ Yeni Kaplidja. Εἰς τὴν Προῦσαν ὁ στρατηγὸς Μαρμών, παρόντος καὶ τοῦ Ἀυστριακοῦ Ἰατροῦ Jeng, εἶδεν ἄνθρωπον διαμένοντα πολὺν καιρὸν ἡσυχῶς εἰς λουτρὸν, τὸ ὅποιον εἶχε 87 βαθμοὺς θερμότητος.

ἐν ᾧ γνωρίζομεν ὅτι συνήθως δὲν δύναται τις νὰ ὑποφέρῃ ἐπὶ ἐκεῖνα 42 βαθμῶν θερμότητα χωρὶς πνίγος, στενοχωρίαν, ταχύτητα τῶν σφυγμῶν καὶ ἀσφυξίας κίνδυνον.

Ἄλλοτε, κατὰ τὴν περιηγητὴν, δὲν ἔβρεχε ποτὲ εἰς τὸ Κάϊρον, σπανίως δὲ εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν. Τὴν σήμερον δὲ βρέχει καθέκαστον ἔτος 30 ὡς 40 ἡμέρας εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν· ἐπίστε μάλιστα ἡ βροχὴ δὲν καύει πέντε καὶ ἕξ ἡμέρας μετὰ τὰ μέσα τοῦ Ὀκτωβρίου. Εἰς δὲ τὸ Κάϊρον ἰδιαιτέρως, ἀντὶ ὀλιγαρχοῦς τινὸς ψικάδος (ψηφάλας) καὶ αὐτῆς σπανίας ἄλλοτε, ἤδη βρέχει 15 ὡς 20 ἡμέρας κατὰ πάντα χειμῶνα. Ἡ παράδοξις αὕτη διαφορὰ τοῦ κλίματος ἀποδίδεται μάλιστα εἰς τὰς πολυκρῖτους φυτείας, τὰς ὁποίας κατόρθωσεν ἡ ἐπιμονὴ τοῦ Σατράπου τῆς Αἰγύπτου, ἐπειδὴ μόνον κάτω τοῦ Κάϊρου εὐρίσκονται ὡς 20,000,000 δένδρα. Τοῦτο δὲ ἀποδεικνύεται πιθανότερον καὶ ἀπὸ τὴν ἐπικρατοῦσαν ἤδη παντελῆ ἀνομβρίαν (αὐχμηρότητα) εἰς τὴν ἄνω Αἰγύπτου, ὅπου ἄλλοτε ἔβρεχε συχνάκις διὰ τὸ πλῆθος τῶν δένδρων, τὰ ὁποῖα μετὰ ταῦτα ἔκοψαν οἱ Ἄραβες. Ὁ Κ. Μαρμών μάλιστα ἔμαθεν εἰς τὰς Θήβας ἀπὸ 192 ἐτῶν γέροντα συλλογιζόμενον καὶ ἐνθυμούμενον κάλλιστα ὅτι πρὸ 80 ἐτῶν ἔβρεχεν εἰς τὴν ἄνω Αἰγύπτου, καὶ ὅτι τὰ Λιβυκὰ ὄρη, τὰ ὁποῖα σχηματίζουν τὴν κοιλάδα τοῦ Νείλου, ἦσαν ἄλλοτε κατάφυτα καὶ ἀπὸ βοσκὰς γαμάτα. Ἄλλα καὶ ὁ Rosocke διηγείται ὅτι διατρίβων εἰς τὴν ἄνω Αἰγύπτου ἐβίβη ἀπὸ τὰς βροχὰς νὰ διακόψῃ πρὸς καιρὸν τὴν ὀδοποιρίαν.

Ἡ διατήρησις ἄρα καὶ ἔλλειψις τῶν δένδρων καὶ ὀσμυρῶν, ἐνεργούσι πολὺ εἰς τὴν εὐκρασίαν ἢ δυσκρασίαν τοῦ κλίματος καὶ εἰς τὴν κατάστασιν τῆς γεωργίας.

Ἰατρικὴ τῶν Ἀθηνῶν Ἑταιρεία.

Κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 19 Ἀπριλίου, τὴν ὁποίαν ἐτίμησε διὰ τῆς αὐτοῦ παρουσίας καὶ ὁ φιλόμαστος ἐπὶ τῆς δημόσιας

είου εκπαιδεύσει· γραμματεὺς Κ. Ρίζος, ὁ πρόεδρος Κύριος Βύρος πρόβλεπε νὰ ἀυξήθῃ ἡ χρηματικὴ συνίστασις τῶν ἑταίρων διὰ νὰ φέρῃ ἡ Ἐταιρεία ἰατρικὰ ἡμερησίως, τῶν ὑποίων ἢ ἀνάγκαις δύναται νὰ προξενήσῃ μεγάλην τὴν φέλλειαν. Ὁ Κ. Χαρίτης (νομίω) καὶ ὁ Κ. Κλάδος ἐζήτησαν νὰ ἐκδοθῶσι διπλώματα πρὸς τοὺς ἑταίρους. Ἄλλ' αἱ δύο αὐταὶ προτάσεις, τῶν ὑποίων ἢ ἔννοια δὲν εὐρίσκειται εἰς κανένα παράγραφον τοῦ διαργανισμοῦ τῆς Ἐταιρείας· ἐκίνησαν ἰκανὴν λογοτριβὴν. Ὀνομαστὶ δὲ οἱ Κ. Ἠπίτης καὶ Ν. Λεβαδιεὺς ἐνόμισαν ὅτι ἐπειδὴ σχεδὸν πρόκειται νὰ μεταρρυθμισθῇ διόλου ὁ ὄργανισμος οὗτος, ἀναγκαῖον νὰ παρευρίσκωνται ὅλα τῆς Ἐταιρείας τὰ μέλη. Ἰδιαιτέρως δὲ ὁ Κ. Ἠπίτης εἶπεν, ὅτι ὁ κανονισμὸς Ἐταιρείας ἀναλογεῖ σχεδὸν μὲ τὸ πολιτικὸν σύνταγμα, τὸ ὅποιον συμφέρει νὰ διαμένῃ ἄθικτον καὶ ἀναλλοίωτον εἰς πολὺν καιρὸν διὰ νὰ κατασταθῇ σεβασμιώτερον καὶ ὅτι ἠθικὴ συνέλευσις δύναται νὰ τὸ μεταποιήσῃ, ἐπειδὴ αὐτὴ καὶ τὸ συνέταξεν. Ἐκρίθη δὲ νὰ διορισθῇ νέου ὄργανισμοῦ συντακτικὴ ἐπιτροπὴ, τῆς ὁποίας κατὰ ψηφοφορίαν ὠνομάσθησαν μέλη οἱ Κ. Ρίζος Βασιλικὸς ἰατρός, Κωστής καὶ Βύρος. Τὸν νέον δὲ τοῦτον ὄργανισμὸν θέλουσιν ὑποβάλλειν εἰς τὴν ἀνάκρισιν καὶ ἐπικύρωσιν ἐκτάκτου συνεδριάσεως.

Μετὰ δὲ ταῦτα ὁ Κ. Λάνδερρ διαβάσει δύο περὶ πριναρίου καὶ σινάπτις ὑπομνήματα τῶν ὑποίων τὸ συμπέρασμα ἦτο.

Α. Ὅτι τὰ φύλλα τοῦ πρίου (*ilex aquifolium*) ἔχουσιν ἀντιπυρετικὴν δύναμιν, γνωστὴν ἤδη πρὸ πολλοῦ, διδόμενα εἰς ἀφέψημα (ὡς ποτὸν ἢ κλύσμα οὐγ. $\frac{1}{2}$ εἰς οὐγγ. 8 ὕδατος) ἢ εἰς κόκκον (1 ἕως 2 δραχμάς) ἢ εἰς ἐκχύλισμα (1/2 δραχ.) πολυλάκις. Ἄλλῃ προκριτέτερων φαίνεται ἡ πρινίνη (*ilicine*) τὴν ὁποίαν λαμβάνομεν ἀπὸ τοῦ ἐκχύλισμα διὰ τοῦ οἴνου πνεύματος.

Β. Ὅτι τὸ ζεστόν ὕδωρ ἀναδίδει ἢ χωρίζει εὐκολώτερον καὶ ταχύτερον τὴν θριμύτην καὶ αἰθεραλωτὴν ὕλην τοῦ σινάπτις καὶ ἀποκλύθειν πρέπει νὰ προκρίνηται τοῦ ὕδατος εἰς τοὺς

συναπισμοῦς. Πολλοὶ ὅμως καὶ ἄλλοι εἶχον παρατηρημένον πρὸ πολλοῦ τὴν διαφορὰν ταύτην.

Ἀνεγνώσθη μόνον ἡ ἀρχὴ ὑπομνήματος τοῦ Κ. Ζυγομαλλᾶ περὶ τῆς τῶν Ἀθηνῶν ἐπιδημίας· ὡς περιέχοντος, εἰπὼν τινες, πασιδὴλα πράγματα. Μεμφομένα πολὺ τὴν φίλζυτον δυσκολοῦθειαν τῆς Ἐταιρείας κατ' αὐτὴν τὴν περίστασιν, ἐπειδὴ ἂν ὑπέμενον ἴσως ἤκουε νέαν τινὰ θεωρίαν· ἢ ἄγνωστον ἀλήθειαν, ἢ ἀπιθανότεραν τῶν φαινομένων ἐξήγησιν. Ἀγαθὴ ὅμως τύχη ὁ Κ. Πάλης ἀνέλαθε νὰ ἀναφέρῃ συντομώτερον εἰς τὴν ἐπιούσαν συνεδρίαν τοῦ συγγραφέως τὰς ἰδέας.

Ἐρωτήθησαν οἱ ἑταῖροι περὶ νόσων τὰς ὁποίας ἤδη θεραπεύουσιν, ὁ μὲν Κ. Κλάδος εἶπεν ὅτι δὲν ἔχει εἰμὴ πυρετῶν ὑποτροπᾶς, ὁ δὲ Κ. Ν. Λεβαδιεὺς εἶπεν ὅτι ἐθέρρυνθμενος ἀπὸ τὰ πειράματα Γάλλων ἰατρῶν μεταχειρίζεται ἀπότινος κατὰ τοῦ περιοδικοῦ πυρετοῦ τὴ ἀπλῆν κινίαν φ: ἀντιπυρετικὸν προτιμώτερον παρὰ τὸ λεγόμενον καὶ ἤδη ἐν χρήσει κινίνον ἢ τὴν θεϊκὴν κινίαν, καθότι οὔτε διάρροϊαν ἢ κωλικούς πόνοους, οὔτε βαρυκοίαν προξενεῖ, καθὼς τὸ δεύτερον. Ὁ αὐτὸς δὲ εἶπεν, ὅτι ἐθεράπευσεν ἐπιτυχῶς καὶ συντόμως δύο γροικικοὺς βουβῶνας μὲ μικρὸν ἐκδύριον καὶ ἔπειτα στρογγύλον ὡ. δίδραχμον ἐπίθεμα ἐφαγμένον εἰς διχλωρούχου ὑδραργύρου ἀνάλυμα. Ἐνεργεῖ δὲ τὸ ἰατρικὸν τοῦτο διττῶς καὶ ὡς ἀντιφάρμακον τῆς ἀφροδισιάδος καὶ ὡς ἐσχαραωτικόν. Ἐπειδὴ μετὰ τὴν ἀποφολίωσιν τοῦ δέρματος ἐξέρχεται ἰκανὴ ἰχωρῶδης ὕλη, ἥτις ὀλιγοστεύει βαθμηδὸν τὸν ὄγκον τοῦ πρισματος, ὥστε ἡ ἴασις γίνεται συνήθως τελεία μετὰ δέκα σχεδὸν ἡμέρας.

Ὁ Κ. Πάλης εἶπεν ὅτι ἀπάντησε δύο ἢ τρεῖς νεοφανεῖς πυρετοὺς, εἰς ἀνθρώπους· δηλ. ὅτι τινες πέρυσιν δὲν ἔπαθον. Οἱ Κ. Μαυροκορδάτος καὶ Κωστής εἶχον καὶ αὐτοὶ πυρετοὺς ὑποτροπῶς. Ὁ Κύριος Ἠπίτης ἐθεράπευε τότε ἰληρὴν εἰς τέσσαρας ἀνθρώπους, εἰς τὴν δὲ δημοτικὸν νοσοκομεῖον, κατὰ τὸν Κ. Βύρον, ὑπῆρχον πνευμονίτιδες, βουματισμοὶ καὶ δυσεντερίαι.

ΑΝΑΛΕΚΤΑ.

Δύναμις τῆς φαντασίας.

Διὰ τὴν ἀποδείξιν πόση δύναμις ἔχει ἡ φαντασία εἰς τὸν ἄνθρωπον φυσιολόγος τις ἐνόησε τῆς Γαλλίας, γινώσκων εἰς τὸν συντάκτην, ἐζήτησε πρὸ τινῶν χρόνων ἀπὸ τὸν ὑπουργὸν τῆς δικαιοσύνης νὰ παραχωρήσῃ εἰς αὐτὸν ἕνα κατάδικον ὡς ὑποκειμένον φυσιολογικοῦ πειράματος. Ἐτυχε δὲ οὗτος μετ' ὀλίγον φονεὺς καταγόμενος ἀπὸ εὐγενῆ οἰκογένειαν. Οἱ συγγενεῖς σου, εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἴατρος, ἐπικαλούμενοι ὡς χάριν νὰ μὴ ἀποκεφαλίσθῃς δημοσία ἐπέτυχον τὴν μεταβολὴν τῆς ποινῆς, καὶ ὁ ὑπουργὸς συγκατένευσε νὰ ἀνοιχθῶσιν αἱ φλέβες τῶν τεινῶν τῶν σώματός σου μελῶν διὰ νὰ ἀποφύγῃς ὄχι μόνον τὸ ὄνειδος τῆς κολάσεως, ἀλλὰ καὶ τὴν φρικτὴν τοῦ θανάτου ἀγωνίαν. Ὁ δυστυχὴς κατάδικος εὐχαριστήθη. Ὅθεν ἀφ' οὗ ἐσκεπασα τοὺς ὀφθαλμοὺς, τὸν ἔδεσε χεῖρας καὶ πόδας εἰς μίαν τράπεζαν, εἰς τῆς ὁποίας τὰς τέσσαρας γωνίας τέσσαρες προχύται (ἀγγεῖα) ἕσταζον ὕδωρ εἰς ἄλλους τόσους καδδίκους. Τί λαμπρὸν καὶ καθαρὸν αἷμα! ἔλεγον τότε πρὸς ἀλλήλους δύο ἱατροὶ ἐκεῖ παριστάμενοι· πόσον ἀδίκως ἀποθνήσκει ὁ ἄθλιος οὗτος ἄνθρωπος! πόσαι λίτραι αἵματος νομίζεις ὅτι ἐχύθησαν μετρί τούδε; καὶ αὐτὰ λέγοντες μετ' ὀλίγον ἐμακρύνθησαν. Ἡ βαθυτάτη σιωπὴ, ἥτις διεδέχθη τὴν φωνήν, ὁ ἦχος τῶν σταγόνων τοῦ ὕδατος καὶ κατ' ἐξοχὴν τοῦ θανάτου ὀφύβος ἐπέλευσαν τόσον τὸν ἐγκέφαλον τοῦ δυστυχοῦς κατάδικου, ὥστε ἀπέθανε χωρὶς νὰ χάσῃ οὔτε βρανίδα αἵματος!

Χαιρετισμοὶ διαφόρων λαῶν.

Οἱ παρὰ τὰς Φιλιππῖνας νήσους τρίβονται τὸ πρόσωπον μετὰ τὴν χεῖρα ἢ τὸν πόδα τοῦ ἀνθρώπου, τὸν ἁποῖον θέλουσι νὰ τιμῶσιν.

Οἱ Λάπωνες ἐγγρίζουσι τὴν μύτιν αὐτῶν εἰς τὴν μύτιν τοῦ χαιρετιζομένου.

Εἰς τὸν πορθμὸν Σουὺδ ἀνεγείροντες τὸν ἀριστερὸν πόδα τοῦ χαιρετιζομένου τὸν βάλλουσιν εἰς τὴν δεξιᾶν κνήμην καὶ ἐκείθεν τὸν φέρουσιν εἰς τὸ πρόσωπον.

Οἱ κάτοικοι τῶν Φιλιππινῶν νήσων κλίνουσι βαθύως ἔχοντες τὰς χεῖρας εἰς τὸ πρόσωπον καὶ ὑψύοντες τὸν ἕνα πόδα. Ὁ Αἰθίοψ λαμβάνει μέρος τοῦ ἐνδύματος τοῦ ἄλλου καὶ τὸ δίνει περὶ ἑαυτόν.

Οἱ Ἰάπωνες χαιρετίζοντας καθ' ὁδὸν ἐκβάλλουσιν ἐν πέδιλον, οἱ δὲ Ἀστραχανοὶ ἐν τῶν σανδαλίων.

Οἱ Κινεζοὶ ἀπαντῶμενοι μετὰ μακρὸν χωρισμὸν γονυπετοῦσι, κλίνουσι τὴν κεφαλὴν δις καὶ τρίς εἰς τὸ ἔδαφος, προσποιοῦνται δὲ καὶ λέγουσι κατὰ τὸν βαθμὸν τοῦ ὑποκειμένου τόσα πράγματα, ὥστε χρειάζεται μεγάλη προμελέτη, ὅταν πρόκηται περὶ μεγάλων ὑποκειμένων. Ὅθεν οἱ πρίσβεις, πρὶν παρουσιασθῶσιν εἰς τὴν αὐλὴν, γυμνάζονται εἰς τοῦτο τέσσαρας ἡμέρας τοῦλάχιστον.

Ὅρισμός.

Ἐρωτώμενος ὁ Φοντανέλλος τί ἐστὶν εὐτρεπὴς γυνή; Εἶπε παράδεισος τῶν ὀφθαλμῶν, ἄδης τῆς ψυχῆς καὶ καθαρτήριον τοῦ βαλλαντίου.

Θαύματος πιθανὴ ἐξήγησις.

Τοῦ Μίμονος τὸ ἄγαλμα καταυγαζόμενον ἀπὸ τὸν ἥλιον ἀνέδιδεν ἀρμονικοῦς τινὰς φθόγγους. Ὁ Γολλοῦς καὶ Δεβιλλιέρος ἤκουσαν ἤχον τινα εἰς μνημεῖον κείμενον ἐν μέσῳ τοῦ παλατίου τοῦ Κορνὰκ εἰς τὰς ἑκατομυῖλους Θήβας, ὃ δὲ περιηγητῆς Οὐμβρόλδος εἰς τοὺς παρὰ τὸν Ὁρενὸκον ποταμὸν σκοπέλου. Ἀποδίδει δὲ τὸ φαινόμενον εἰς τὴν διαφορὰν τοῦ ἔξωτερου καὶ ἐνδον τῶν σχισμάτων ἢ ῥωγῶν τῆς πέτρας εὐρισκομένου ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος, ὥστε φαίνεται ὅτι καὶ τοῦ Μίμονος τὸ μνημεῖον ἦτο κοῖλον καθὼς καὶ ἡ βῆσις.

Εἰς τὴν πόλιν τῶν Παρισίων εὐρίσκονται 90 λουτρά ἢ καταστήματα λουτρῶν περιέχοντα 2374 λουτρῶν ἀμετακινήτους καὶ 1,059 κινητοὺς, οἱ ὅποιοι μεταφέρονται καὶ εἰς τὰς οἰκίας τῶν ζητούντων. Εὐρίσκονται δὲ ὁμοίως 5 σχεδία ἢ σκάφη ἐπάνω τοῦ ποταμοῦ, ὅπου φέρονται 335 λουτήρες. Τέλος τὰ νοσοκομεῖα ἔχουσι καὶ αὐτὰ τοῦλάχιστον 200.

Ἑπίλογος κοιμητηρίων.

Πλησίον τοῦ χωρίου Ἐμμαχάδω εἰς τὴν Αἴγυπτον εὐρίσκεται τρύπα ἔχουσα τριῶν μέτρων βάθος. Ἀπὸ τῆς βίβλου αὐτῆς διάφοροι στενωποὶ καὶ δωμάτια μικρὰ καὶ μεγάλα διασταυροῦνται πολλαχῶς καὶ ἰκτείνονται εἰς ἀγνώριστον μέχρι τοῦδε διάστημα. Λιγνὸς (καπνιά) σκεπάζει ὅλον τὸ ἔδαφος καὶ τὸν θόλον τοῦ ὑπογείου τούτου καὶ ἀδιεξόδου λαβυρίθου ἀποτεφρωμένα ὅσα ἀνθρώπων καὶ ζώων, μάλιστα δὲ κροκοδείλων ἀπαντῶνται παντοῦ σωρηδόν. Μόλις δὲ μετὰ ἐνὸς τετάρτου ὥρας δρόμον εὐρίσκονται στοιβάδες ὀλόκληροι νεκρῶν τε λιγμένων μὲ ὄθνια καὶ σιρᾶς, ὅπου δὲν κατήτησιν ἢ πυρκαϊᾶ. Ὅποια φρίκη εἰς τὸν χειροποίητον τούτον τάρταρον! πόσοι ἀπέθανον εἰς τὰς καταδύσεις, τὰ παράθυρα, καὶ τὰς γωνίας μὴ δυναθέντες νὰ εὔρωσι τὰς πύλας τῆς τρομερᾶς ταύτης καὶ παραδέξου νεκροπόλεως!

Ἡ ΚΙΘΑΡΑ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΣΟΥΤΣΟΥ

ἢ Συλλογὴ τῶν νέων Λυρικῶν ποιήσεων.

Ἐν Ἀθήναις 1835.

Ἡ ποίησις, ἔργον μέγα τῆς μιμητικῆς καὶ δημιουργικῆς τοῦ ἀνθρωπίνου νοῦς δυνάμεως. δὲν εἶναι τοῦ τυχόντος ἀθρόπου, τόπου, ἢ χρόνου. Καθὼ ζωγραφία, καὶ εὐρυθμὸς τις σύνθεσις ἢ ἀνάλυσις τοῦ παντός ἢ ποίησις ἐξεικονίζει καὶ τροποποιεῖ εὐτέχνως σύμπασαν τὴν φύσιν, ἐπιφερομένη διὰ μίαν ὅς τις

παντεκῶπτης ὀφθαλμὸς πρὸς πάντα ἀντικείμενα, ὅποιαδήποτε ὑποθεῶσιν. Ἀλλ' ὄλοι ἐξίσου οἱ τόποι τῆς οἰκουμένης δὲν εἶναι ὁμοίως ποιητικοί, οὐδὲ ποιητῶν καὶ ποιήσεως γόνιμοι. Τέλος, πᾶν ἔθνος ἔχει ἰδίον τινα ποιητικὸν χρόνον, κατὰ τὸν ὅποιον δηλ. ἢ ποίησις εὐρίσκουσα περισσοτέραν ποικιλίαν καὶ ἀντίθεσιν μεγάλων συμβαμάτων καὶ νόας ἐπιτηδειοτέρους εἰς τὴν περιήγησιν τοῦ παντός διὰ τῆς φαντασίας, ἐκφέρει τὰς καλλίστας αὐτῆς γραφὰς καὶ διαπλάσεις, αἱ ὅποιαι προεσιᾶγουν τὸ ἔθνος ἐκείνο εἰς ἄλλην τινα πλέον λεπτολόγον καὶ μαθηματικὴν ἐποχὴν. Ἄλλ' ἢ Ἑλλάς διεκρίθη ἀνέκαθεν κατὰ τὴν ποίησιν ὅθεν ἤδη ἐμβαίνει ἐκ νέου εἰς τῆς φιλολογικῆς δόξης το σταδίου τοῦλάχιστον τοῦτο φαίνεται ὅτι προμηνύουσι μέχρι τοῦδε αἱ ποιήσεις τοῦ Ἐρωτοκρίτου τοῦ Δαπόντου, τοῦ Χριστοπούλου, τοῦ Ρίζου, τοῦ Περδικάρη, τοῦ Βελαρᾶ, τοῦ Ῥήγα, τοῦ Σολομοῦ καὶ τελευταῖον τῶν ἀδελφῶν Σούτσων. Ὅλοι τῶντοι ἀναγινώσκουσι μὲ πόθον τὰς κομφοτάτας τοῦ Ἀλεξάνδρου σατύρας, τὸ Πανόραμα καὶ τὴν Πλάστιγγα. Ἀλλὰ καὶ τὰ λυρικὰ τοῦ Παναγιώτου καὶ ἡ Κιθάρα, περὶ τῆς ὁποίας ἤδη πρόκειται λόγος, ἐναμιλλῶνται ὁμοίως κατὰ τὴν ποιητικὴν φαντασίαν καὶ τὴν χάριν τοῦ λόγου.

Καθ' ὕπνου δ' Ἐρως εἶπεν εἰς τὸν ποιητὴν νὰ γένη νέος Ἀνακρέων. Ἄν ὄντω, ὁ Ἐρως ἐμπνέη τὸν ποιητὴν, συγχωρητέον εἰς τὸν ἐρῶντα καὶ φιλόκαλον πολιτικὸν ἄνδρα νὰ παῖζη τὴν λύβραν πρὸς χάριν τῆς ἐρωμένης Ἄν δὲ ἢ ἐρωμένη ἄλλη δὲν ἦναῖ εἰμὴ ἡ μόνη τῶν ὕμνων τοῦ τοιοῦτου ἀνδρὸς ἀξία θεᾶ, ἢ Ἐλευθερία, ὁ ποιητὴς φαίνεται ὅχι μόνον συγχωρητέος, ἀλλὰ καὶ ἐκαινετός καὶ θεῖος ὡς ἐξυμνῶν τὴν ἀληθινήν εὐγένειαν τοῦ λογικοῦ ἀνθρώπου. Ὁ Ἐρως ὡς φυσικὴ τις ὁρμὴ τοῦ σώματος ἢ πάθος ψυχῆς σχολαζούση καὶ σχεδὸν ἀπραγματούση ἵναι μεγάλων ἔργων καὶ κακῶν παραίτιος, καὶ ἀκολούθως ἀνάξιος, καθ' ἡμᾶς τοῦλάχιστον, μεγάλων καὶ πολλῶν ὕμνων. Ἡ νεώτερά Εὐρώπη ἐκείνη εἰς τὸν τυφλὸν Ἐρωτα τὸ προνόμιον καὶ μονοπώλιον τῆς ποιήσεως ἢ δὲ παλαιὰ Ἑλλάς ἀπέθεωσε μὲν τὸν Ἐρωτα

καὶ ἰθαύμασε πολλὰς καὶ ὑψηλὰς αὐτοῦ πράξεις, ἀλλὰ ποτὲ
δὲν παρέσπε παραλόγως τὸν παῖδα τοῦτον ὡς μόνον θεὸν τοῦ
ποιητοῦ, καὶ ἀναγκαῖον, οὕτως εἶπεῖν, σὺ ζυγον τῆς Καλλιόπης.

Πόσῃ ὕλῃ δὲν εὐρίσκει ὁ ἀληθὴς ποιητὴς, πόσους τόπους
δὲν ἔχει γραφῆς καὶ πλάσσει κατὰ τὴν προσημειωθεῖσαν ἰδέαν
τῆς ποιήσεως! Πόσα δὲν δύναται νὰ ποιήσῃ ὁ Ἕλλην ποιητι-
κώτατα καὶ θαυμαστῶς ἄνευ Ἐρωτος καὶ Βάχχου, καὶ κήτων
καὶ ἀηδῶν. Ἄν π. χ. θέλῃ νὰ ὑμνήσῃ τὴν ἡμέραν τῆς Ἑλληνι-
κῆς ἐπαναστάσεως ὡς ἀρχὴν μεγάλων πραγμάτων εἰς τὸν κόσμον,
ναταὶ νὰ εἴπῃ κατὰ τὸν κιθαρῳδὸν μας τὰ ἀξιοσημείωτα ταῦ-
τα ἔπη.

Τῆς Ἑλληνικῆς ἐτέθη σήμερον αὐτονομίας!

Ἡ ἀθάνατος κρηπίς,

Καὶ παρερχομένων ὄλων μετ' ὀργῆς καὶ ἀθυμίας,
Εἴκοσι αἰῶνων δούλων ἐκπληρώθη ἡ ἐλπίς . . .
Τότε ἔρχομενοι καὶ Ἄγγλων καὶ Αὐστριακῶν καὶ Γάλλων

Ναύαρχοι μὲ δάση στόλων,

Παρετήρουν, κατεμέτρον, κ' ἀεθάβονον μὲ δόλον
Τῆς ἐπαναστάσεώς μας τὸν πυθμένα τὸν μέγαν.
Ἔδιδαν τὰς δύο χεῖρας καὶ Ἀνατολὴ καὶ Δύσις,
Καὶ κατὰ λαοῦ ἀόπτου ὤμυνάν ὁμοῦ κ' ἐπίσης.
Ἄλλ' ἡμεῖς καταγελῶντες καὶ τὴν μίαν καὶ τὴν ἄλλην
Τὸν θεὸν παρακαλοῦντες προκαλοῦσαμεν εἰς πάλην.

Ἔδρα τώρα χωρὶς πλοῦτον, χωρὶς πλοῖα καὶ λαὸν
Ὁμοιάζεις πυροβόλον εὐκαιρον καὶ παλαιὸν

Καὶ ὁ ὄλμος σου δὲν φέρει οὔτε κρότον οὔτε κλόνον
Μὲ τὴν θόμβαν τοῦ ἀφῆκεν, ἀφοῦ ἔθραυσ' ἴνα θρόνον.

Κατωτέρω λέγουσιν ἀθυμοῦντες, κατὰ τὸν ποιητὴν, οἱ Ἑλ-
ληνες τοῦ ἀγῶνος, οἱ καθ' ἡμᾶς μόνον σιωπῶντες, καὶ ζῶντες
ζωὴν μεγάλην καὶ πολυμήχανον.

Ἡ ἐλευθερία, βλέπει, βαρὺν ἕκνον ἰκοιμήθη

Καὶ τὰ δειρά της εἶναι μάταια καὶ λυπηρά,

Τῆς ἐπαναστάσεώς μας τὸ πῦρ ἔσβεσε κ' ἐχύθη

Τοῦ κρατῆρός της μάς μένει τέφρα μόνον βυπαρᾶ.
Τὴν ἡρώϊκὴν Ἑλλάδα, Ἑλλάς χαινή καὶ δειλή,
Καὶ τοὺς γίγαντας πυρμαίων διαδέχεται φυλή.
Τῶν ἡρώων μας τὰ ἔργα λησμονοῦνται τὰ γενναῖα,
Καὶ ὀνόματα ἐμβαίνουν εἰς τὸ ἔθνος ἄλλα νέα. κτλ.

Ἡ ποίησις, τὸ λέγομεν πάντοτε, δὲν εἶναι ἦχος λέξιων,
φράσεων ἢ στίχων. Εἶναι ζωγραφία, εἶναι πλάτος τῆς φύσεως
κατὰ τοὺς φυσικοὺς κανόνας προάγουσα ὡς φυσικὸν τὸ ταγνη-
τὸν εἶδος. Εἶναι λοιπὸν κατὰ τοῦτο πολλὰκις ἀπλῆ καὶ ἀπεριτε-
τόκαλος ὡς ἡ φύσις. Τὰ ὀλίγα ταῦτα περὶ Καραϊσκού εἶναι
καθ' ἡμᾶς τὰ ὀραιότερα τῆς ᾠδῆς.

Καὶ τῶν Βιζυράδων ὅταν ἄκουσ τὸ τουμπελέκι,
Ἡρῶιχεν ἀπὸ τὰ χεῖρα τ' ἀναμμένο του τουφέκι,
Σήκωνε τῆς φουστάνελας ταῖς δύο ἄκρας εἰς τὴν μέση,
Κ' ἔτρεχεν ἐμπρὸς καὶ πρῶτος μὲ μζυροκαμμένο φέσι.

Ὁ Νιγρὴς καταύσσει ὁμοίως τὴν καρδίαν τοῦ ἀναγνώστου
εἰς τοὺς ἀκολούθους στίχους.

Ποῖα χεῖρ τῶν ὀφθαλμῶν μου τὴν παχεῖαν ἀχλὺν βίπτει,
Καὶ τὸ μέλλον τῆς Ἑλλάδος καθαρὸν μ' ἀνακαλύπτει;

Νίκη πανταχοῦ καὶ δόξης τρόποις παντοτινά,
Ἄλλὰ ἔριδες καὶ στάσεις, ἀλλ' ἐμφύλια δεινά,
Κ' εἰς παντοταῖν ὁ κόσμος δι' αὐτὴν ἀνησυχίαν . . .

Ἄλλου πάλιν περὶ τῆς ἀληθοῦς ἐρωμένης του τῆς κοινῆς
πατρίδος ὁ ποιητὴς λέγει,

Βλέποντες θερμὸν οἱ ξένοι τῆς Ἑλλάδος τὸν κρατῆρα
Νὰ ἐκτείνωσιν ἐτόλμων εἰς τὰς φλόγας του τὴν χεῖρα,
Οὐρανοῦ τὸ τόσον μέγα καὶ τρισέβδοξόν μας δρᾶμα
Ἐλαβε τοιαύτην λύσιν!

Κ' ἔμελλε μικρὸν νὰ ἔβγη καὶ θολὸν τοιούτον νᾶμα
Ἀπὸ τόσῃν καὶ μεγάλῃν καὶ διαυγιστάτῃν ἐρῶσιν.

Ἄλλου περιγράφει αὐτὸς ἑαυτὸν ποιῶντα ὁ ποιητὴς ἄπ-

ἠλιόθετος, καθ' ἡμᾶς ὄχι-εὐλόγως, καὶ θρηνῶν διὰ τὰς συμφορὰς τῆς πατρίδος.

Καὶ καθὼς ὁ τυφλὸς γέρον πρὸς τὸν ἥλιον ἐκταίνων
 Ὁφθαλμὸς ἐστερημένος ζωογονικῶν ἀκτίνων,
 Καὶ μὲ μόνῃς του τῆς θερμῆς τὴν ἀφῆν παραμυθεῖται,
 Τὴν μελαγχολίαν χύνει ἐς τὰς ποιήσεις μου αὐτῆν.
 Καὶ ὁ νοῦς μου μ' ἀναμνήσεις ἔθνικὰς παρηγορεῖται.
 Καὶ ὁ ἦρωσ τῆς πατρίδος καθιστῶν με ποιητὴν.

Ὁ Χαιρτισμὸς εἰς τὴν ἀναγεννωμένην Ἑλλάδα λέγει πρὸς τοὺς ἄλλοις.

Ὁ θεὸς καταδιώκτης τῶν τυράννων καὶ τῶν δούλων,
 Τῆς ἐλευθερίας μήτηρ σὲ προῦρισε νὰ ἦσαι.
 Ἀντιλόγγῃς κράτει λύχρον, ὦ πατρίς τῶν Θρασυβούλων.
 Κ' εἰς τὴν γῆν ἐλευθερίας ἀγνὰ φῶτα πάλιν χύσαι.
 Κ' οἱ λαοὶ σε κράζουσ πάλιν « Δόξ' ἀθάνατος εἰς σὲ
 Εὐφύας κολοσσέ. »

Ἄλλοῦ λέγει πρὸς τὴν ἐλευθερίαν μὲ ἀρχαϊκὴν εὐφράδειαν.
 Ὡ τῆς ἀρετῆς θυγάτηρ, θεὰ δόξης, θεὰ φῶτων!
 Θῆραμα τῶν ἔθνων ὄλων περιμάχητον καὶ πρῶτον,
 Διὰ σὲ σεμνὴ παρθένε! καὶ ὁ θάνατος αὐτόσ.
 Πάλαί ἦτο ἐν Ἑλλάδι καὶ γλυκὺς καὶ ζηλωτός.
 Ἐρωτα τοιοῦτον βάλλεις.

Εἰς τοὺς ἱρσοτάς σου δόξῃ; ἀθανάτου καὶ μεγάλῃ.
 Διὰ σὲ ὁ Τιμολέων συγγενὴ σπαράξας στήθη,
 Καὶ μητέρα καὶ πατρίδα, κ' εὐτυχίαν ἐστερήθη.
 Διὰ σὲ καὶ εἰς αὐτὸν τῆς τὸν θαυματουργὸν αἰῶνα
 Ἡ Ἑλλάς ἢ θεσπεσία χαλκοῦν ἔβαλε χεῖρνα.
 Κ' εἰς τοὺς δούλους τῆς Εὐρώπης κ' εἰς τὰ ξίφη τῆς Ἀσίας,
 Ἰσχυρὸν ἔταξεν ἀθραῦστος ἀρετῆς καὶ καρτερίας . . .
 Ἀπέθανεν ὁ πρῶτος ἦρωσ τῶν ναυτικῶν ἀγῶνων. Ἄλλ' ὅπου-
 πάρχει μίγεθος φυσικόν, ἢ ποιήσεις δὲν ἔχει χρεῖαν νὰ μεγεθῶν
 τίποτε. Ὄθεν ὁ ποιητὴς λέγει περὶ τοῦ Μισούλη.

Ἄλλ' εἰς τὴν ἀσχάτην ὥραν πόσῃ εἶδειξεν ἀνδρίαν!
 Πρὸς τὸν θάνατον ἰστράφη.
 Καὶ τοῦ Χάρωνος τὸ πλοῖον εἶδε μ' ὄσῃ ἀφοβίαν
 Ἐδραπέυει εἰς τοὺς ἀγῶνας τῶν ἐχθρῶν τὰ πυκνὰ σκάφη.
 Α.

Κατάλογος νέων βιβλίων.

Ἑλληνικά.

Anecdota Graeca e codicibus regis descriptis, annotatione illustravit J. Fr. Boissonade. Tom. iv. in 8. Paris chez Levrault.

Schaefer's Demosthenes ἐν Λονδίῳ. Τόμ. 3 18 Ἑλληνιστὶ καὶ Λατινιστὶ μετὰ σημειώσεων τοῦ Taylor, Reiske Wolff. κτλ. τὸ δὲ κείμενον κατὰ τὸν Bekker, Harlars, Rudiger καὶ Reiske.

Sophocles Gr. recensuit C. G. A. Erfurdt. Accedunt Schneiderus de dialecto Sophoclis, et Wunderi Conspectus metrorum, Editio nova cum annot. G. Hermannii.

Aristoteles Graecè et latinè. ex recensione Bekkeri, ed. Academia regia Borussia. 4 vol.

Ellendt lexicon Sophocleum, adhibitis veterum interpretum explicationibus, grammaticorum notationibus, recentiorum doctorum commentariis composuit. Königsberg. 1835. 2, vol.

Astii T. lexicon Platonicum T. I. Lips. 1835.

Γερμανικά.

— Krug prof. D. Schelling und Hegel oder die neueste philosophie in vernichtungskriege mit sich selbst begriffen B. 1. 8vo Leipsig

— Schlegel Fr. Philosophischen Vorlesungen aus den Jahren 1804 - 1808 Nebst fragmenten vorzüglich philosophischen - theologischen Inhalts. Aus seinen Nachlass herausgegeben von C. I. Windischamann. Bonn.

Ἀγγλικά.

— D. Ramadge's new medical wok. Asthma, its species

and complications, or researches into the pathology of disordered respiration; with remarks on the remedial treatment applicable to each varieties being a practical and theoretical review of this malady considered in its simple form and in Connection with diseases of the heart, catarrh, indigestion etc. 1 vol 8 vo. 12. Sch. illustrated by cases and plates coloured from nature. London. Longman and Co.

Γαλλικά.

Encyclopédie des sciences médicales en 100 livraisons 1 fr. 50 C. la livr.

Το μέγα τούτο, πρωτοφανές εις τὸ εἶδος του καὶ ὠφελιμώτατον σύγγραμμα διαιρεῖται εἰς 7 τμήματα περιέχοντα τὸ 1. προκαταρκτικὰς ἐπιστήμας. τὸ 2. Ἱατρ. παθολογίαν γενικὴν, γενικὴν νοσολογίαν τῶν παιδίων, γερόντων, γυναικῶν, καὶ τῶν διαφόρων ἐπαγγελημάτων. Ἱστορίαν ἐπιδημιῶν κτλ. παθολ. ἀνατομίαν, ὑγιεινὴν, θεραπευτικὴν, φαρμακολογίαν καὶ Ἱατροδικαστικὴν. τὸ 3. Χειρουργίαν, Χειρουργικὴν ἀνατομίαν, Χειρουργικὴν παθολογίαν κτλ. τὸ 4. Μαιευτικὴν, λεγῶν καὶ νεογνῶν ἀρρώστηματα. τὸ 5. προσθέτους ἐπιστήμας Χημείαν, Φυσικὴν, Φαρμακοποιίαν. τὸ 6. Ἱστορίαν τῆς Ἱατρικῆς, Βιογραφίαν καὶ Βιβλιογραφίαν Ἱατρικὴν. τὸ 7. συλλογὴν τῶν ἀρίστων καὶ ἀναγκαιοτάτων συγγραφέων παλαιῶν καὶ νεωτέρων οἷον Ἱπποκράτους, Κέλσου, Ἀρεταίου, Αὔρηλιανοῦ, Σουδενάμ, Βαγλιβῆ, Οὔζαμ, Πρέγγλου, Στόλ κτλ.

Συνεργάζονται δὲ εἰς τὸ σύγγραμμα τούτο διάφοροι διδάσκαλοι τοῦ πανεπιστημίου τῶν Παρισίων, τοῦ Στρασβούργου καὶ ἄλλων τῆς Γαλλίας τόπων.

Ἡ συνδρομὴ γίνεται δι' ὄλον τὸ σύγγραμμα ἢ καὶ δι' ἕνασ-
τον αὐτοῦ μέρος,

Essai de philosophie, de politique et de littérature par Fred. Ancillon 4 vol chez Pihan Delaphorest.

Histoire de la renaissance de la liberté en Italie, de ses progrès, de sa décadence et de sa chute par Sismonde de Sismondi. 2 vol. chez Treuttel et Wurtz.

ΠΙΝΑΞ

Ἐπιπεριεχομένων εἰς τὸ Γ' φυλλάδιον τῆς Ἡοῦς.

ΤΜΗΜΑ Α.

Φιλολογία ἐφημεριδογραφικῶς θεωρουμένη	φύλ.	1
Περὶ ἀθανασίας.		9

ΤΜΗΜΑ Β'.

Περὶ φυσικῆς ἱστορίας.		16
Περὶ ζωολογίας, εἴτε διαίρεσεως τῶν ζῶων.		17
Περὶ φυτολογίας.		19
Περὶ ὀρυκτολογίας.		20
ΦΥΣΙΚΗ. Περὶ θερμότητος.		21
Περὶ ἀτμῶν συστάσεως		22
ΧΗΜΕΙΑ Περὶ Σαλασαπαρίνης.		25
Περὶ ἐναλλοχροίας ἢ πολυχρώμου.		25
ΙΑΤΡΙΚΗ. Περὶ ὑδροφοβίας, διατριβὴ ἀναγνωσθεῖσα εἰς τὴν ἱατρικὴν τῶν Ἀθηνῶν ἐπαρείαν ὑπὸ Ν. Λεβαδιέως.		26
ΙΑΤΡΙΚΟΙ ΕΡΑΝΙΣΜ. Περὶ βελονουξίας, acupuncture		29
Περὶ παραλυσίας τῶν κάτω μελῶν		—
Περὶ ἐρυσιπέλατος		—
Περὶ Ἡπατικῆς κωλίτιδος		—
Περὶ ἐπισχέσεως καταμηνίων		30
Περὶ αὐξήσεως τοῦ Σώματος		—
Περὶ κυοφορίας ἢ συλλήψεως ἔξω τῆς μήτρας.		—

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Καταστατικὴ σύνοψις τῶν προσόδων τοῦ Ἑλ. ταμείου.		31
Ἀκολουθία τῶν συνταγματικῶν τῆς Ἀγγλ. νόμων.		40
Περὶ ὑπουργῶν		40
Περὶ τῶν μισθῶν αὐτῶν.		—
Περὶ τῶν δικαιωμάτων τοῦ Βασιλέως.		—
Περὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν πολιτῶν.		—

Π Ι Ν Α Ξ .

ΤΜΗΜΑ Δ'.

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ. Περὶ χρήσεως σιδηρῶν ἀτμοκ. πλοίων.	47
Περὶ ὄξοποιτίας.	49
ΑΚΑΔΗΜ. Περὶ τῆς ἐν Παρισίοις Ακαδημ. τῶν ἐπιστ.	50
Περὶ τῆς ἰατρικῆς τῶν Ἀθηνῶν ἑταιρείας.	51
ΑΝΑΔΕΚΤΑ. Περὶ δυνάμεως τῆς φαντασίας.	54
Περὶ Χαιρετισμῶν διαφόρων λαῶν.	—
Περὶ ὄρισμοῦ κάλλους	55
Περὶ τοῦ Μεμνονείου ἀγάλματος.	—
Περὶ καθαριότητος τῶν Παρισιανῶν.	56
Περὶ ὑπογείων κοιμητηρίων τῆς Αἰγύπτου.	—
Ἀνάλυσις τῆς Κιθάρας Παναγιώτου Σούτσου ἢ συλλογῆς	—
τῶν νέων λυρικῶν ποιήσεων ὑπὸ Γ. Α.	—
Κατάλογος νέων βιβλίων Ἑλληνικά.	61
Γερμανικά.	—
Ἀγγλικά.	—
Γαλλικά.	62